ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 823
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
30
ΜΑΡΤΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 16 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 4
ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦ. ΚΛΙΜΑΚΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 16.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 12.1 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΝΔ. ΜΕΤΡ ΙΣΧ. ΘΑΛΑΣ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜ. ΚΥΜΑΤ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 751.5

ΠΡΟΣ ΝΕΑΝ ΣΥΡΡΑΞΙΝ

ΒΕΒΑΙΟΣ Ο ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ;

Η ΤΡΟΜΕΡΑ ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ

ΟΙ ΔΥΟ ΓΙΓΑΝΤΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΟΙ

ΔΙΑΚΥΒΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Μάρτιος (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Μία ἀπὸ τὰς κοινοτοπίας, τὰς ὁποίας οἱ πολιτικοὶ ἀρέσκονται νὰ ἐπαναλαμβάνουν ὅταν τοὺς τύχη εὐκαιρία νὰ ἀπευθυνθοῦν πρὸς συνέλευσιν δημοσιογράφων, εἶνε ἡ τεραστία εὐθύνη τοῦ Τύπου διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν λαῶν, τῶν ὁποίων δύναται νὰ κατευθύνῃ τὸ πνεῦμα, κατὰ βούλησιν, εἴτε πρὸς τὴν εἰρήνην, εἴτε πρὸς τὸν πόλεμον. Οἱ δημοσιογράφοι θὰ ἠδύναντο νὰ ἀπαντήσουν ὅτι οἱ πολιτικοὶ ὀφείλουν νὰ δώσουν τὸ παράδειγμα, καὶ ὅτι αἱ ἐρεθιστικαὶ πολεμικαὶ τῶν ἐφημερίδων ἀφετηρίαν ἔχουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τοὺς λόγους ἐξεχουσῶν προσωπικοτήτων τῆς χώρας των, τοὺς ὁποίους ἀρκοῦνται νὰ δημοσιεύσουν καὶ νὰ σχολιάσουν.

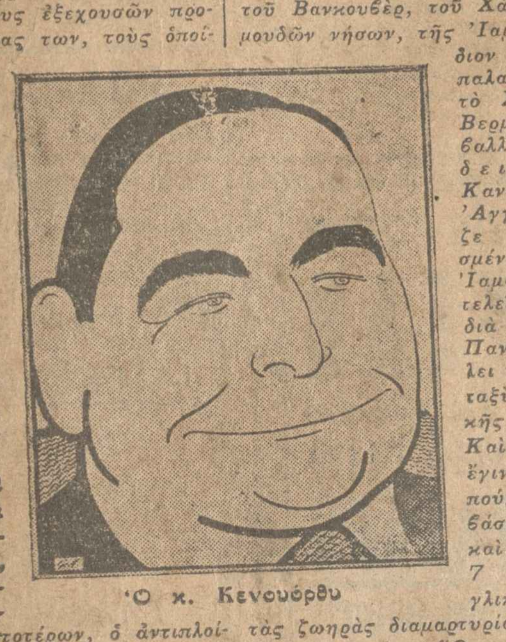

Ὁ κ. Κενούρθυ

Τὸ προοίμιον αὐτὸ εἶναι ἴσως ἀναγκαῖον πρὶν εἰσέλθωμεν εἰς τὸ θέμα—τὴν μελέτην δηλαδὴ τῶν ὅρων ὑφ' οὓς θὰ διεξαχθῇ ὁ προσεχὴς πόλεμος μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἂν ποτε λάβῃ χώραν. Ἕνας ἁπλοῦς δημοσιολόγος, ὁ ὁποῖος θὰ εἶχε τὴν πρωτοβουλίαν νὰ δημοσιεύσῃ μελέτην ἐπὶ παρομοίου θέματος θὰ ἐχαρακτηρίζετο σχεδὸν ὡς ἐγκληματίας, καὶ δικαίως· ἀλλ' ἀφοῦ ἕνας Ἄγγλος βουλευτὴς ἐκ τῶν γνωστοτέρων, ὁ ἀντιπλοίαρχος Κενούρθυ, ὁ ὁποῖος μετέστη τελευταίως ἐκ τοῦ Φιλελευθέρου κόμματος εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἐργατικῶν, ἔκρινεν ἐπίκαιρον νὰ πραγματευθῇ μὲ ἐλευθεροστομίαν καὶ τόλμην καταπλήσσουσαν ἕνα τόσον ἐπικίνδυνον ζήτημα (εἰς τὸ τελευταῖον πολύκροτον βιβλίον του: «Θὰ καταρρεύσῃ ὁ πολιτισμός;»), δὲν ἠμπορεῖ νὰ κατηγορηθῇ ἕνας ξένος παρατηρητὴς διότι τολμᾷ νὰ συνοψίσῃ τὰς ἰδέας του περὶ τῆς δυνατότητος μιᾶς ἐνόπλου συρράξεως μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Ἀμερικῆς καὶ περὶ τῆς πιθανῆς ἐκβάσεως ἑνὸς τοιούτου πολέμου. Εἴθε αὐτοὶ οἱ νέοι θρῆνοι τῆς Κασσάνδρας νὰ ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ἀποτροπὴν τῆς παγκοσμίου καταστροφῆς, τὴν ὁποίαν προλέγουν.

Θὰ ἦτο ἴσως προτιμότερον νὰ μὴν ἐπιμείνωμεν ἐπὶ τῶν πολυαρίθμων γεγονότων τὰ ὁποῖα, κατὰ τοὺς τελευταίους καιρούς, ἔδωκαν εἰς τὴν ἀπαισίαν αὐτὴν προφητείαν κάποιαν πιθανοφάνειαν. Ἄλλως τε, ὁ τρόπος καθ' ὃν αἱ δύο κυβερνήσεις τοῦ Λονδίνου καὶ τῆς Οὐάσιγκτον ἀντέδρασαν εὐθωρεὶ κατὰ τῶν ἐπικινδύνων λόγων μερικῶν ναυάρχων ὁμιλούντων, ἑκατέρωθεν τοῦ Ἀτλαντικοῦ, μέσα εἰς τὴν διαχυτικὴν ἀτμόσφαιραν τῶν συμποσίων, δείχνει πολὺ καλὰ ὅτι ἐπικείμενος κίνδυνος δὲν ὑφίσταται καὶ ὅτι ἀμφότερα τὰ μέρη, ἰδίως δὲ οἱ ἰθύνοντες τῆς Μεγ. Βρεττανίας, θεωροῦν τὸ ἐνδεχόμενον ἑνὸς ἀγγλοαμερικανικοῦ πολέμου ὡς ὄχι μόνον ἀπίθανον, ἀλλ' ἐντελῶς ἀκατανόητον μέχρις ὥρας.

Ἀλλ' ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκριβῶς ἀρχίζει τὴν πολεμικήν του ὁ ἐργατικὸς καὶ εἰρηνόφιλος κ. Κενούρθυ. Ἐτονίσθη βεβαίως καὶ τονίζεται κάθε ἡμέραν ὑπὸ πολυαρίθμων ῥητόρων ὅτι «τὸ αἷμα νερὸ δὲν γίνεται», ὅτι ἡ φιλία τῶν δύο ἀγγλοφώνων λαῶν, ἰσχυροποιουμένη διὰ δεσμῶν συγγενείας καὶ κοινοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τεθῇ ἐν κινδύνῳ ὑπὸ τούτου ἢ τοῦ ἄλλου πολιτικοῦ ἐπεισοδίου. Εἶνε οὐχ ἧττον ἀληθὲς—μᾶς λέγει ὁ κ. Κενούρθυ—ὅτι ἡ σημερινὴ κατάστασις πνευμάτων τῶν δύο ἐθνῶν παρουσιάζει σημεῖα ἀνησυχητικά, ἰδίως ἀπὸ τῆς ἀμερικανικῆς πλευρᾶς. Πρὸ δεκαπέντε μόλις ἐτῶνδὲν ἐτονίζετο καὶ δὲν ἐπανελαμβάνετο κατὰ κόρον ἐν Ἀγγλίᾳ ὅτι ὁ ἀγγοαμερικανικὸς πόλεμος ἦτο κάτι τὸ ἀκατανόητον; Καὶ ὅμως ἡ πολιτικὴ τῶν προστριβῶν, ἡ ὁποία ἤρχισε μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἀπὸ τοῦ 1898, βοηθουμένη ὑπὸ βιαίας πολεμικῆς τοῦ Τύπου, εἶχε παρασκευάσει τὴν κοινὴν γνώμην τῶν δύο χωρῶν διὰ τὴν σύρραξιν, ἡ ὁποία μίαν ἡμέραν ἐξέσπασε μεταξύ των. Ἀλλὰ ἡ κατάστασις, ἥτις ἐπεκράτει πρὸ τοῦ πολέμου, μεταξὺ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τοῦ Ῥάϊχ, παρουσιάζει σημαντικὰς ἀναλογίας, κατὰ τὸν συγγραφέα, μὲ τὴν σήμερον διαπιστουμένην κατάστασιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἡνωμένων Πολιτειῶν: δημοσιονομικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐν πρώτοις, οἰκονομικὸς ἀνταγωνισμὸς ἐπίσης (ζητήματα τοῦ πετρελαίου, τοῦ καουτσοὺκ κλπ.), τέλος δὲ ναυτικὸς ἀνταγωνισμός. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ κ. Κενούρθυ ἐπιτίθεται δριμύτατα κατὰ τοῦ βρεττανικοῦ Ναυαρχείου.

Ἀπὸ αἰώνων ὁ ἀγγλικὸς λαὸς συνήθισε νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ εὐημερία του καὶ αὐτὴ ἡ ὕπαρξίς του ἐξηρτῶντο ἐκ τῆς διατηρήσεως ἑνὸς στόλου, ὅστις ἔδει νὰ εἶνε ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν ὁ ἰσχυρότερος στόλος τοῦ κόσμου· ὁ ἀγγλικὸς λαὸς συνήθισεν ἑπομένως νὰ θεωρῇ ὡς ἐχθρὸν πᾶν ἔθνος, τὸ ὁποῖον ἐφαίνετο ἀπειλοῦν αὐτὴν τὴν ἡγεμονίαν: τὴν Ἰσπανίαν, τὴν Ὀλλανδίαν, τὴν Γαλλίαν, τὴν Γερμανίαν . . . καὶ αὔριον ποῖον; «Κατὰ τὰ ἔτη, ἄτινα ἐπηκολούθησαν τὴν ἀνακωχήν, τὸ Ναυαρχεῖον αὐτομάτως ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου τὴν Ἀμερικήν, τὴν δευτέραν ναυτικὴν δύναμιν τοῦ κόσμου, ὡς τὸν δυναμικὸν ἐχθρόν.» Οἱ Ἀμερικανοί, ἀφ' ἑτέρου, καταγγέλλουν τὸν ἀγγλικὸν «ναυτοκρατισμὸν» ὡς κίνδυνον ἴσον, καὶ μάλιστα μεγαλύτερον δι' αὐτούς, μὲ τὸν γερμανικὸν στρατοκρατισμόν, τὸν πρὸ τοῦ 1914. Ὁ ἐπικίνδυνος αὐτὸς ἀνταγωνισμὸς ἐντείνεται ὑπὸ μιᾶς διακεχυμένης προπαγάνδας, ἡ ὁποία διὰ τοῦ σχολικοῦ βιβλίου, τοῦ κινηματογράφου, τῶν ἄρθρων τῶν ἐφημερίδων ἀρχίζει πάλιν τὴν φιλοπόλεμον ἐπίδρασίν της . . . «Ποῖος λοιπὸν θὰ ἐτόλμα νὰ εἴπῃ σήμερον—συνεπάγεται ὁ Κενούρθυ—ὅτι ὁ πόλεμος μεταξὺ τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἶνε ἀκατανόητος;»

Ἐκεῖνο ποὺ μᾶς κάμνει σήμερον νὰ ἐλπίζωμεν κάπως εἶνε ὅτι δὲν βλέπομεν ἀκόμη ἐμφανεῖς πολεμικὰς προπαρασκευὰς ἑκατέρωθεν τοῦ ὠκεανοῦ. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι δὲν ζητοῦν μέχρις ὥρας συμμάχους ἐν Εὐρώπῃ, διὰ νὰ ἔχουν εἰς τὸν παλαιὸν κόσμον βάσεις ἐναντίον τῶν Ἄγγλων· αὐτοί, πάλιν, δὲν λαμβάνουν μέτρα διὰ τὴν ὀχύρωσιν τῶν βάσεων, τὰς ὁποίας κατέχουν εἰς τὸ δυτικὸν ἡμισφαίριον: τοῦ Βανκουβέρ, τοῦ Χάλιφαξ, τῶν Βερμουδῶν νήσων, τῆς Ἰαμάϊκας. Πᾶν σχέδιον συγχρονισμοῦ τῶν παλαιῶν βάσεων εἰς τὸ Χάλιφαξ καὶ τὰς Βερμούδας θὰ ἐνέβαλλεν εἰς μανιώδεις σκέψεις τοὺς Καναδούς, καί, ἂν ἡ Ἀγγλία ἐπανεσκεύαζε τὰ μισογκρεμισμένα ὀχυρώματα τῆς Ἰαμάϊκας, ἥτις ἀποτελεῖ ἄμεσον ἀπειλὴν διὰ τὴν διώρυγα τοῦ Παναμᾶ, θὰ ἐπροκάλει ἀληθῆ ἔκρηξιν μεταξὺ τῆς ἀμερικανικῆς κοινῆς γνώμης». Καὶ ὅμως, αὐτὸ δὲν ἔγινε μὲ τὴν Σιγγαπούρην, τῆς ὁποίας ἡ βάσις ἀνακαινίζεται καὶ ἐπεκτείνεται ἀντὶ 7 ἑκατομμυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν, παρὰ τὰς ζωηρὰς διαμαρτυρίας καὶ ἀνησυχίας τῆς Ἰαπωνίας; Ὅμοιοι λόγοι ἐπιβάλλουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν νὰ ὀχυρώσῃ καὶ τὴν Ἰαμάϊκαν. Αἱ ἀνησυχίαι ὅμως καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τῶν Ἀμερικανῶν τὴν καθιστοῦν περισσότερον διστακτικὴν ἀπὸ τὰς τῶν Ἰαπώνων.

Ἂν μετὰ τὸ 1931 ἡ σύμβασις τῆς Οὐάσιγκτων τοῦ 1921 δὲν ἀνανεωθῇ, λέγει ὁ κ. Κενούρθυ, ὁ ἀγγλοαμερικανικὸς πόλεμος θὰ καταστῇ δυνατός. Ὀλίγον ἐνδιαφέρει ἡ ἀφορμή, τὸ συμβὰν ἢ τὸ ἐπεισόδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξαπολύσῃ τὴν σύρραξιν. Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ μάθωμεν πῶς ἕκαστος τῶν δύο ἀντιπάλων θὰ προσπαθήσῃ νὰ κατανικήσῃ τὸν ἕτερον. Κατὰ τὸν συγγραφέα, ἡ ἀπώλεια τοῦ Καναδᾶ καὶ τῶν ἀγγλικῶν Ἀντιλλῶν δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὴν βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν νὰ συνεχίσῃ τὸν ἀγῶνα· ἂν δ' ἐξασφαλίσῃ καὶ τὴν συνδρομὴν τῆς Ἰαπωνίας (ὅπερ θεωρεῖ πιθανόν), ἡ στρατηγικὴ θέσις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἀποβῇ δυσχερής. Ἡ διῶρυξ τοῦ Παναμᾶ θὰ ἀποκλεισθῇ καὶ θὰ καταληφθῇ· αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, περικυκλωμέναι ἀπὸ τοὺς δύο ὠκεανούς, θὰ ἀνταπαντήσουν προσβάλλουσαι τὰς θαλασσίας μεταφορὰς μὲ τὰ καταδρομικὰ καὶ τὰ ὑποβρύχιά των. Ἂν θελήσῃ καὶ ὁ Καναδᾶς νὰ συντρέξῃ — ἀλλὰ ἡ σύνεσις ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν νὰ τηρήσῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς οὐδετερότητα—ἐκστρατευτικὰ σώματα θὰ δυνηθοῦν νὰ ἀποβιβασθοῦν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους του. «Ὁ πόλεμος θὰ ἐξηπλοῦτο ἐπὶ τῆς ἡμισείας ὑδρογείου καὶ θὰ ἐσήμαινε τὸ τέλος τοῦ πολιτισμοῦ.» Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἡ ἀδυναμία εἰς ἣν θὰ εὑρεθοῦν οἱ δύο ἀντίπαλοι νὰ προσβάλουν ἀλλήλους στρατιωτικῶς καὶ κατὰ τρόπον ἄμεσον ἀλλοῦ ἐκτὸς τῶν κτήσεών των (Ἀντιλλῶν, Χαβάϊ, Φιλιππίνων νήσων), θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα τὴν μετατροπὴν τῆς συρράξεως εἰς μακρὸν πόλεμον φθορᾶς. Αἱ κυριώτεραι παράλιοι πόλεις τῶν δύο χωρῶν θὰ ἐκτεθοῦν εἰς πολυαρίθμους βομβαρδισμοὺς ἀπὸ θαλάσσης καὶ ἀπὸ ἀέρος, οἵτινες θὰ προξενήσουν ἀνυπολογίστους ἀπωλείας καὶ θὰ ἀποσυνθέσουν τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς χώρας· ἀλλά, δεδομένου ὅτι οἱ κυριώτεροι στόλοι θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἀποφεύγωνται, ὁ πόλεμος μεταξὺ τῶν δύο (καὶ ἐνδεχομένως τῶν τριῶν) μεγαλυτέρων ναυτικῶν δυνάμεων τοῦ κόσμου θὰ ἀπολήξῃ εἰς μονομαχίαν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν ἀμοιβαίαν καταστροφὴν τῶν συνοδειῶν τῶν ἐμπορικῶν πλοίων των καὶ δὲν θὰ τερματισθῇ παρὰ διὰ τῆς πλήρους καταστροφῆς τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης Δυνάμεως, ἢ καὶ ἀμφοτέρων.

Θὰ εἴπητε ὅτι ἡ δυνατότης αὐτὴ δὲν ὑφίσταται, εἰς τὴν πραγματικότητα, οὔτε σήμερον, οὔτε τῷ 1932. Ἀλλὰ τότε, λέγει ὁ κ. Κενούρθυ, διατὶ συγκρίνονται αἱ ναυτικαὶ δυνάμεις τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν; Κατὰ τί αἱ διαστάσεις τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου ἠμπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρουν τὰ μέλη τοῦ Κογκρέσσου καὶ τοὺς γερουσιαστὰς τῆς Οὐάσιγκτων, καθὼς καὶ τοὺς Ἀμερικανοὺς δημοσιολόγους; Καὶ κατὰ τί ἐνδιαφέρει ἡ χωρητικότης τοῦ ἀμερικανικοῦ στόλου τὰ μέλη τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου, τοὺς λόρδους, τοὺς ναυάρχους καὶ τοὺς δημοσιογράφους τοῦ Λονδίνου; Καὶ ὅμως, ἀπὸ τὰς δύο ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὑψοῦνται αἱ κραυγαί: «Ἰσότης», «ἀσφάλεια», «προπαρασκευὴ πρὸς πόλεμον». Αἰτία τούτου εἶνε ὅτι δυστυχῶς ὁ πόλεμος θεωρεῖται ἀκόμη ὡς μέσον νομίμου ἐνεργείας διὰ μίαν χώραν καὶ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις ὡς ἀναπόφευκτος ἀνάγκη.

Εἶνε εὔκολον, συμπεραίνει ὁ κ. Κενούρθυ, διὰ τοὺς ναυτικοὺς κριτικούς, τοὺς δῆθεν ἐμπειρογνώμονας, οἱ ὁποῖοι θὰ κατελαμβάνοντο ὑπὸ ναυτίας ἂν ἐπεβιβάζοντο, νὰ μετροῦν σκάφη, πυροβόλα, τορπιλλοβλητικοὺς σωλῆνας, ναύτας καὶ νὰ καταστρώνουν συγκριτικοὺς πίνακας τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν Κρατῶν. Δὲν προκαλεῖ τόσην συγκίνησιν ἡ ἀπαρίθμησις τῶν συνταγμάτων πεζικοῦ, τῶν ταγμάτων τῶν ἁρμάτων ἐφόδου, τῶν πυροβολαρχιῶν ἢ τῶν ἰλῶν ἱππικοῦ· ἄλλως τε, αἱ δυνάμεις αὐταὶ εἶνε περισσότερον δυσεύρετοι. Ὅταν ὅμως ἠμπορῇ κανεὶς νὰ δείξῃ ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει 49 νεώτερα καταδρομικὰ ἔναντι 15 μόνον, ὅσα ἔχουν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἢ ὅτι τὰ πυροβόλα τῶν ἀγγλικῶν ντρέντνωτς ἔχουν μεγαλύτερον βεληνεκὲς ἀπὸ τὰ τῶν ἀμερικανικῶν θωρηκτῶν, εἶνε βέβαιος ὅτι θὰ προκαλέσῃ ἐντύπωσιν.

Ὅταν κατετάχθην εἰς τὸ βρεττανικὸν ναυτικόν, ἡ Γαλλία ἦτο ὁ δυναμικὸς ἐχθρός μας. Ἡ πρώτη ταραχή, τὴν ὁποίαν ἐνθυμοῦμαι, ἐδημιουργήθη ὅταν ἡ Γαλλία συνεμάχησε μὲ τὴν Ρωσσίαν. Ἀλλὰ τὰ πράγματα ἤλλαξαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ὅταν ὁ Κάϊζερ ἤρχισε νὰ λέγῃ ὅτι θὰ γίνῃ κύριος τῆς τριαίνης τοῦ Ποσειδῶνος, ὅτι προκαλεῖ τὴν βρεττανικὴν θαλασσίαν δύναμιν, καὶ προεβλήθη τὸν τίτλον τοῦ «ναυάρχου τοῦ Ἀτλαντικοῦ.» Ὅταν ὁ Γουλιέλμος ὁ 2ος εἶπε πρὸς τὸν λαόν του ὅτι τὸ μέλλον του εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ ὕδατος, τὸ ἀγγλικὸν ἔθνος ὁλόκληρον ἀφυπνίσθη καὶ ἀνεπήδησεν. Ἐπηκολούθησε συνεννόησις μὲ τὴν Γαλλίαν, κατόπιν δὲ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ συμμαχία μὲ τὴν Ρωσσίαν, νέα συμμαχία συνήφθη μὲ τὴν Ἰαπωνίαν, οἱ βρεττανικοὶ στόλοι ἀνεκλήθησαν ἀπὸ τὰς μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένας θαλάσσας, ναυτικαὶ βάσεις ἱδρύθησαν δεσπόζουσαι τῆς Βορείου θαλάσσης, τὰ ἀμοιβαῖα συναισθήματα τῶν δύο λαῶν ὠξύνθησαν: τέλος, τῷ 1914, ὁ μεγάλος πόλεμος ἐπῆλθε, θεομηνία δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὁ κόσμος μακρὰν ἀπέχει τῆς ἀνανήψεως ἐκ τοῦ τρομεροῦ ἀντικτύπου αὐτοῦ τοῦ πολέμου. Καὶ ὅμως, ἐνῷ αἱ ὁδοὶ ὅλων σχεδὸν τῶν εὐρωπαϊκῶν πρωτευουσῶν βρίθουν ἀναπήρων καὶ ἐνῷ οἱ ἐμπόλεμοι, πλὴν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, εἶνε συντετριμμένοι ἀπὸ τὰ χρέη, πολιτικοὶ τῆς Οὐάσιγκτων ἀξιοῦν τὴν ναυπήγησιν μεγάλου στόλου κατὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ πολιτικοὶ τῆς Οὐεστμίνσερ ἀναφέρουν τοὺς λόγους των, δακτυλοδεικτοῦν τὰς ἀμερικανικὰς ναυτικὰς πιστώσεις καὶ διακηρύσσουν τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ Μεγάλη Βρεττανία κατασκευάσῃ καὶ ἄλλα σκάφη.

Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ θεραπευθῇ αὐτὴ ἡ φοβοπάθεια, νὰ ἐξέλθουν ἐξ αὐτοῦ τοῦ φαύλου κύκλου; Ὁ κ. Κενούρθυ προτείνει τὴν ἐξογραφὴν τοῦ πολέμου, τιθεμένου ἐκτὸς νόμου.

Ἀσφαλῶς, ἂν ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἡ βρεττανικὴ κυβέρνησις, εὐτυχεστέρα κατὰ τοῦτο τῆς γαλλικῆς, κατορθώσῃ νὰ συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὸν πραγματικὸν ἐξοστρακισμὸν τοῦ πολέμου ὡς μέσου πολιτικῆς ἐνεργείας, ἓν μέγα βῆμα θὰ συνετελεῖτο. Ἀλλὰ θὰ τὸ κατορθώσῃ; Καὶ ἡ εὐγενὴς ἰδέα, τὴν ὁποίαν ὕψωσαν οἱ Ἀμερικανοί, ἔχει τύχει ἆραγε τῆς προσηκούσης μελέτης ἐκ μέρους των, ὥστε νὰ δύναται νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐφηρμοσμένης πολιτικῆς; Αὐτὸ ἀκριβῶς δὲν γνωρίζω.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΠΥΡΚΑΪΑ

Πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἡ προχθεσινὴ πυρκαϊὰ τοῦ Καπνοκοπτηρίου Ἀθηνῶν δὲν μὲ συνεκίνησε τόσον πολύ, ὅπως, ἄλλωστε δὲν συνεκίνησε καὶ ὅλους τοὺς Ἀθηναίους. Ἔχουμε ἰδῆ ἀπείρως μεγαλοπρεπέστερα θεάματα τοῦ εἴδους τούτου, ἐπὶ πλέον δὲ ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Καπνοκοπτηρίου εἶχε τὸ μειονέκτημα νὰ ἐκραγῇ τὴν ἡμέραν καὶ ἔχασε διὰ τοῦτο πάρα πολύ. Αὐτὰ τὰ πράγματα πρέπει νὰ γίνωνται τὴν νύκτα ἢ ἂς μὴ γίνωνται ἄλλως καθόλου. Ἐπίσης δὲν συνεκίνησε τὸν κόσμον οὔτε ἡ ἀποκαλυφθεῖσα λεπτομέρεια καθ' ἣν τὸ πῦρ δὲν ἦτο τυχαῖον, ἀλλ' ὅτι ἐτέθη ὑπὸ κομμουνιστῶν. Ἡ ἱστορία τοῦ ἀγῶνος τῶν τάξεων βρίθει ἀπὸ παρόμοια περιστατικά, εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι πρὸ πενήντα ἓξ ἐτῶν εἰς τὸ Παρίσι οἱ Πετρελεῖσται τῆς Κομμούνας δὲν ἄφησαν δημόσιον ἢ δημοτικὸν κτίριον εἰς τὸ ὁποῖον νὰ μὴ βάλαν φωτιά. Ἀλλ' ἐὰν ἡ πυρκαϊὰ τοῦ Καπνοκοπτηρίου, ὡς δημόσιον θέαμα, ἄφησε τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ἀσυγκίνητον καὶ ἡ ἀποκάλυψις τῶν ἐμπρηστῶν εὗρεν ἀδιάφορον τὴν κοινὴν γνώμην, ὑπάρχει κάτι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν τὸ ὁποῖον τὴν καθιστᾷ ἀξίαν ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Εἶνε δὲ τοῦτο ὁ τρόπος διὰ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις τῶν ἐνόχων. Ἡ σχετικὴ εἴδησις ἀναφέρει ὅτι μία κυρία εἰς τὴν Νεάπολιν κατὰ τὴν ὥραν τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ Καπνοκοπτηρίου εἶχε καλέσει εἰς τὸ σπίτι της κάποιαν μανικυρίστ γιὰ νὰ τῆς κάμῃ μανικύρ. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐργασίας ταύτης, καὶ λόγου γενομένου περὶ τοῦ περιστατικοῦ, ἡ μανικυρίστ εἶπεν ἀπροκαλύπτως εἰς τὴν κυρίαν:

—Ἐγὼ ξέρω ποιοὶ τὴν ἔβαλαν τὴ φωτιά.

—Ποιοὶ τὴν ἔβαλαν;

—Οἱ ἴδιοι οἱ ἐργάται ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὸ Κατάστημα.

—Καὶ πῶς τὸ ξέρεις αὐτὸ τὸ πρᾶγμα;

—Μοῦ τὸ εἶπε ὁ ἄντρας μου ποὺ ἐργάζεται εἰς ἕνα ἐργοστάσιον ἐκεῖ κοντά!

Ἡ κυρία τῆς Νεαπόλεως, μόλις ἐτελείωσε τὸ μανικύρ της, ἔσπευσεν εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἀνέφερε τὰ λαβόντα χώραν καὶ τὸ ἔγκλημα εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀποκαλύψεώς του. Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι δὲν ἔχουμε καθόλου δίκαιον ἡμεῖς οἱ πολέμιοι τῶν γυναικείων νεωτερισμῶν μὲ τὸν λυσσαλέον ἀγῶνα τὸν ὁποῖον κάμνουμε ἐναντίον τῶν νεωτερισμῶν τούτων. Ἐὰν ἡ κυρία τῆς Νεαπόλεως ἦτο καμμία τῆς παλαιᾶς ἐσοδείας καὶ κατεγίνετο, κατὰ τὴν ὥραν τῆς πυρκαϊᾶς, νὰ τηγανίζῃ κεφτέδες ἢ νὰ μαντάρῃ τὶς κάλτσες τοῦ ἀνδρός της, τὸ τρομερὸν ἔγκλημα θὰ παρέμενεν εἰς τὸ σκότος ἐπὶ πολὺν καιρόν, ἴσως μάλιστα καὶ νὰ μὴ διεφωτίζετο ποτέ, ὅπως πλεῖστα ἄλλα μέχρι τοῦδε. Διὰ νὰ κάνῃ ὅμως ἡ κυρία μανικύρ, τὰ πάντα ἦλθαν εἰς φῶς μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα. Πρὶν καλὰ-καλὰ σβύσῃ ἡ φωτιά, ἡ Ἀνακριτικὴ Ἀρχὴ εἶχεν εἰς τὰς χεῖράς της τὸ πρῶτον φῶς τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ καθοδηγήσῃ τὰ βήματά της, ἐὰν δὲ συνέπιπτεν ἡ κυρία τῆς Νεαπόλεως τὴν ἰδίαν ἡμέραν νὰ ἐκούρευε καὶ τὰ μαλλιά της ἀ-λα-γκαρσόν, διόλου ἀπίθανον οἱ ἔνοχοι αὐτὴν τὴν στιγμὴν νὰ εὑρίσκοντο εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Παλαιοῦ Στρατῶνος. Ὥστε ἂς παύσωμεν νὰ καταφερώμεθα κατὰ τῶν μοντέρνων γυναικῶν. Τὸ μανικύρ καὶ τὸ πεντικύρ εἶνε μὲν ἔργα καλλωπισμοῦ, ἀλλ' ἔχουν συγχρόνως καὶ ἀνακριτικὰς ἰδιότητας, εἶνε δὲ περίεργον πῶς δὲν εἴχομεν ἀντιληφθῇ τοῦτο ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ποὺ ἡ μόδα των καθιερώθη καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας. Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοί μας εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο ὑπῆρξαν ἀναντιρρήτως εὐφυέστεροι ἡμῶν. Καθιέρωσαν τὴν λέξιν «ἐξονυχίζω» προκειμένου περὶ σκοτεινῶν ζητημάτων, ταύτην δὲ μεταχειριζόμεθα καὶ ἡμεῖς σήμερον λέγοντες ὅτι ἡ «Ἀνακριτικὴ Ἀρχὴ ἐξονυχίζει μίαν ὑπόθεσιν». Ἔπρεπε ὅμως νὰ ἐπέλθουν τὰ γεγονότα τοῦ Καπνοκοπτηρίου διὰ νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι τὸ «ἐξονυχίζω» αὐτὸ δὲν σημαίνει τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι ἐξετάζω ἐκείνας ἐκ τῶν γυναικῶν ποὺ κάμνουν μανικύρ ἢ μετέρχονται τὸ ἐπάγγελμα τῆς μανικυρίστ.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Βασιλικὰ ταξείδια

Ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα εἰσερχομένη εἰς τὸ Λιμεναρχεῖον Πειραιῶς διὰ νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου μετὰ τὸν περίπατόν της εἰς Ἀθήνας

Διὰ τὰς γυναῖκας μας

Τὸ εἰδύλλιον ἑνὸς Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ

Περιγραφόμενον ἀπὸ τὸν ἴδιον εἰς ἓν βιβλίον

Ἡ ζωὴ τῆς Μάργκαρετ Ραμσάϋ Μακδόναλ

Ἐγκατέλειψε πλούτη χάριν τῶν πτωχῶν καὶ ἀσθενῶν

Ὁ βίος ἑνὸς τέως καὶ μέλλοντος πρωθυπουργοῦ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας παρουσιάζει πάντοτε ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον ἰδίᾳ μάλιστα ὅταν συμπέσῃ νὰ περικλείῃ παθητικώτατον εἰδύλλιον καί, πρᾶγμα σπάνιον διὰ τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας, ἀπερροφημένους εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἀγῶνας, ὅταν αὐτὸς οὗτος ὁ πολιτικὸς περιγράφει τὸ ἐρωτικὸν ἐπεισόδιον τῆς ζωῆς του, μὲ χάριν καὶ δύναμιν, τὴν ὁποίαν θὰ ἐζήλευον καὶ οἱ μᾶλλον ὀνομαστοὶ συγγραφεῖς.

Πρόκειται περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων ἀντιπολιτεύσεως, τοῦ κ. Ραμσάϋ Μακδόναλ, ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἔμπνευσιν νὰ περιγράψῃ τὸν συζυγικόν του βίον παρέχων οὕτω τὸ ὡραιότερον καὶ τὸ διδακτικώτερον παράδειγμα πρὸς μίμησιν διὰ τὰς συζύγους, τὰς μητέρας καὶ πρὸ παντὸς διὰ τὰς γυναῖκας ἐκείνας αἱ ὁποῖαι, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ των ὅπως φανοῦν συγχρονισμέναι πρὸς τὴν σημερινὴν ζωήν, παρασύρονται εἰς παραδοξότητας καὶ συχνὰ εἰς ἐξωφρενισμοὺς ἀπολήγοντας συνήθως εἰς τὴν καταστροφὴν κάθε ἰδανικοῦ καὶ κάθε εὐτυχίας.

Τὸ βιβλίον τοῦ κ. Μακδόναλ

Τὸ ὡραῖον αὐτὸ βιβλίον ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τῷ 1912 καὶ θὰ ἐλησμονεῖτο ἂν ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος τοῦ Λονδίνου «Σβάρτμορ Πρὲς» δὲν εἶχε τὴν ὡραίαν ἔμπνευσιν νὰ τὸ ἐπανεκδώσῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν. Φέρει τὸν τίτλον «Μάργκαρετ Ἔθελ Μακδόναλ» ὑπὸ «Ι. Ραμσάϋ Μακδόναλ». Ἐγράφη ὑπὸ τοῦ τότε μέλλοντος πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας εἰς ἡλικίαν τεσσαράκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, τὴν ἐπαύριον τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του καὶ εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Αἱ ὀλίγαι αὐταὶ παθητικαὶ σελίδες, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν πραγματικὸν ἀριστούργημα, ἐγράφησαν διὰ νὰ δώσουν τὴν εἰκόνα τῆς ὡραίας ψυχῆς μιᾶς γυναικός, ἀλλὰ παρέχουν ταὐτοχρόνως καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφέως καὶ τοῦ πολιτικοῦ. Καὶ προσθέτουν μίαν ἀκόμη ὡραίαν γυναικείαν μορφὴν εἰς τὴν πινακοθήκην τῶν γυναικῶν τὰς ὁποίας ἠγάπησαν οἱ μεγάλοι ἄνδρες.

Ἡ Μάργκαρετ ἢ Μάτζι Γλάδστων ἐγεννήθη ἐν Σκωτίᾳ ἐξ οἰκογενείας εὐγενῶν, τῆς ὁποίας αἱ ἀπαρχαὶ ἀνάγονται εἰς τοὺς χρόνους τῆς Μαρίας Στούαρτ, καὶ ἦτο συγγενὴς τοῦ μεγάλου Ἄγγλου πολιτικοῦ. Ὁ πατήρ της ἦτο ὁ διάσημος χημικὸς Τζὼν Χὰλ Γλάδστων, συνεργάτης καὶ διάδοχος τοῦ Φαραδάϋ, γνωστὸς διὰ τὰς μεγάλας αὐτοῦ ἐρεύνας καὶ ἀνακαλύψεις σχετικὰς πρὸς τὸ φασματοσκόπιον, τὰς ἐκρηκτικὰς οὐσίας καὶ τὸ νίτρον. Ἦτο βαθύπλουτος. Ἡ μήτηρ της, θυγάτηρ πάστορος, ἀπέθανε νέα, ὅταν τὴν ἔφερεν εἰς τὸν κόσμον. Ἡ νεαρὰ Μάτζι, ἀπὸ ἡλικίας 17 ἐτῶν, ὅτε ἐβαπτίσθη, ἀφιερώθη εἰς τὴν ἀγαθοεργίαν καταναλίσκουσα σημαντικὰ ποσὰ χρημάτων πρὸς βοήθειαν τῶν ἀπόρων ἀσθενῶν, τοὺς ὁποίους ἐπεσκέπτετο αὐτοπροσώπως καὶ μετ' ἄλλων φίλων της ὠργάνωσε Κυριακὸν Σχολεῖον ὅπου ἑκάστην Κυριακὴν ἐδίδασκε ἀνάγνωσιν καὶ γραφὴν εἰς τοὺς ἐργαζομένους κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας παῖδας τῶν ἐργατῶν. Ταὐτοχρόνως, παρὰ τὰς οἰκογενειακὰς αὐτῆς παραδόσεις, παρὰ τὰς ἰδέας τοῦ πατρός της καὶ τοῦ περιβάλλοντος εἰς τὸ ὁποῖον ἔζη, ἔδειξε ζωηροτάτην ῥοπὴν πρὸς τὰς σοσιαλιστικὰς ἰδέας καὶ ἤρχισε νὰ συχνάζῃ τὰ σοσιαλιστικὰ κέντρα. Χωρὶς ὅμως ν' ἀποσπασθῇ ἀπὸ τὴν θρησκείαν. Ὅταν, καὶ ὕπανδρος ἀκόμη, ὡδήγει ἑκάστην Κυριακὴν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παιδία τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν ἐξοχήν, ἐγονάτιζε πάντοτε εἰς τὸ μέσον χλοεροῦ λειμῶνος ἢ καταπρασίνου κοιλάδος καί, συνοδευομένη ὑπὸ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὴν παιδίων, ἔψαλλε τοὺς ψαλμοὺς καὶ ἄλλους θρησκευτικοὺς ὕμνους. «Ὁ σοσιαλισμός της, γράφει ὁ σύζυγός της, ἦτο κάτι τι ἀναπόσπαστον ἀπὸ τὸν χριστιανισμὸν καὶ τὴν θρησκείαν. Καὶ αὐτὴ ἡ ἰδία, ἄλλως τε, τὸ διεκήρυσσε πάντοτε ὅταν εἰς τὰ σοσιαλιστικὰ κέντρα ἐλάμβανε τὸν λόγον διὰ νὰ ἀναπτύξῃ τὰς ἰδέας μας εἰς τοὺς ὀπαδούς μας. Ὁ σοσιαλισμὸς εἰς τὸν ὁποῖον πιστεύω ἔχει ὡς βάσιν τὴν θρησκείαν καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκπορεύεται. Ὅλα τὰ σοσιαλιστικὰ ζητήματα δὲν ἐπιδέχονται εἰμὴ χριστιανικὰς λύσεις καὶ δύναται νὰ ὑπάρξῃ σοσιαλιστὴς πραγματικὸς ἂν ταὐτοχρόνως δὲν εἶνε καὶ καλὸς χριστιανός».

«Ἀπέφευγε, ἐξακολουθεῖ γράφων ὁ κ. Μακδόναλ, συστηματικῶς τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις ὅπου τὴν προσεκάλουν αἱ οἰκογενειακαί της φίλαι, καὶ ἂν ποτε ἠναγκάζετο νὰ τὰς ἀκολουθήσῃ, ἔφευγεν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον διὰ νὰ ἔλθῃ ἐν μέσῳ τῶν ἐργατῶν, οἱ ὁποῖοι τὴν ἤκουον, τὴν ἐσέβοντο καὶ τὴν ἠγάπων μὲ πραγματικὴν ἀφοσίωσιν. Εἰς μίαν τῶν ἐργατικῶν τούτων συγκεντρώσεων τὴν ἐγνώρισα διὰ πρώτην φοράν. Ἡ ἀφέλεια καὶ ἡ πίστις μεθ' ἧς ὡμίλει καὶ ἡ βαθεῖα προσοχὴ μεθ' ἧς τὴν ἤκουον χιλιάδες ἐργατῶν ἀμφοτέρων τῶν φύλων, ἐκίνησε τὴν προσοχήν μου καὶ μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας της τὴν ἐγνώρισα. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἔμαθον τὰς λεπτομερείας τοῦ βίου της καὶ ἐθαύμασα τὴν δύναμιν τῆς θελήσεώς της. Δὲν εἶνε εὔκολον πρᾶγμα διὰ μίαν δεσποινίδα Ἀγγλίδα νὰ ἐπαναστατήσῃ κατὰ τῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθίμων τὰ ὁποῖα εἶνε τόσον ἐρριζωμένα εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ἐπαναστατήσῃ τόσον ἡσύχως, τόσον ἠρέμως καὶ μετὰ τόσης ἱκανότητος, ὥστε νὰ κατορθώσῃ νὰ μὴ προκαλέσῃ τὰς διαμαρτυρίας τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῆς οἰκογενείας, τὴν ὁποίαν ἐγκατέλειψεν, καὶ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησίν των.

»Ἡ χριστιανική της ψυχή, γράφει ὁ κ. Μακδόναλ, ἀπηχθάνετο κάθε βιαίαν σύγκρουσιν καὶ ῥῆξιν , ἀδύνατον δυστυχῶς εἰς τὴν ὀξεῖαν πάλην τῶν τάξεων. Εἰς μίαν τοιαύτην ῥῆξιν ἐγνωρίσθημεν καλύτερον. Εἶχε κηρυχθῇ ἡ περίφημος ἀπεργία τοῦ 1885 καὶ ἤμην ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῆς. Ἐκείνη ἦλθε νὰ μοῦ συστήσῃ μετριοπάθειαν, ἀλλ' ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς, χωρὶς καθόλου ἡ συνομιλία μας νὰ ἐκτραπῇ ἀπὸ τὸ φλέγον ζήτημα τῆς ἀπεργίας. Ἔκτοτε ὅμως μοῦ εἶχε δώσει τὴν ψυχήν της διότι, ἅμα ἀπῆλθεν ἀπὸ τὸν κόσμον τοῦτον εὗρον εἰς τὸ σημειωματάριόν της τὰς ἑξῆς σημειώσεις: Ι. Ραμσάϋ Μακδόναλ. Τὸν εἶδον διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ Πίονηρ Κλῶμπ. 13 Ἰουνίου 1884. Καὶ ὀλίγον κατωτέρω. Ἐξελέγη βουλευτὴς καὶ κρυμμένη μέσα εἰς τὰ πλήθη τῶν ἐργατῶν τὸν ἤκουα νὰ ὁμιλῇ πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του. Ποία γοητεία! Καὶ πόσον ἀρρενωπὴ ἡ μορφή του!...»

«Ἔκτοτε ἡ πίστις πρὸς τὴν κοινὴν ἰδέαν παρέσχε πολλὰς ἀφορμὰς ὅπως συναντηθῶμεν. Ἠσθένησα καὶ ἤμην κατάκοιτος εἰς τὸ νοσοκομεῖον ὅτε ἔλαβον μίαν ἐπιστολὴν της περιέχουσαν χρηματικὴν βοήθειαν ὑπὲρ ἀπόρων καὶ ἀσθενῶν ἐργατῶν. Τῆς ἀπήντησα καὶ τὴν ηὐχαρίστησα. Εἰς τὸ σημειωματάριόν της εὗρον σημειωμένην τὴν ἑξῆς φράσιν: «29 Μαΐου 1895. Πρώτη ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ι. Ραμσάϋ Μακδόναλ».

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Λίαν προσεχῶς εἰς τὴν «Πρωΐαν»

Ἀρίστου Καμπάνη

Ἡ δικτατορία τοῦ Βενιζέλου

Καὶ ἡ Μικρασιατικὴ περιπέτεια

Ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὴν δευτέραν ἐκθρόνισιν τοῦ Κωνσταντίνου

1917-1922

Τὸ τελευταῖον μέρος τῶν Ἱστορικῶν Ἀναμνήσεων ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κρίσιν

Η ΣΟΦΙΑ ΤΗΣ ΑΝΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΑΙ ΓΝΩΜΑΙ ΜΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥΝ ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΙΝΔΟΥ ΣΟΦΟΥ ΚΑΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΟΥ ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

[Ὁ Μαχάτμα Γκάντι, μία ἀπὸ τὰς ἐκπληκτικωτέρας φυσιογνωμίας τῆς ἐποχῆς μας, ἐμφανίζεται εἰς τὰς Ἰνδίας ὡς προφήτης ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐθνάρχαι τοῦ Ἰσραήλ. Ὑποκινεῖ ὄχι μόνον τὸν θρησκευτικόν, ἀλλὰ καὶ τὸν πολιτικὸν ζῆλον τῶν συμπατριωτῶν του. Ἡ ἐπαναστατική του δρᾶσις καὶ ὁ ἀγών του πρὸς ἀναζωπύρωσιν τοῦ Ἰνδικοῦ ἐθνικισμοῦ ἐπροκάλεσαν καὶ προκαλοῦν ζωηρὰς συζητήσεις εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ἔξω τῶν Ἰνδιῶν. Αἱ θρησκευτικαί του πεποιθήσεις προκαλοῦν ἐξ ἴσου θόρυβον καὶ ἀντεγκλήσεις. Διαφωτιστικὸν τῶν ἰδεῶν τοῦ μεγάλου Ἰνδοῦ σοφοῦ εἶναι τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ἄρθρον του, ἐν ᾧ οὗτος ἐκθέτει τὰς ἰδέας του [illegible] ἀφορᾷ τὸν Χριστιανισμόν].

Πιστεύω εἰς τὸ Διάγγελμα τοῦ Ἰησοῦ, ὅπως τὸ ἐννοῶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ὁμιλίαν του. Ἀλλὰ πιστεύω χωρὶς τίποτε ἄλλο, καὶ ἡ ταπεινή μου ἐξήγησις τῆς ὁμιλίας διαφέρει ἀπὸ τὴν Ὀρθόδοξον ἐξήγησιν.

Τὸ Διάγγελμα αὐτὸ ἐπλαστογραφήθη εἰς τὴν Δύσιν. Ἡ θρησκεία εἶνε μία ὑπόθεσις, ἡ ὁποία ἀφορᾷ τὴν συνείδησιν τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ Θεοῦ του· δὲν ἀφορᾷ κανένα ἄλλον· καὶ ὅταν κανεὶς ἐπιθυμῇ νὰ μερισθῇ τὰς σκέψεις του μὲ κάποιον ἄλλον, αὐτὸ τὸ κάμνει διότι ἔχει ἀνάγκην ὑποστηρίξεως καὶ συμπαθείας. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ λοιπὸν αὐτὴν τὴν συμπάθειαν καὶ τὴν ὑποστήριξιν πρέπει νὰ θέσῃ τὰ χαρτιά του ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ νὰ κάμῃ τὸν ἄλλον νὰ καταλάβῃ τί ἐπιθυμεῖ καὶ ποίαν ὁδὸν ἠκολούθησε.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἀντιμετωπίσω μόνον τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν ὁμιλίαν, θὰ ἔσπευδον νὰ εἴπω χωρὶς δισταγμόν: «Ναί, εἶμαι Χριστιανός». Ἀλλ' ἐὰν ὡμίλουν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, γνωρίζω ἐκ τῶν προτέρων ὅτι ἡ ὁμιλία μου αὐτὴ θὰ ἔδιδε λαβὴν εἰς βαρείας παρανοήσεις: θὰ μὲ κατηγόρουν ἀκόμη καὶ ὅτι δὲν λέγω τὴν ἀλήθειαν. Δὲν ἔχω λοιπὸν καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ σᾶς δώσω τὴν περὶ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐξήγησίν μου... Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναμαι νὰ εἴπω εἶνε ὅτι πᾶν ὅ,τι παρουσιάσθη ὡς Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε παρὰ ἄρνησις τῆς Ὁμιλίας.

Δὲν ἀσχολοῦμαι μὲ τὴν χριστιανικὴν διαγωγήν· συζητῶ ἐδῶ διὰ τὸν ἐπίσημον Χριστιανισμόν, ὅπως αὐτὸς εἶνε νοητὸς εἰς τὴν Δύσιν, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν διαγωγὴν τῶν Χριστιανῶν. Ἡ διαγωγὴ ἑνὸς ἀνθρώπου δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διότι ὁ ἄνθρωπος δὲν δύναται νὰ φθάνῃ ὅ,τι πιστεύει ὡς ἠθικόν: τὸ γνωρίζω ἀπὸ τὸν ἑαυτόν μου. Δὲν ἐπικρίνω λοιπόν. Πρόκειται περὶ θεμελιωδῶν δυσχερειῶν.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὸ 1891, ἔχω διαβάσει ὅ,τι μοῦ ἔδωκαν νὰ διαβάσω διὰ τὸν Χριστιανισμὸν οἱ ἱεραπόστολοι καὶ οἱ ἄλλοι. Καὶ οἱ καλοὶ πιλότοι, οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ μὲ ὁδηγήσουν, κατὰ τὰς ἀναγνώσεις μου, ἀδιακόπως μὲ ἐρωτοῦσαν: «Ἒ λοιπόν, ποῦ εὑρίσκεσθε;» Καὶ ὅταν μοῦ ἔθετον αὐτὴν τὴν ἐρώτησιν ἔδιδον πάντοτε τὴν ἀπάντησιν τῶν Βεδῶν (ἱερῶν ἰνδικῶν βιβλίων γραφέντων εἰς τὴν σανσκριτικὴν ἐξ ἀποκαλύψεως τοῦ Βράχμα): Νέτι, Νέτι (Ὄχι ἐκεῖ ὄχι ἐκεῖ). Καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω ἀκόμη: Ὅταν τίθεται τὸ ζήτημα ἂν ὁ Χριστιανισμὸς εἶνε ὅ,τι περιέχεται εἰς τὰ βιβλία, ἡ ἀπάντησίς μου θὰ εἶνε πάντοτε: «Ὄχι, ὄχι».

Λέγω μὲ πᾶσαν ταπεινότητα ὅτι εἶμαι ἕνας ἄνθρωπος πιστεύων, ἕνας ἄνθρωπος προσευχόμενος. Ἀκόμη καὶ ἂν μὲ ἔκοπτον εἰς τεμάχια θὰ ηὐχαρίστουν τὸν Θεὸν διότι μοῦ δίδει τὴν δύναμιν νὰ μὴ τὸν ἀρνηθῶ. Ὁ Χριστιανισμὸς λέγει τὰ ἴδια. Οἱ Ἰνδοὶ καὶ οἱ Βραχμᾶνες, τοὺς ὁποίους ἐκλαμβάνουν ὡς εἰδωλολάτρας, λέγουν τὰ ἴδια. Τὸ ἴδιον λέγει καὶ ὁ Ἰσλὰμ καὶ ἐὰν δύναμαι νὰ ὁμιλῶ καὶ περὶ Βουδδισμοῦ λέγει καὶ αὐτὸς τὰ ἴδια. Αὐτὸ ὅμως δὲν μᾶς φέρει περισσότερον μακράν, διότι ὅλοι κατὰ διαφορετικὸν τρόπον ἐξηγοῦμεν τὰ ἴδια θεμελιώδη πράγματα. Ὁ Θεὸς δὲν εἶνε μόνον εἰς τὸν κόσμον μας, ἀλλ' εἰς ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τῶν κόσμων, οἱ ὁποῖοι μᾶς περιστοιχίζουν καὶ τῶν ὁποίων δὲν ἔχομεν καμμίαν ἰδέαν. Καὶ δὲν εἴμεθα παρὰ χαμηλὰ πλάσματα ὅπως ὁ Θεὸς μᾶς ἔπλασε. Πῶς εἶνε δυνατὸν νὰ μετρήσωμεν τὸ Μεγαλεῖόν Του, τὴν χαράν Του, τὴν ἀπεριόριστον ἀγάπην Του, τὴν εὐσπλαχνίαν του; Ἀνέχεται ἀκόμη καὶ τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τὸν ἀρνεῖται ἢ ἀμφιβάλλει. Ἀφίνει τὸν ἕναν νὰ κόβῃ τὸν λαιμὸν τοῦ ἄλλου, τόσον εἶνε Θεὸς καὶ οἰκτίρμων.

Κατὰ βάθος ἕκαστος ἔχει τὴν ἰδιαιτέραν του πίστιν καὶ φθάνομεν πάντοτε εἰς τὸ βασικὸν σημεῖον: «Ἡ θρησκεία μου ἀφορᾷ μόνον τὸν Θεόν μου, τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ μὲ τὴν ἰδικήν σας θρησκείαν». Ἐὰν ἀπήλειφε κανεὶς τὰς λέξεις Χριστιανισμός, Ἰσλαμισμός, Βουδδισμός, Βραχμανισμός, αὐταὶ αἱ θρησκεῖαι ἔφερον ἄλλο ὄνομα, ἰδοὺ τὸ πᾶν. Καὶ θὰ ὑπῆρχε καὶ τότε αὐτὸς ὁ δεσμὸς μεταξὺ τοῦ πλάσματος καὶ τοῦ Πλάστου του.

Οἱ Χριστιανοὶ ἂς ρυθμίσουν τὰς σχέσεις των μὲ τὸν Θεόν των καὶ ἂς μὴ ἀφήσουν νὰ ρυθμίσω τὰς ἰδικάς μου μὲ τὸν Θεόν μου. Ἐὰν ἀναγνωρίσωμεν ἐν πάσῃ ταπεινότητι τὰ ὅριά μας, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι ἔχομεν ἐν ἡμῖν ἕνα μαθητήν, μίαν ψυχὴν περὶ τὴν ὁποίαν πρέπει νὰ φροντίσωμεν. Ἂς τηρήσωμεν τὴν καρδίαν μας καθαράν, τὸ σῶμά μας καθαρόν, διότι χρειάζεται διὰ σκοποὺς ὑψηλοὺς καὶ καιτὰ τὰ ὀλίγα μας ἔτη μέσα εἰς τὴν αἰωνιότητα τῶν χρόνων ἂς προσπαθήσωμεν νὰ περιποιηθῶμεν τὸ σῶμά μας ὡς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι ὡς δοχεῖον ὅλων τῶν περιττωμάτων. Τότε θὰ ἔχωμεν κάμει τὸ καθῆκόν μας καὶ εἴτε ὡς Ἰνδοί, εἴτε ὡς Μουσουλμᾶνοι, Χριστιανοί, Βουδδισταί, Πέρσαι ἢ Ἑβραῖοι θὰ ἔχωμεν ζήσει τὴν ζωήν μας ἐν ὅλῃ της τῇ εὐρύτητι καὶ ὁ Θεὸς θὰ εἶνε εὐχαριστημένος ἀπὸ ἡμᾶς.

Δι' αὐτὸν τὸν λόγον πάντοτε ἐζήτησα ἀπὸ τοὺς φίλους μου τοὺς Χριστιανοὺς καὶ τοὺς ἱεραποστόλους, οἱ ὁποῖοι ἦλθον εἰς τὴν Ἀνατολήν, νὰ ζοῦν τὴν θρησκείαν των, νὰ τὴν ἀφήσουν νὰ ὁμιλῇ μόνη της. Αὐτὸ θὰ ἦτο ὁ καλύτερος τρόπος κηρύγματος. Δὲν θὰ ὑπῆρχε τότε ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης, ὕποπτοι ἀντιλογίαι.

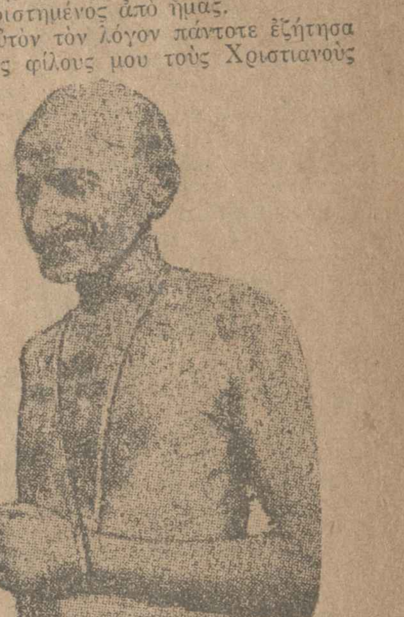

Μαχάτμα Γκάντι

Καθὼς σᾶς ἀνοίγω τὴν καρδιά μου, ἡ ψυχή μου πηγαίνει πρὸς τὴν Κίναν. Δὲν γνωρίζω αὐτὴν τὴν χώραν. Θὰ ἤθελον νὰ ἠδυνάμην νὰ τὴν βοηθήσω· δὲν δύναμαι. Κάποιος Χριστιανὸς φίλος μου μοῦ ἔδωσε ἕνα μικρὸν βιβλίον, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐκδοθῇ ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴν Ἕνωσιν τῶν Νέων τῆς Κίνας, καὶ τὸ ὁποῖον κυκλοφορεῖ εἰς τὰς Ἰνδίας. Περιέχει ἀποσπάσματα γραμμῶν ἀπὸ νέους Κινέζους καὶ ὁ καθεὶς δίδει τὴν γνώμην του διὰ τὴν ἐσωτερικὴν σημασίαν τοῦ κινήματος τὸ ὁποῖον ἐξελίσσεται σήμερον εἰς αὐτὴν τὴν χώραν, ἡ ὁποία αἰσθάνεται τώρα τὰς ὀδύνας τοῦ τοκετοῦ ἑνὸς μεγάλου ἔθνους. Οἱ νέοι αὐτοὶ μᾶς δίδουν τὰς ἀντιλήψεις των περὶ τῆς ἑνότητος τοῦ χριστιανικοῦ κινήματος. Καὶ προσπαθοῦν νὰ δικαιολογήσουν τὴν διαγωγήν των, ἡ ὁποία, ἰσχυρίζονται, δὲν εἶνε ἀντεθνική.

Ἐκεῖνο ποὺ θέλω νὰ εἴπω τόσον εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τῶν Ἰνδιῶν, ὅπως καὶ εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τῆς Δύσεως, εἶνε ὅτι δὲν πρέπει νὰ δυσανασχετοῦν οὔτε νὰ ἀνατρέπουν ἐνσυνειδήτως ἢ ἀσυνειδήτως τοὺς τρόπους, τὰς συνηθείας καὶ τὰ ἔθιμα ἑνὸς λαοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε ἀντίθετα πρὸς τὰς θεμελιώδεις ἀρχάς, καὶ πρὸ παντὸς ζητῶ ἀπὸ τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς νὰ μὴ συγχέουν τὴν διδασκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ μὲ ὅ,τι ἐμφανίζεται ὡς σύγχρονος πολιτισμός.

Μὴ θαμβώνεσθε ἀπὸ τὴν λάμψιν ἡ ὁποία ἔρχεται ἀπὸ τὴν Δύσιν. Εἶνε φῶς παροδικόν. Ἡ ζωή μας ἐπὶ τῆς γῆς δὲν εἶνε παρὰ μόνον μία σκιά, καὶ δὲν εἶνε τίποτε συγχρονισμένον μὲ τὸν ὑλικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται ἐνώπιόν μας. Εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον ὑπάρχουν θησαυροὶ δι' ὑμᾶς, ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐτυχία, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶνε δι' ἡμᾶς ἐδῶ κάτω. Καὶ χρειάζεται μεγάλη πίστις, θεία πίστις, διὰ νὰ ἀπαρνηθῇ κανεὶς ὅλον αὐτὸ τὸ μεγαλεῖον καὶ νὰ εἶνε ἐντελῶς εὐχαριστημένος ἀναζητῶν ἐν ἑαυτῷ τὴν σκιάν, τὸ τίποτε.

..Ὁ Βούδδας εἶχε μέγα βασίλειον, μίαν γυναῖκα μεγάλης ὡραιότητος, υἱὸν διὰ τὸν ὁποῖον ἦτο ὑπερήφανος. Τίποτε δὲν τοῦ ἔλειπε διὰ νὰ τὸ ἐπιθυμήσῃ. Ὅμως ἀπηρνήθη τὰς ἐπιγείους εὐτυχίας, ἀφῆκε τοὺς συγγενεῖς του, διότι ἤθελε νὰ συμμερισθῇ τὸ μέγα ἀγαθὸν τὸ ὁποῖον ἐγνώριζεν ὅτι ὑπάρχει πέραν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμον.

Εἶνε ὡραῖον ἀναμφιβόλως νὰ θυσιάσῃ κανεὶς ὑπάρξεις διὰ νὰ ἀναβῇ τὰς ἀποτόμους πλευρὰς τοῦ Ὄρους Ἔβερεστ καὶ νὰ κάμῃ παρατηρήσεις, νὰ φυτεύῃ σημαίας εἰς τὸν Βόρειον καὶ τὸν Νότιον Πόλον· ἀλλὰ πόσον περισσότερον ἔνδοξον θὰ ἦτο νὰ θυσιάσῃ τὴν μίαν ζωήν, ἑκατομμύρια ζωῶν, δισεκατομμύρια ὑπάρξεων ἐν τῇ ἀναζητήσει τῆς ἀφθίτου ἀληθείας.

Σᾶς τὸ λέγω, νέοι Χριστιανοὶ καὶ ἄλλοι, μὴ ἀφήνετε τὴν ἁπλότητα τῶν προγόνων σας, μὴ παρασύρεσθε. Θὰ ἔλθῃ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ῥίπτονται μὲ τρέλλαν εἰς τὴν μέθην τῶν ὑλικῶν ἀπολαύσεων, αὐξάνοντες τὰς ἀνάγκας των ἐν τῇ ἀναζητήσει ἐκείνου τὸ ὁποῖον πιστεύουν ὡς ἀληθῆ οὐσίαν, θὰ ἔλθῃ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ γυρίσουν ἐπὶ τῶν βημάτων των καὶ θὰ κραυγάσουν: «Τί ἐκάμαμεν;» Πολιτισμοὶ παρῆλθον. Ποῦ εἶνε ἡ Βαβυλών; Ποῦ εἶνε ἡ Ἀσσυρία; Ποῦ εἶνε τὰ ὡραῖα μνημεῖα, τὰ ὁποῖα οἱ ἱστορικοὶ μᾶς λέγουν ὅτι ἐκτίσθησαν ὑπ' αὐτῶν; Ἔκαμαν ἀρχαιολογικὰς ἐρεύνας καὶ εἰς τὰς Ἰνδίας. Ἀνεῦρον πράγματα χρονολογούμενα πρὸ πέντε χιλιάδων ἐτῶν. Δὲν ἀμφισβητῶ τὰ πράγματα αὐτά. Ὁ μέγας Οὐάλλος, ὁ σύγχρονος τοῦ Ντάρβιν, ἐ-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ 50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

λεγεν ὅτι πεντήκοντα ἔτη λαμπρῶν ἐφευρέσεων καὶ ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων δὲν προσέθετον οὔτε ἕνα δάκτυλον εἰς τὸ ἠθικὸν ἀνάστημα τῆς ἀνθρωπότητος.

Ὑπάρχει ὁ Τολστόϊ, ὁ ὁποῖος ἀφιέρωσε τὴν ζωήν του ἀναζητῶν τὴν ἀλήθειαν καὶ τὸν Ἰησοῦν. Καὶ ὁ Βούδδας εὗρε τὸν δρόμον του. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Μωάμεθ, τοῦ ὁποίου ἡ θρησκεία τόσον συχνὰ παρενοήθη. Δι' αὐτοὺς ὅλοι οἱ θησαυροὶ τῆς ζωῆς δὲν ἦσαν τίποτε. Τῇ ἀληθείᾳ, σᾶς λέγω, ὦ νέοι, πίνετε εἰς τὰς πηγὰς τῆς ἐπὶ τοῦ Ὄρους τῶν Ἐλαιῶν Ὁμιλίας. Καὶ πηγαίνετε φέροντες σποδὸν καὶ σάκκους. Αἱ συμβουλαὶ τοῦ Ἰησοῦ δὲν ἀπηυθύνοντο πρὸς τοὺς μαθητάς του, ἀλλὰ καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἐμέ.

Μὴ δουλεύετε Θεῷ καὶ Μαμμωνᾷ. Ὅ,τι βλέπετε πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας εἶνε εἷς κινηματογράφος. Ὁ Μαμμωνᾶς ζῇ εἰς τὰ στήθη σας καὶ ἐπικαλεῖται ἐπὶ ματαίῳ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Θεὸς εἶνε τὸ πᾶν. Εἶνε οἰκτίρμων. Εἶνε ἡ συγγνώμη καὶ ἡ ἀλήθεια. Εἶνε ἡ ἐνσαρκωμένη ἀνεκτικότης. Μόνον οὕτω ἐὰν ἀπαρνηθῆτε τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ Μαμμωνᾶ θὰ εἶσθε πιστοὶ εἰς ἑαυτούς.

Ὁ Θεὸς ἂς σᾶς εὐλογῇ καὶ ἂς σᾶς ἐπιτρέπῃ νὰ ἐννοῆτε τὸ πνεῦμα τοῦ Διαγγέλματος, τὸ ὁποῖον σᾶς στέλλω ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδίας μου.

ΜΑΧΑΤΜΑ ΓΚΑΝΤΙ

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟΝ
ΕΝΟΣ ΑΓΓΛΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Μετ' ὀλίγον ἐνυμφεύθησαν. Δυστυχῶς ὁ χῶρος δὲν ἐπαρκεῖ διὰ νὰ παρακολουθήσῃ τις τὴν ὑπέροχον ταύτην γυναῖκα κατὰ τὰ δεκαπέντε ἔτη τῆς συζυγικῆς της ζωῆς, τὰ ὁποῖα ἀφιέρωσεν ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ συζύγου της ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἰδέας. Τὸ ἔργον της ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τῆς ἱστορίας τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας καὶ ὁ κ. Γκυγιὼ εἰς τὸν «Σοσιαλισμὸν καὶ τὴν ἐξέλιξιν τῆς συγχρόνου Ἀγγλίας», ὅπως καὶ ὁ κ. Μπαρντοῦ εἰς τὸν «Ἄγγλον ἐργάτην τῆς σήμερον», ὁμιλοῦσι περὶ αὐτῆς. Ὑπῆρξεν ἡ πρώτη Ἀγγλὶς ἡ ὁποία ἐγκατέλειψε τὰς ἀνωτέρας τάξεις ἐξ ὧν κατήγετο διὰ νὰ καταστῇ ἐνεργὸν μέλος τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος καὶ προσέφερεν εἰς αὐτὸ τὸ μέγα τάλαντόν της ὡς οἰκοκυρᾶς, τὴν ἀνεξάντλητον ἀγάπην της ὡς χριστιανῆς καὶ τὴν βαθεῖαν μόρφωσιν της ὡς γυναικὸς τοῦ κόσμου. Οἱ ἀφελεῖς καὶ εὐγενικοὶ τρόποι της, ἡ γενναιοδωρία της, ἡ καλωσύνη της καὶ ἡ γοητεία τὴν ὁποίαν ἤσκει διατηροῦνται ζωηρότατοι ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς ὅλους ὅσοι τὴν ἐγνώρισαν καὶ ἐπεσκέπτοντο τὸν οἶκόν της. Ἤνοιξε τὸ πρῶτον σοσιαλιστικὸν «σαλόνι», τὸ ὁποῖον, ὡς ὁμολογοῦν ὅλοι, ἔπαιξε σημαντικώτατον πολιτικὸν ρόλον. Ἐσυχνάζετο ἀπὸ τὰς κορυφὰς τοῦ σοσιαλισμοῦ ὄχι μόνον τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. «Ὁ ἀριστοκρατικὸς κόσμος τοῦ «Οὐέστ Ἔντ» τοῦ Λονδίνου ἐγέλα διὰ τὰς τουαλέττας της, ἀλλ' ἐκείνη ἐλάχιστα ἐνδιεφέρετο διὰ τὰς εἰρωνίας των, γράφει ὁ σύζυγός της, ἐφ' ὅσον ἐχρησιμοποίει τὰ φορέματά της ὡς μέσον ἀγαθοεργίας καὶ ὑποστηρίξεως τῶν ἀπόρων ἐργατριῶν. Οὐδέποτε μετεχειρίσθη ἄλλας ραπτρίας ἐκτὸς τῶν ἐργατριῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον νὰ διαθρέψουν πολυμελεῖς οἰκογενείας. «Γνωρίζω, ἔλεγεν εἰς τὰς φίλας της, ὅτι θὰ μοῦ χαλάσουν τὸ φόρεμα, ἀλλ' εἶνε ὁ μόνος τρόπος νὰ τὰς βοηθήσω χωρὶς νὰ φανῶ ὅτι δίδω ἐλεημοσύνην, τὴν ὁποίαν, ἄλλως τε, δὲν θὰ ἐδέχοντο».

Ἡ δρᾶσις της ἐξετείνετο εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὴν γυναῖκα, τὴν οἰκογένειαν, τὴν οἰκοκυρικήν, τὴν ἀνατροφὴν τῶν παιδίων, τὴν περίθαλψιν τῶν ἀπόρων γυναικῶν πρὸ καὶ μετὰ τοῦ τοκετοῦ, τὴν παρακολούθησιν τῶν παιδίων εἰς τὰ σχολεῖα. Οἱ ἐργάται γονεῖς, πατέρες καὶ μητέρες, ἐγνώριζον ὅτι ἐνῷ αὐτοὶ ἦσαν ἀπησχολημένοι εἰς τὸ ἐργοστάσιον, ὑπῆρχεν ἡ κυρία Μακδόναλ, ἡ ὁποία ἐπεσκέπτετο τὰ τέκνα των εἰς τὰ σχολεῖα, παρηκολούθει τὰς προόδους των καὶ τὴν ἑσπέραν ἐπληροφόρει τοὺς γονεῖς διὰ κάθε ἀταξίαν ἢ παρεκτροπὴν ἢ ἀδικαιολόγητον ἀπουσίαν τῶν τέκνων των ἀπὸ τῶν σχολείων. «Οὐδέποτε ἐκουράσθη, οὐδέποτε ἀπεβαρρύνθη, οὐδέποτε ἐλιγοψύχησε καὶ ποτὲ δὲν τὴν ἤκουσα, γράφει ὁ σύζυγός της, νὰ δυσανασχετῇ. Δι' αὐτὸ ἂν καὶ παρῆλθον τόσα ἔτη ἀπὸ τοῦ θανάτου της, ἑκάστην Κυριακὴν ὁ τάφος της εἶνε ὁ τόπος συγκεντρώσεως ἑκατοντάδων ἐργατῶν καὶ ἐργατριῶν. Εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὴν ἐγνώρισαν ἐργαζομένην πρὸς ἀνακούφισίν των καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι μικροὶ ᾐσθάνθησαν ὅλην τὴν στοργὴν καὶ ὅλην τὴν ἀφοσίωσιν τὴν πλημμυροῦσαν τὴν ψυχὴν καὶ τὴν καρδίαν της. Τὰ πτωχικὰ ἄνθη μὲ τὰ ὁποῖα ὅλοι αὐτοὶ καλύπτουν τὸν τάφον της ἑκάστην Κυριακήν, εἶνε τὸ ὡραιότερον μνημόσυνόν της».

Πῶς ἐσβέσθη

Θὰ ἦτο ὅμως ἐλλειπὴς ἡ περίληψις τοῦ ὡραίου βιβλίου τοῦ κ. Ραμσαῦ Μακδόναλ ἂν δὲν παρεθέτομεν τὸν ἐπίλογόν του:

«Ἐπεσκέφθημεν μαζὶ τὴν Ἀμερικήν, τὴν Νέαν Ζηλανδίαν, τὴν Αὐστραλίαν καὶ τὸ 1909 τὰς Ἰνδίας. Τὸ ταξείδιόν της τοῦτο ὑπῆρξε τὸ τελευταῖον πρὸ τοῦ μεγάλου ταξειδίου τὸ ὁποῖον ἐπιχειρεῖ κάθε ἄνθρωπος διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον. Ὀλίγον μετὰ τὴν εἰς Ἀγγλίαν ἐπιστροφήν μας ἀπέθανεν ὁ πρωτότοκος υἱός μας Δαυῒδ εἰς ἡλικίαν 12 ἐτῶν. Ἐντὸς μικροῦ χρονικοῦ διαστήματος ἀπέθανον δύο ἢ τρία ἄλλα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἠγάπα πολύ. Ἔκτοτε ἡ ὑγεία της ἐκλονίσθη καὶ ἤρχισε νὰ σβέννυται ἡ ζωή της ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Οἱ προσφιλεῖς νεκροί της τὴν ἐκάλουν πλησίον των καὶ ἤρεμα, ὅπως ἔζησεν, μετέβη πρὸς συνάντησίν των. Ζῶμεν περιστοιχιζόμενοι ὑπὸ σκιῶν καὶ ἀναμνήσεων. Ὁ κόσμος ἀλλάσσει, τὰ πράγματα μεταβάλλονται καὶ τὸ ἄγνωστον ἐξ οὗ προήλθομεν μᾶς καλεῖ. Ἀδύνατον νὰ μὴ ὑπακούσωμεν, ἀδύνατον νὰ ἀντιστῶμεν εἰς τὴν ἀόρατον ἀλλ' ἀκαταμάχητον ταύτην δύναμιν. Ἑκάστην πρωΐαν, ὅταν ἠγείρετο, καὶ ἑκάστην ἑσπέραν, ὅταν κατεκλίνετο, μετέβαινεν εἰς τὴν κλίνην τοῦ ἀποθανόντος τέκνου μας καὶ τοῦ ηὔχετο «καλὴν ἡμέραν» καὶ «καλὴν νύκτα». Ἡ πληγὴ τὴν ὁποίαν ἤνοιξεν εἰς τὴν καρδίαν της ὁ θάνατός του μόνον διὰ τοῦ θανάτου της ἐπουλώθη. «Σήμερον συμπληροῦνται δύο μῆνες ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Δαυῒδ, ἔγραφεν εἰς τὸ σημειωματάριόν της, καὶ ὅμως κάποτε μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε δύο αἰῶνες καὶ κάποτε μόλις δύο λεπτά, δύο μόνον ὧραι, ὥστε ἀκόμη δὲν ᾐσθάνθην τὴν ἀπουσίαν του... Τὸ παιδί μου μὲ φωνάζει κοντά του...» Ἡ ὀπτασία τοῦ τέκνου μας τὴν ἐκάλει, τὴν ἔσυρε μακρὰν ἡμῶν, ὅπως ὁ μικρὸς Δαυῒδ τὴν ἔσυρεν ἀπὸ τὸ φόρεμα ὅταν ἔζη. Ἂν καὶ δὲν ἦτο ἀσθενής, ἐν τούτοις ἦτο πολὺ ἐξησθενισμένη. Ἡ ζωή της ἔφευγεν ἀπὸ τὴν πληγὴν τῆς μητρικῆς καρδίας της. Τέλος ἔπεσεν εἰς τὴν κλίνην καὶ δὲν ἠγέρθη πλέον. Ὑπέφερεν ἀκόμη ἐπὶ δύο μῆνας, ἀλλὰ χωρὶς ποτὲ νὰ διαμαρτυρηθῇ ἢ νὰ βαρυθυμήσῃ. Ἡ γαλήνη τῆς ψυχῆς της ἦτο ἀδιατάρακτος. Καὶ τέλος ὅταν ἡ ἐπιστήμη τῶν ἰατρῶν καὶ ἡ ἀντοχή της ἐξηντλήθησαν, τῆς ἀνήγγειλα ὅτι ἐπλησίαζε τὸ τέλος της. Καὶ τότε ἀντελήφθην πόσον μεγάλη καὶ πόσον βαθεῖα ἦτο ἡ πίστις της εἰς τὸν Θεόν. Ἦτο ἑτοίμη. Ἡτοιμάσθη εἰς τὴν κλίνην της ὅπως ἑτοιμάζονται νὰ κοιμηθοῦν τὰ φρόνιμα παιδιά. Μᾶς ἀπεχαιρέτισεν ὅλους μετὰ γαλήνης ὡς νὰ ἀνεχώρει διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ μετ' ὀλίγον. Μὲ ἐνηγκαλίσθη καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι, ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐπαναρχίσῃ τὸν βίον της θὰ ἐζήτει ὡς ὑπερτάτην χάριν ἀπὸ τὸν Θεὸν νὰ ζήσῃ ἐκ νέου ὡς εἶχε ζήσει μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης. Μὲ παρεκάλεσε νὰ μὴ λησμονήσω ποτὲ τοὺς φίλους της, τοὺς ἀπόρους καὶ ἐνδεεῖς ἐργάτας καὶ ἐργάτιδας, πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ὁποίων εἶχεν ἀφιερώσει τὴν ζωήν της καὶ μὲ ἠσπάσθη. Μετ' ὀλίγας στιγμὰς ἐσβέσθη. Ἦτο τὸ δειλινὸν μιᾶς ἡλιολούστου ἡμέρας καὶ αἱ τελευταῖαι χρυσαῖ ἀκτῖνες τοῦ δύοντος ἡλίου συνώδευσαν τὴν ἁγνὴν καὶ ὡραίαν ψυχήν της εἰς τὸν οὐρανόν, ὅπόθεν εἶχε κατέλθει διὰ νὰ σκορπίσῃ γύρω της φῶς, στοργὴν καὶ ἀγάπην».

Οὕτω κλείει τὸ ὡραῖον βιβλίον του ὁ κ. Ραμσαῦ Μακδόναλ, ἐν τῷ ὁποίῳ περιγράφων τὴν σύζυγόν του, τὸν ἔρωτά των καὶ τὸν οἰκογενειακὸν βίον του, μᾶς δίδει τὴν εἰκόνα γυναικὸς ὑπερόχου μὲ πραγματικὰ ἰδανικά. «Ὑπῆρξεν ὁ καλύτερος συνεργάτης καὶ βοηθός μου», γράφει εἰς μίαν ἄλλην παράγραφον, ὁ κυβερνήσας χθὲς καὶ μέλλων νὰ κυβερνήσῃ πιθανῶς καὶ πάλιν αὔριον τὴν Βρεττανικὴν Αὐτοκρατορίαν.

Ν. Κ. ΒΕΡΡΟΣ

ΑΧΕΠΑ
ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαλοῦνται τὰ ἐν Ἑλλάδι παρεπιδημοῦντα μέλη τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ Σωματείου ΑΧΕΠΑ ὅπως προσέλθωσι τὸ προσεχὲς Σάββατον 31ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 5ην μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ξενοδοχείου «Κολονεάλ» ὁδὸς Πειραιῶς πρὸς λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων διὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν ἀφικνουμένων τὴν 5ην προσεχοῦς μηνὸς Ἀπριλίου ὑπερεξακοσίων Ἀδελφῶν τοῦ Σωματείου μας.

Ὁ Γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς ΑΧΕΠΑ
ἐν Ἑλλάδι
Κ. ΤΣΙΤΟΥΡΗΣ

ΚΟΚΚΙΝΗ ΝΥΚΤΑ
ΜΟΝΤΙΑΛ Σήμερον ΜΟΝΤΙΑΛ

ΑΤΤΙΚΟΝ ΝΑΥΜΑΧΙΑ ΕΛΙΓΟΛΑΝΔΗΣ
1000 ΦΟΡΕΣ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΤΟΥ ΕΜΔΕΝ
ΓΚΑΙΤΣΚΕ-ΧΑΪΝΡΙΧ ΓΚΕΟΡΓΚ-ΕΣΤΕΡΧΑΖΥ
ΕΡΩΤΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΑ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ
ΤΑ
ΜΠΡΙΚΕΤΑΚΙΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ
Καίουν ἀσυγκρίτως καλύτερα καὶ
κατὰ 50%
οἰκονομικώτερα τῶν καυσοξύλων
ΖΥΓΙΟΝ ΗΓΓΥΗΜΕΝΟΝ
Ἐκτελοῦνται δοκιμαὶ οἴκοι δωρεὰν
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΣ
Ὁδὸς Γαμβέττα 14 Τηλέφ. 13—62 Νέον

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Συστάσεις πρὸς τοὺς πεζοὺς

Εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὑπεβλήθη πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Καλυβίτου ἡ κάτωθι ἀστυνομικὴ διάταξις, ρυθμίζουσα τὴν διάβασιν τῶν πεζῶν ἐκ τῶν ὁδῶν τῶν ἐχουσῶν πυκνὴν τροχιαίαν κίνησιν πρὸς πρόληψιν δυστυχημάτων:

Αἱ λεωφόροι καὶ αἱ δημόσιαι ὁδοὶ προορίζονται διὰ τὰ ὀχήματα, τὰ δὲ πεζοδρόμια διὰ τοὺς πεζούς.

Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς πεζοὺς νὰ κυκλοφοροῦν ἢ νὰ ἵστανται ἄνευ ἀνάγκης ἐπὶ τῶν λεωφόρων. Πρὸς τούτοις οὗτοι ὑποχρεοῦνται:

1) Νὰ λαμβάνουν τὴν πλέον εὐθεῖαν κατεύθυνσιν, ἤτοι τὴν κάθετον πρὸς τὰ πεζοδρόμια, ὅταν πρόκηται νὰ διασχίσουν τὰς λεωφόρους ἢ τὰς ὁδοὺς ἀπὸ τοῦ ἑνὸς πεζοδρομίου εἰς τὸ ἕτερον.

2) Νὰ μὴ διέρχωνται ἐκ τῶν διασταυρώσεων διαγωνίως, ἀλλὰ νὰ διασχίζουν τὴν μίαν κατόπιν τῆς ἄλλης τὰς ὁδοὺς αἵτινες ἀπολήγουν ἐκεῖ.

3) Νὰ μὴ διασχίζουν τὴν ὁδόν, παρὰ ἐπὶ τῶν διαβάσεων τῶν προοριζομένων διὰ τοὺς πεζούς, εἰς ἃς ὁδοὺς ὑπάρχουν σήματα μαρτυροῦντα τὴν ὕπαρξιν τοιούτων διαβάσεων.

4) Νὰ μὴ χρονοτριβοῦν ἐπὶ τῶν ὁδῶν πέραν τοῦ χρόνου τῆς στάσεως τῶν ὀχημάτων, εἰς ἃ σημεῖα ὑπάρχει ἀκίνητος σκοπός, κανονίζων ἐναλλὰξ τὴν διάβασιν τῶν πεζῶν καὶ τῶν ὀχημάτων.

5) Εἰς ἃς ὁδοὺς δὲν ὑπάρχουν ἰδιαίτεραι δίοδοι πεζῶν, οὗτοι δέον νὰ παραμερίζουν καὶ νὰ ἀναμένουν τὴν διέλευσιν τῶν ὀχημάτων μετὰ σχετικὴν εἰδοποίησιν τῶν ὁδηγῶν.

Οἱ ὁδηγοὶ ἐξ ἄλλου ὑποχρεοῦνται:

1) Νὰ ἐλαττώνουν τὴν ταχύτητα καὶ ἐν ἀνάγκῃ νὰ σταματοῦν πρὸ τῶν σημείων ἅτινα ἔχουν εἰδικῶς ὁρισθῇ διὰ τὴν διάβασιν πεζῶν, ἵνα διέλθουν οὗτοι.

2) Εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν ὅπου ὑπάρχουν ἀκίνητοι σκοποὶ τροχ. κινήσεως, ὁσάκις δοθῇ αὐτοῖς σημεῖον στάσεως, νὰ σταματοῦν πρὸ τῶν λευκῶν γραμμῶν τῶν χαραγμένων ἐπὶ τῶν ὁδῶν.

Οἱ παραβάται τῆς παρούσης, ἧς ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς της εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἧς ἡ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς ὑπαλλήλους, διώκονται καὶ τιμωροῦνται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 697 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἡ 35ετηρὶς τοῦ κ. Κατσαρᾶ

Μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ἑωρτάσθη χθὲς 11 π.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἡ τριακονταπενταετηρὶς τῆς διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἰατρικῆς σχολῆς κ. Κατσαρᾶ.

Παρέστησαν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης καὶ τῆς Παιδείας κ. Νικολούδης, ὅλοι σχεδὸν οἱ πρώην καὶ νῦν καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, πλεῖστοι βουλευταί, ἐπιστήμονες, φοιτηταὶ κ. ἄ.

Ὁ Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀλιβιζᾶτος ὡμίλησεν ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονος. Ἔδωκεν ἀκολούθως τὸν λόγον εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς ἰατρικῆς κ. Μαλανδρίνον, ὅστις χαιρετήσας τὸν κ. Κατσαρᾶν, ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν τεῦχος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔγραψαν ὅλοι οἱ καθηγηταὶ τῆς ἰατρικῆς, ἐξαίροντες τὴν ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν τούτου.

Κατόπιν ὡμίλησεν ὁ καθηγητὴς τῆς ἰατρικῆς κ. Λοῦρος ἐξιστορήσας τὰ τῆς τριακονταπενταετοῦς καθηγεσίας τοῦ τιμωμένου.

Ἐπίσης ὡμίλησεν ὁ διευθυντὴς τοῦ Δρομοκαϊτείου κ. Γιαννίρης.

Ἐν τέλει ἐπιτροπὴ φοιτητῶν τῆς ἰατρικῆς προσέφερεν εἰς τὸν κ. Κατσαρᾶν ἀναμνηστικὸν δῶρον.

Μετὰ ταῦτα ἀνῆλθε εἰς τὸ βῆμα ὁ πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἡ ἑορτὴ καὶ ὑπὸ παταγώδη χειροκροτήματα, ηὐχαρίστησε θερμῶς διὰ τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις. Μεθ' ὃ ἀνέπτυξε τὸ θέμα «περὶ σχιζοφρενίας».

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὰς 5 ἐγένετο ἡ ἀποκάλυψις τοῦ ἀναγλύφου τῆς μορφῆς τοῦ κ. Κατσαρᾶ εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Αἰγινητείου Νοσοκομείου.

Ἡ προτομὴ τοῦ Ἀσημάκη

Συνεχίζονται οἱ ἔρανοι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου ἀνωτέρου γενικοῦ ἀρχιάτρου Ἀνδρέου Γ. Ἀσημάκη τόσον ὑπὸ τῶν συναδέλφων του ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν, ἰδιωτικῶν ἰατρῶν, ἀξιωματικῶν τῶν λοιπῶν ὅπλων καὶ πολιτῶν τιμώντων τὴν μνήμην του.

Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Γραφείου Στατιστικῆς τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ εἶχε χθὲς ὡς ἑξῆς: Γεννήσεις 38, ἄρρ. 20, θήλ. 18 (τοκετοὶ 37).

Γάμοι ἐδηλώθησαν 6.

Παῦλος Δρανδάκης — Μαρία Κιουσοπούλου, Ἀνδρέας Δημακόπουλος—Ἄννα Ψύττου, Ἰωάννης Μαυρομαρᾶς—Καλλιόπη Κόη, Πέτρος Παπαγεωργίου — Ἀναστασία Γκιώνη, Παῦλος Κατζῖνος—Ἀγγελικὴ Ζήκου, Χαρίλαος Ναΐδης — Μαρία Παπαγιαννοπούλου.

Θάνατοι 42, ἄρρ. 19, θήλ. 23.

Αἰκατερίνη Μάρκου 55 ἐτῶν, Γεράσιμος Σινάκης 1 μηνός, Ἀνδρέας Λεονάρδος 65 ἐτῶν, Γεώργιος Βερούτης 59 ἐτῶν, Ἄγγελος Γκίνης 68 ἐτῶν, Ἑλένη Πονηροῦ 1 1)2 ἐτῶν, Ἀναστασία Ἰωάννου 18 ἐτῶν, Κωνστ. Διασάκος 8 ἡμερῶν, Ἰω. Σπυρομίλιος 53 ἐτῶν, Καλλιόπη Δονᾶ 65 ἐτῶν, Ἀντ. Ἀλεξανδρῆς 23 ἐτῶν, Παρασκευὴ Παναγιωτοπούλου 75 ἐτῶν, Ἀρτὶν Κερασμιὰν 1 ἔτους, Ἑλένη Κατερινοπούλου 4 ἐτῶν, Βασ. Βασιλόπουλος 65 ἐτῶν, Μαριγὼ Τσιχλέα 55 ἐτῶν, Δημήτριος Καραμπέτης 85 ἐτῶν, Βαρβάρα Τατοσιὰν 32 ἐτῶν, Γεώργ. Καλδίρης 2 1)2 ἐτῶν, Μαρίνα Μήτσου 35 ἐτῶν, Ἄννα Χρονοπούλου 2 ἐτῶν, Ἀγγελικὴ Βελεγρῆ 42 ἐτῶν, Ἑλένη Κωνσταντινίδου 2 ἐτῶν, Κωνστ. Σαραντινὸς 9 μηνῶν, Ἐμμ. Βαρβαρίγος 28 ἐτῶν, Κωνστ. Ραυτόπουλος 38 ἐτῶν, Εἰρήνη Μακροπούλου 6 ἐτῶν, Ἀναστασία Χρήστου 95 ἐτῶν, Ἰω. Νοσηράκης 1 1)2 μηνός, Ἀντ. Λεωνίδης 48 ἐτῶν, Ἀργυρὼ Φισφῆ 20 ἐτῶν, Κατίνα Νικολαΐδου 23 ἐτῶν, Σταματούλα Ἀλιφραγκῆ 9 μηνῶν, Βασίλειος Δέγλερης 1 1)2 ἔτους, Στυλιανὸς Μάνος 1 1)2 μηνός, Μαρία Καρρᾶ 28 ἐτῶν, Παναγιώτα Ἀποστολοπούλου 55 ἐτῶν, Γραμματικὴ Σουλῆ 73 ἐτῶν, Ἐλευθ. Δελαγραμμάτικας 1 1)2 μηνός, Αἰκατερίνη Λαγουμτζῆ 65 ἐτῶν, Πολυξένη Δροσινοῦ 80 ἐτῶν, Ἀφροδίτη Τριανταφύλλου 1 1)2 ἔτους.

Νοσήματα: Ἐκ φυματιώσεως 5, γρίππης 4, βρογχοπνευμονίας 10, διφθερίτιδος 1, βρογχίτιδος 1, καρδίας 8, καρκίνου 2, νεφρίτιδος 1, ἀτροφίας 2, οὐραιμίας 2, ἐντερίτιδος 1, λευχαιμίας 2, γήρατος 1 καὶ διαφόρων νοσημάτων 2.

Θεατρικά

Αὔριον Σάββατον 10ην μ.μ. ἡ Ἐπαγγελματικὴ Σχολὴ Θεάτρου θὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν ἐπιδείξεών της εἰς τὸ Ἐθνικὸν θέατρον μὲ τὸ παραμυθόδραμα τοῦ Μαιτερλὶγκ ἡ «Πριγκήπισσα Μαρέν». Τὸ ἔργον θὰ ἀναβιβασθῇ μὲ σκηνογραφίας καὶ ἐνδυμασίας καινουργεῖς.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ
Ἀνατολὴ ἡλίου 6.16'.
Δύσις » 6.46'.
Σελήνη 9 ἡμερῶν
Ἰωάννου συγγραφέως τῆς Κλίμακος

Μεγάλοι καλλιτέχναι

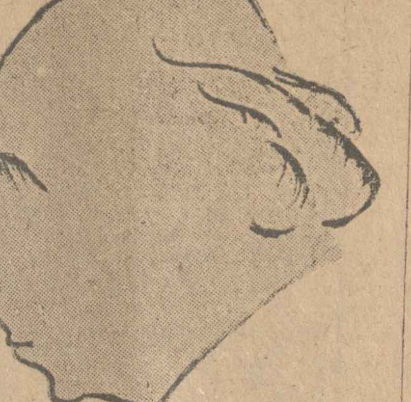

Ὁ παγκοσμίου φήμης πιανίστας φὸν Ζάουερ, τοῦ ὁποίου τὸ 1ον ρεσιτὰλ ἐδόθη χθὲς εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν»

Ὁ κ. Χάρμογουορθ

Ἀφίκετο χθὲς τὴν μεσημβρίαν, μέσῳ Μασσαλίας, ὁ πρώην κοινοβουλευτικὸς ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Χάρμσγουορθ.

Ὁ Ἄγγλος πολιτικὸς θὰ παραμείνῃ ἐν Ἑλλάδι περὶ τὸν μῆνα, θὰ ἐπισκεφθῇ δὲ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐδῶ παραμονῆς του τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους καὶ τὰ Βυζαντινὰ μνημεῖα.

Ἡ 7η συμφωνικὴ τοῦ Ὠδείου

Ὁ διάσημος καλλιτέχνης κ. Ζάουερ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν εἰς τὸ «Ἀττικὸν» εἰς τὴν ἑβδόμην συναυλίαν συνδρομητῶν τῆς συμφωνικῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν θὰ ἐκτελέσῃ συνοδείᾳ τῆς ὀρχήστρας τὸ κοντσέρτο εἰς μι ἐλ. τοῦ Σοπέν. Ἐπίσης ἡ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Μητροπούλου θὰ ἐκτελέσῃ τὴν 1ην συμφωνίαν τοῦ Μπράμς καὶ τὸ βάλς τοῦ Ραβέλ.

Τὴν προσεχῆ Τρίτην 6 1)2 μ.μ. τὸ Βον ρεσιτὰλ τοῦ διασήμου πιανίστα.

Συναυλίαι

Αὔριον Κυριακὴν ὥραν 6 1)2 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν Ὠδείου Ἀθηνῶν δίδεται συναυλία ὑπὲρ τῶν νυκτερινῶν σχολῶν τῆς Πανελληνίου Ἀνθρωπιστικῆς Ἑνώσεως ὑπὸ τῆς δ. Ἀλεξάνδρας Δημητρακοπούλου (κοντράλτο) τῇ συμμετοχῇ τῆς κ. Εὐφρ. Δημητρακοπούλου, καὶ κ.κ. Γρ. Καρατζᾶ καὶ Στεφ. Βαλτετσιώτου.

—Τὴν προσεχῆ Δευτέραν καὶ ὥραν 6.30' μ.μ. δίδει εἰς τὸ «Κεντρικὸν» συναυλίαν ἡ διακεκριμένη καθηγήτρια τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου δὶς Χρ. Κυριαζῆ, τῇ συμπράξει τοῦ κ. Βαλτετσιώτη, ὅστις θὰ τὴν συνοδεύσῃ εἰς τὸ πιάνο, καὶ τῶν μαθητριῶν της κυριῶν Οἰκονομίδου καὶ Μουζουράκη, τῶν δων Κοτσάμπαση, Κιτάντε καὶ Σουλιώτου καὶ τῶν κ.κ. Δ. Μπονάτη καὶ Κ. Κοντοπούλου. Τὸ πρόγραμμα πλουσιώτατον, περιλαμβάνει Φράνκ, Μασσενέ, Χάντελ, Σάνς, Σοῦμπερτ, Μπελλίνι, Γκουνό, Λαμπελέτ, Πουτσίνι, Κορσακώφ, Οὐέμπερ, Καλομοίρην, Στράους, Ντονιζέτ, Ντελιμπὲς κλπ.

Ὁμιλίαι

Σήμερον Παρασκευὴν 30 Μαρτίου ὥραν 7 μ.μ. θὰ ὁμιλήσῃ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Συλλόγου «Παρνασσὸς» ὁ καθηγητὴς τῆς Σορβόννης κ. Περνὸ μὲ θέμα: «Τὰ ἀρχεῖα τοῦ Λόγου τοῦ ἐν Παρισίοις Πανεπιστημίου. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 7 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Συνδέσμου Ἀμπελοκτημόνων (μέγαρον Καραπάνου 3ος ὄροφος) θὰ ὁμιλήσῃ ὁ δικηγόρος κ. Χωμενίδης μὲ θέμα: «Σοσιαλιστικὴ διεθνὴς καὶ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν». Εἴσοδος ἐλευθέρα.

—Ὁ νεοσύστατος Ἑλληνοϊαπωνικὸς Σύλλογος θὰ κάμῃ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν του εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» αὔριον Σάββατον καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. διὰ διαλέξεως τοῦ προέδρου του κ. Ἱπποκρ. Καραβία μὲ θέμα «ἡ Ἰαπωνία» μετὰ πλείστων προβολῶν εἰκόνων. Εἰς τὴν διάλεξιν θὰ παραστῇ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰαπωνίας κ. ἄ.

—Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν κ. Κ. Πολυχρονιάδης θὰ ὁμιλήσῃ τὴν 2αν Ἀπριλίου εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

Σύλλογος βορειοηπειρωτῶν

Ἐπαναλαμβανομένων τῶν ἐργασιῶν τοῦ συλλόγου καλοῦνται τὰ τακτικὰ μέλη ὅπως προσέλθωσιν εἰς τὴν τακτικὴν γενικὴν συνέλευσιν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βαρβακείου Λυκείου (ὁδὸς Ἀθηνᾶς) τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 1ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. καὶ ὥραν 3 μ.μ. ἀκριβῶς.

Θέματα: Λογοδοσία τοῦ Δ. Συμβουλίου καὶ ἔγκρισις τῶν πεπραγμένων. 2) Ἔκθεσις τῆς ἐξελεγκτ. ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως 1926 καὶ 1927 καὶ ἔγκρισις αὐτῆς. 3) Τροποποίησις τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ καταστατικοῦ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 41, § 2. 4) Ἀρχαιρεσίαι Δ. Συμβουλίου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸ ἔτος 1928.

Ἕνωσις Συντακτῶν

Εἰδοποιοῦνται τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ὅτι σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. θέλει συνεχισθῇ ἡ διακοπεῖσα χθὲς Γενικὴ Συνέλευσις μὲ τὰ αὐτὰ θέματα.

Θέατρα

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ἡ ἐξαδέλφη μου ἀπὸ τὴν Βαρσοβίαν».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Τζὰζ-Μπάντ».
ΚΥΒΕΛΗΣ. Τιμητικὴ κ.κ. Ἰωαννίδου καὶ Δούκα «Δουρὰν καὶ Δουράν».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ἡ τρελλὴ Μονμάρτρη».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Ἀργεῖ.

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἡ ναυμαχία τῆς Ἑλιγολάνδης».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἐρωτικὸ κυνῆγι».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ κυρία τοῦ Βαγκὸν - Λί».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ κόκκινη νύχτα».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Τέκνα διαζυγίου».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ἡ αἰχμάλωτος τῆς Σαχάρας».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ φάτσες τοῦ πόκερ».
ΣΙΝΕ ΡΕΓΙΝΑ. «Τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης».

Συνοικιακὰ
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. Ὁ «Τὸμ-Μίξ».
Α.Ο.Δ.Ο. «Τὰ δύο χαμίνια».
ΕΛΛΑΣ. «Ἰβὰν ὁ τρομερός».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ὁ ἔνοχος».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ «Ὁ χρυσοθήρας Σαρλώ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Βασιλικοὶ ἔρωτες».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ὁ κλέπτης τῆς Βαγδάτης».

Πειραιῶς
ΟΛΥΜΠΙΑ «Ἡ ἀλανιάρα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τὸ παρελθὸν ἑνὸς ἀνθρώπου».

Ἀθλητισμὸς

—Τὸ μάτς τῆς Κυριακῆς

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» θὰ γίνῃ ὁριστικῶς τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα, τὸ λόγῳ τῆς κακοκαιρίας ἀναβληθὲν μάτς «Ὀλυμπιακοῦ» — «Ἑνώσεως Κων)πόλεως». Διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος θὰ εἶναι ὁ κ. Βοχεγχόμπεν. Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ὀλυμπιακοῦ», ὅπως ἀρχικῶς εἶχεν ἀποφασισθῆ, θὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐνισχυμένη καὶ μὲ ξένους παίκτας.

—Ἀθληταὶ ἐξ Ἀμερικῆς

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα πρόκειται νὰ ἔλθουν εἰς τὰς Ἀθήνας ἀθληταὶ τοῦ Ἑλληνοαμερικανικοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου τῆς Νέας Ὑόρκης.

—Ἀπεσταλμένος τοῦ «Συνδέσμου» εἰς Κύπρον

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ἀναχωρεῖ ὡς ἀπεσταλμένος τοῦ Συνδέσμου εἰς Κύπρον, ὅπως παρακολουθήσῃ τὰ ἀκριβῆ ἀποτελέσματα τῶν Παγκυπρίων ἀγώνων τοῦ Πάσχα, ὁ γνωστὸς καθηγητὴς τῆς Γυμναστικῆς κ. Γιαννούλης. Εἰς τὰς Ἀθήνας θὰ ἐπιστρέψῃ μετὰ εἰκοσαήμερον.

—Οἱ ἀγῶνες βόλλεϋ

Τὴν Κυριακὴν τὸ ἀπόγευμα συνεχίζονται εἰς τὸ Κεντρικὸν γυμναστήριον οἱ ἀγῶνες βόλλεϋ - μπὼλ τῶν γυμναστῶν.

Θὰ γίνουν αἱ κάτωθι συναντήσεις: Ζ' Γυμνάσιον — Η' Γυμνάσιον, Βαρβάκειον — Γυμνάσιον Καλλιθέας, Πρακτικὸν Λύκειον — Α' Γυμνάσιον Πειραιῶς, Γ' Γυμνάσιον — Θ' Γυμνάσιον, Ζ' Γυμνάσιον — Β' Πειραιῶς, Βαρβάκειον Λύκειον — Παλλάδιον Λύκειον, Πρακτικὸν Λύκειον — Σχολὴ Μακρῆ, Γ' Γυμνάσιον — Α' Ἐμπορική.

—Ἀπὸ τὴν Κων)πολιν

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθη εἰς τὴν Κων)πολιν ὁ ἐτήσιος ἀγὼν ἀνωμάλου δρόμου τῆς Ροβερτείου Σχολῆς. Κατ' αὐτὸν νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ γνωστὸς ἀθλητὴς Πετροπουλιάδης μὲ χρόνον 13'9'', ἐπὶ ἀποστάσεως 3.400 μ. Διὰ τῆς ἐπιδόσεως ταύτης ὁ Πετροπουλιάδης κατέρριψε τὸ μέχρι τοῦδε ρεκὸρ τῆς ἀποστάσεως (13'21'').

—Διεθνῆ νέα

Εἰς τὴν ἐτησίαν συνάντησιν ὁμάδων Πόλεων, Παρισίων — Βερολίνου, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Γαλλικὴ ὁμὰς μὲ 4 τέρματα ἔναντι 3.

Μνημόσυνον τοῦ Τρικούπη

Σήμερον, ὥραν 9.30' π.μ. τελεῖται ἐν τῷ ναῷ τοῦ Α' Νεκροταφείου ἡ ἐτήσιος ἐπιμνημόσυνος δέησις ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ Χαριλάου Τρικούπη.

Οἱ τυχηροὶ τοῦ λαχείου

Παρουσιασθέντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαχείου ἐξηγόρασαν τὰ ὑπ' ἀριθ. 23.716 γραμμάτια τὰ κερδίσαντα τὸν πρῶτον λαχνὸν τῆς 2ας κληρώσεως τοῦ Λαϊκοῦ λαχείου οἱ κάτωθι: Ἑλένη Ι. Φαναριώτου ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδρου 103 Ἀθῆναι δρχ. 300.000, Παν. Πιφέας, ὑπάλληλος Α. Ε. Βάμβαξ ὁδὸς Λαμψάκου 5 Πειραιεὺς 200.000, καὶ ἀνὰ 100.000 οἱ: Παντελῆς Κορωναῖος, ἐπιπλοποιός, Ἁλικαρνασσοῦ 40, Ἀθῆναι, Παν. Ζεπάτος, ναυτικός, Ξενοδοχεῖον Ἀντύπα Πειραιεύς, Σπῦρος Τρακάκης, ἀνώτ. ὑπάλληλος Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας ὁδὸς Κολοκοτρώνη 113 Πειραιεύς, Ἐλευθ. Στελλάκης, ἰδιοκτήτης ἐφημερίδος «Ἡ Παλλακωνική», ὁδὸς Μακρᾶς Στοᾶς 61 Πειραιεύς, Ἰωάννης Βαλέντης καὶ Χρῆστος Σουβατζόγλου σιδηροδρομικοὶ ὑπάλληλοι Μακεδονίας ὁδὸς Σαπφοῦς 45 Θεσσαλονίκη.

Νέα γραμματόσημα

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀσυρμάτου ἐκ Βερολίνου ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Γερμανικῶν Ταχυδρομείων σκοπεῖ νὰ ἐκδώσῃ νέα γραμματόσημα μὲ τὰς εἰκόνας τοῦ ἀποβιώσαντος προέδρου τῆς Γερμανίας κ. Ἔμπερτ καὶ τοῦ ἤδη Προέδρου κ. Χίνδεμπουργκ.

Χοροὶ

Τὸ προσεχὲς Σάββατον ὥρα 6—12 δίδεται εἰς τὸ «Ἀκταῖον» ἡ χορευτικὴ προεσπερὶς τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος Περιθάλψεως. Ἐπιτροπὴ ἐξ ἐπιλέκτων κυριῶν τῆς γειτονος ἐκανόνισε τὰ πάντα διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιτυχίαν τῆς προεσπερίδος.

Ποικίλη ἀγορὰ

Ὅσοι καὶ ὅσαι θέλουν νὰ προμηθευθοῦν ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα καταστήματα τῆς πρωτευούσης εἴδη τοῦ ρουχισμοῦ των, τὰ δῶρα τους διὰ τὸ Πάσχα καὶ κάθε χρήσιμον πρᾶγμα μὲ πραγματικὴν ἔκπτωσιν, πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ποικίλην Ἀγορὰν τῆς 7 καὶ 8 Ἀπριλίου εἰς τὴν θαυμασίαν ἔκθεσιν τοῦ «Ντελίς».

Οἱ ἔμποροι τῶν Ἀθηνῶν ὑποβοηθοῦντες τὸ ἔργον τοῦ Σωματείου τῶν κυριῶν διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἀνηλίκων κρατουμένων, καταρτίζουν τὴν πρωτοφανῆ αὐτὴν Ποικίλην Ἀγορὰν εἰς τὴν ὁποίαν πωλήτριαι θὰ εἶναι κυρίαι καὶ δεσποινίδες τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Ἐκδόσεις

Ἐκυκλοφόρησε τὸ νέον φύλλον τοῦ εἰκονογραφημένου περιοδικοῦ «Ἑβδομὰς» μὲ ποικιλωτάτην ὕλην καὶ πλῆθος ὡραίων εἰκόνων. Περιέχει τὸ μυθιστόρημα τοῦ κ. Κοκκίνου «Μὲ ἔρωτα χωρὶς ἀγάπη», ξένα μυθιστορήματα, διήγημα ἑλληνικὸν πρωτότυπον καὶ ἄλλα ξένα, γυναικείαν ζωήν, σελίδα κινηματογράφου, καλλιτεχνικὴ καὶ φιλολογικὴ ζωή, ἑλληνικὴ λογοτεχνία κλπ. κλπ.

—Ἐξεδόθη εἰς ἰδιαίτερον τεῦχος ἡ μελέτη τοῦ κ. Γ. Ἀναγνωστοπούλου (τμηματάρχου ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας) «Τὸ νομοσχέδιον τῆς ἀσφαλίσεως κατὰ τῆς ἀνεργίας».

—Ὑπὸ τῆς «Λέσχης τῶν ὑπαλλήλων τῶν ἐν Ἑλλάδι Σιδηροδρόμων» ἤρχισεν ἐκδιδομένη ἡ «Σιδηροδρομικὴ Ἐπιθεώρησις» μὲ σκοπὸν τὴν παρακολούθησιν τῆς ἡμετέρας καὶ διεθνοῦς σιδηροδρομικῆς κινήσεως. Ἐξεδόθησαν ἤδη τὰ δύο πρῶτα τεύχη τῆς ἐπιθεωρήσεως μὲ ἐνδιαφέροντα περιεχόμενα.

MAISON MINERVE
Ἡ κ. ΑΘΗΝΑ Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ὁδὸς Φωκίωνος 6 καὶ Ἑρμοῦ παρέλαβε πλουσίαν συλλογὴν Γυναικείων Πίλων (Modelles) κομισθέντων παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ της κ. Πέτρου Τριανταφύλλου

ΕΧΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΑΖΥ ΣΑΣ ΕΝΑ
KODAK

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 1)2—8 μ.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας 88 (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ ἀξιοτίμου κοινοῦ ὅτι κανονισθέντων τῶν μεταξὺ τοῦ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΙΓΑΡΕΤΤΩΝ ΛΥΣ. ΜΑΡΟΥΛΗ Α. Ε. καὶ τῆς Société de Tabacs d' Orient et d' Outre Mer (πρώην Oriental Tobacco Trading Co Ltd) λ)σμῶν, ἐξηγόρασα ἁπάσας τὰς ἐπὶ τοῦ Ἐργοστασίου μετοχὰς τῆς ἐν λόγῳ Ἑταιρίας καὶ ἑπομένως οὐδεμία πλέον σχέσις μὲ συνδέει μετ' αὐτῆς.

ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ ΜΑΡΟΥΛΗΣ

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΤΤΙΚΟΥ
Κυριακὴ 1 Ἀπριλίου ὥρα 10 3)4 π. μ.
Ὁ παγκοσμίου φήμης καλλιτέχνης
EMILE VON SAUER
ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΗΝ ΣΥΝΑΥΛΙΑΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΤΟΥ ΩΔΕΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Τρίτη 3 Ἀπριλίου ὥρα 6 1)2 μ. μ.
Βον ΡΕΣΙΤΑΛ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Εἰς τὸ πρόγραμμα: Beethoven: Rondo op. 51, Polonaise op. 87, Schumann: Carnaval, Brahms: Intermezzo, Mendelssohn: Scherzo op. 16, Chopin: Sonate en Si bem. καὶ συνθέσεις Sganbati, Sauer, Liszt.
Τὰ εἰσιτήρια τοῦ Ρεσιτὰλ πρὸς Δρχ. 60, 90, 100, 125, 160 καὶ τῆς Συμφωνικῆς πρὸς Δρχ. 50, 75, 100, 150, 160 πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν (ὁδὸς Πειραιῶς) καὶ εἰς τὸ θέατρον ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΣΤΗΝ
ΚΥΨΕΛΗ
Αἰόλου 102, τηλ. Νέον 6.40
ΤΗΝ ΕΚΛΕΚΤΗΝ
ΡΟΔΟΖΑΧΑΡΗ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ
Ἡ Ροδοζάχαρη τῆς μονῆς τῶν Ταξιαρχῶν κατασκευάζεται ἀπὸ ρόδα σπάνια, καλλιεργούμενα ἐν τῇ Μονῇ ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Ἡ ροδοζάχαρη εἶνε λίαν ὠφέλιμος εἰς πάντας, εἰς τοὺς στομαχικοὺς ἰδίως καὶ τὰ παιδιά. Εἶνε τὸ ἐκλεκτότερον γλυκὸ τοῦ κουταλιοῦ. Εἰς τοὺς πάσχοντας ἀπὸ δυσπεψίαν, δύο κουταλιὲς τοῦ γλυκοῦ μετὰ τὸ φαγητὸν εἶνε ἀρκεταὶ νὰ συντελέσουν εἰς τὴν ἀρίστην φυσιολογικὴν πέψιν.

- ΔΗΛΩΣΙΣ ΚΑΠΝΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ -
Β. Σ. ΚΑΠΕΡΝΑΡΟΥ
Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μας ὅτι παρὰ τὴν ἐπελθοῦσαν καταστροφὴν ἐκ τῆς μεγάλης πυρκαϊᾶς τοῦ Καπνοκοπτηρίου, αἱ ἐργασίαι ἡμῶν ἐπανελήφθησαν ἀπροσκόπτως, χάρις εἰς τὴν διάσωσιν τοῦ μηχανοστασίου, καὶ θέλομεν ἐξακολουθήσει προσφέροντες εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον τόσον μᾶς τιμᾷ, τὰ γνωστὰ εἰς αὐτὸ σιγαρέττα μας.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ κάτωθι ὑπογεγραμμένοι ἰδιοκτῆται καὶ Διευθυνταὶ τῶν μόνων ἐν Ἑλλάδι ἀπὸ μακροῦ καὶ ἀνελλιπῶς ἐκδιδομένων περιοδικῶν Μόδας καὶ ἐργοχείρων: «ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ ΣΙΚ», «ΜΟΔΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ» καὶ «ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΣ ΑΣΤΗΡ» πρὸ τῆς ἀθρόας ἐξαπατήσεως τοῦ κοινοῦ παρὰ διαφόρων ἀπατεώνων εἰσπραττόντων συνδρομὰς διὰ τὰ περιοδικά μας μὲ πλαστὰς ἀποδείξεις καὶ ἐν ἀγνοίᾳ μας εἶναι ἐφωδιασμένοι μὲ δελτία ταυτότητος ἔντυπα καὶ δεόντως σφραγισμένα καὶ ὑπογεγραμμένα. Διπλοτύπους ἀποδείξεις ἐντύπους καὶ φύλλα τῶν περιοδικῶν μας μὲ τὴν εἰκόνα των.

Οἱ Ἰωάννης Σιδέρης καὶ Β. Νικολόπουλος ἔχοντες εἰς χεῖρας των πιστοποιητικά, ἔχουν ἀπολυθῇ τῆς ὑπηρεσίας μας ὡς καταχρασταὶ καὶ συνεπῶς δὲν ἔχουσι δικαίωμα νὰ ἐγγράφουν συνδρομητάς. Ἂν μέχρις ὥρας δὲν τοῖς κατεσχέθησαν τὰ πιστοποιητικὰ τοῦτο συμβαίνει διότι ἔχουν ἐξαφανισθῇ.

ΕΦΙΣΤΩΝΤΕΣ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ ἐπὶ τῆς δηλώσεώς μας παρακαλοῦμεν τοὺς ἀναγνώστας νὰ τὴν κοινοποιήσουν πρὸς τὰς οἰκογενείας των καὶ πάντα γνωστόν των. Ἰδιαιτέρως παρακαλοῦμεν τὰς ἑκασταχοῦ ἀστυνομικὰς ἀρχὰς ὅπως παρακολουθοῦν καὶ ἐλέγχουν τοὺς ὡς ἀντιπροσώπους μας ἐμφανιζομένους ἂν ὄντως εἶναι τοιοῦτοι ἢ πρόκειται περὶ λωποδυτῶν ὑποκρινομένων τοὺς ἐντίμους βιοπαλαιστάς.

Ε. Κ. ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗΣ — Δ. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ
καὶ Γ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ—Π. Γ. ΚΑΨΙΩΤΗΣ

ΦΥΜΑΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
Ι. ΚΑΡΑΜΑΝΗ Φθισιάτρου — Γέφυρα Πατησίων
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ
Κλίναι Α', Β', Γ' θέσεως Γυμν. πρόσειται Τεχν. πνευμονοθώραξ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις

Ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. ΠΕΤΡΟΣ Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ μὲ μεγάλην συλλογὴν Γυναικείων Πίλων (Modelles) κ. λ. π. εἰδῶν διὰ τὸ κατάστημα του ΠΕΤΡΟΣ Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ καὶ Σια Μητροπόλεως

Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ κ. Καργαδούρης τοῦ Καταστήματος ΤΣΕΚΑΝΗΣ—ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗΣ 26 ὁδὸς Ἑρμοῦ καὶ Βουλῆς.

Ὁ κ. Ν. Μαυρέας ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων ἐπιδεικνύει τὴν συλλογήν του (Modeles) εἰς φορέματα καὶ καπέλλα καθ' ἑκάστην 10 π. μ. καὶ 4 μ. μ. πλὴν τοῦ Σαββάτου.

Καταστήματα

Λάμπαι. Λάμπαι γέρ... τῶν τελευταίων μοντέλων τῶν Παρισίων. Λάμπαι ἐπιτραπέζιαι. Λάμπαι κρεμασταὶ διὰ σαλόνια, τραπεζαρίας, κοριντὸρ εἰς ἑκατοντάδας σχεδίων καὶ χρωμάτων παρέχει ὁ ἀνθοπώλης Φλερε...

ΚΗΔΕΙΑ

Τὸν ἀγαπητόν μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ πάππον
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ Γ. ΜΑΚΚΑΝ
Δικηγόρον
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου (Καρύτση).
Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Μαρτίου 1928
Ἡ σύζυγος: Μαρία Κ. Μακκᾶ. Τὰ τέκνα: Γεώργ. Κ. Μακκᾶς, Μαρία Α. Μ...πούλου, Νικ. Κ. Μακκᾶς, Ἑλένη Ν. Μακκᾶ, Ἰουλία Ν. Ἐμμανουήλ, Ἀντ. Μακκᾶς, Νικ. Ἐμμανουήλ. Οἱ ἀδελφοί. Οἱ ἔγγονοι.

ΡΟΔΑΛΙΝΗ ΧΙΩΝ
Ἡ καλυτέρα σκευασία (ὄχι λιπαρά) πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ προσώπου καὶ πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ρυτίδων αὐτοῦ.
Πωλεῖται παντοῦ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΑ
ΔΙΑΚΕΝΑ ΤΟΥΒΛΑ
ΑΤΛΑΝΤΟΣ
ἐκ Θηραϊκοκονίας
ΘΑΥΜΑ
ΕΛΑΦΡΟΤΗΤΟΣ
ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΙΑΣ
Τιμοκαταλόγους καὶ δεῖγμα ἀποστέλλομεν τῷ αἰτοῦντι
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΤΛΑΣ
Γαμβέττα 14. Τηλ. 13—62 Ν.

Πρὸς κατάκτησιν τῶν αἰθέρων

Ἡ ἐξέλιξις τῆς ἀεροπλοΐας τῆς Ἰταλίας

Τί γίνεται σήμερον καὶ τί θὰ γίνῃ ἐν περιπτώσει πολέμου.—Τὰ ἐξοδευόμενα ὑπὸ τῶν κυριωτέρων κρατῶν πρὸς αὔξησιν τῶν ἀεροπορικῶν των δυνάμεων

Ἀνακοινώσεις τοῦ κ. Μπάλμπο

ΡΩΜΗ, Μάρτιος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὅλαι αἱ χῶραι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἀεροπορικῶν δυνάμεων. Καὶ ἡ Ἰταλία φυσικὰ δὲν ὑστερεῖ. Πρὸ πενταετίας ἔχει συστήσει ἰδιαίτερον ὑπουργεῖον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ ὑπὸ τὰς καλυτέρας συνθήκας ἐξασφάλισις μιᾶς καλῆς θέσεως εἰς τὸ νέον αὐτὸ ἐπίπεδον τῆς δράσεως τῶν συγχρόνων κρατῶν.

Ἡ ἀεροπορικὴ ἀνάπτυξις συντελεῖται τόσον ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ, ὅσον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐμπορικοῦ τομέως. Ἡ Ἰταλία δὲν παρημέλησε κανένα ἀπὸ αὐτούς. Τὰ στρατιωτικὰ ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα εἶνε ἀρκετὰ καὶ τὰ ἐμπορικὰ ὄχι μόνον δὲν λείπουν, ἀλλὰ καὶ ἐπεκτείνουν τὸν τομέα δράσεώς των μέχρις Ἀθηνῶν καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Ἐν δεδομένῃ στιγμῇ τόσον τὰ στρατιωτικά, ὅσον καὶ τὰ ἐμπορικὰ θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ πολεμικοὺς σκοπούς. Ἡ πεῖρα ἡ ἀποκτηθεῖσα κατὰ τὰς διαδρομὰς τῆς εἰρηνικῆς περιόδου θὰ εἶνε πολύτιμος εἰς τὴν πολεμικὴν περίοδον.

Πληροφορίαι συλλεγεῖσαι κατὰ τὴν μεταφορὰν εἰρηνικῶν ἐμπόρων ὑπεράνω τῶν ξένων χωρῶν θὰ καθοδηγοῦν τοὺς Ἰταλοὺς ἀεροπόρους εἰς τὰς τρομερὰς ἐπιδρομὰς τῶν κουρσάρων τῶν αἰθέρων. Διότι πράγματι περὶ κουρσάρων θὰ πρόκειται, οἱ ὁποῖοι χωρὶς κανένα οἶκτον, μὲ ὀλίγας βόμβας θὰ ἀνασκάπτουν πόλεις, ἀδιαφοροῦντες ἂν οἱ κάτοικοί των εἶνε μάχιμος ἢ ἄμαχος πληθυσμός.

Αἱ δαπάναι τῶν διαφόρων κρατῶν

Εἰς τὴν Ἰταλικὴν Βουλὴν ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς ἢ μᾶλλον ὑφυπουργός, διότι ὁ Μουσσολίνι ἐννοεῖ νὰ παρουσιάζεται ὡς διευθύνων τὰ περισσότερα τῶν σπουδαίων ὑπουργείων, ἐξέθεσε τὴν 23ην τρέχοντος τὰς συντελεσθείσας προόδους εἰς τὸ ἀεροπορικὸν ἐπίπεδον.

Ὁ κ. Μπάλμπο ὡμίλησεν ἐν ἀρχῇ περὶ τῶν ἐξόδων, τὰ ὁποῖα ἑκάστη Κυβέρνησις κάμνει διὰ τὰς ἐναερίους δυνάμεις της. Ἡ Γαλλία, εἶπεν, ἐξοδεύει ἓν δισεκατομμύριον καὶ 800 χιλιάδας φράγκων τὸ ἔτος. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα 450 ἑκατομμύρια λιρεττῶν. Ἡ Ἀγγλία περίπου δύο δισεκατομμύρια λιρεττῶν καὶ ἡ Ἰταλία περὶ τὰ 700 ἑκατομμύρια.

Ταὐτοχρόνως ἡ Ἰταλία λαμβάνει ὅλα τὰ μέτρα διὰ νὰ εὐκολυνθῇ ἡ ἀνάπτυξις τῶν ἐναερίων δυνάμεων. Ὁ προϋπολογισμὸς προβλέπει περὶ τὰ 80 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀγορὰν ἀεροπορικοῦ ἐπιστημονικοῦ ὑλικοῦ, 15 ἑκατομμύρια ἐπιχορήγησιν εἰς τὰς ἐναερίους γραμμὰς διὰ νὰ δύνανται αὗται νὰ συναγωνίζωνται ἐπιτυχῶς τὰς ξένας, καὶ 10 ἑκατομμύρια διὰ σχολὰς καὶ δι' ἐκπαίδευσιν νέων ἀεροπόρων.

Ἡ Ἰταλία σήμερον δύναται νὰ ὑπολογίζῃ ἐπὶ 1800 ἀεροπλάνων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα πλέον τῶν 1000 γραμμῆς, δηλαδὴ ἕτοιμα νὰ χρησιμοποιηθοῦν καὶ διὰ πολεμικοὺς σκοπούς. Ἡ Γαλλία ἔχει 1,940 γραμμῆς καὶ 4,000 ἐφεδρικά. Ἡ Ἀγγλία 775 γραμμῆς καὶ 520 ἐφεδρικά. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα 400 γραμμῆς καὶ 150 ἐφεδρικά. Εἶνε ἀξιοσημείωτον ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐξοδεύουσα περὶ τὰ δύο ἑκατομμύρια λιρεττῶν ἔχει μόνον τόσον ὀλίγα ἀεροπλάνα. Αὐτὸ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι αὕτη ἀποδίδει μεγάλην προσοχὴν εἰς τὴν κατασκευὴν ἀεροπορικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ βάσεων. Ἡ κατασκευὴ ἀεροπλάνων ἐν δεδομένῃ στιγμῇ θὰ εἶνε ἐφικτὴ ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐργοστάσια τὰ ὁποῖα φροντίζει νὰ ἔχῃ ἐν καλῇ λειτουργίᾳ.

Τὰ ἔξοδα τῆς Ἰταλίας

Ἡ Ἰταλία ἀπέδωκε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μεγάλην σημασίαν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐναερίων τῆς δυνάμεων. Τοῦτο φαίνεται καὶ ἀπὸ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ της διέθεσε. Κατὰ τὸ 1920—21 ὁ προϋπολογισμὸς βαρύνεται μὲ 100 ἑκατομμύρια. Κατὰ τὸ 1923 μὲ 281 ἑκατομμύρια. Κατὰ τὸ 1924 μὲ 400 ἑκατομ. Κατὰ τὸ 1925 μὲ 450 ἑκατομμ. Κατὰ τὸ 1926 μὲ 688 καὶ κατὰ τὸ 1927 μὲ 700 ἑκατομμύρια λιρεττῶν. Τὸ ποσὸν αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ μειωθῇ ἢ νὰ μείνῃ στάσιμον. Ὁ Ἰταλὸς ὑφυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον αἱ δαπάναι διὰ τὰς ἀεροπορικὰς δυνάμεις θὰ αὐξηθοῦν.

Ἡ ἀεροναυτικὴ βιομηχανία ἔλαβε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σημαντικὴν ἀνάπτυξιν. Ὅλα τὰ κράτη τείνουν εἰς τὸ νὰ ἐξασφαλίσουν ἀεροπλάνα μεταλλικὰ μὲ πολλοὺς καὶ ἰσχυροὺς μοτέρ. Ἡ Ἰταλία προσεπάθησε νὰ μιμηθῇ καὶ νὰ συναγωνισθῇ τὰ λοιπὰ κράτη. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἀπὸ τὰ Ἰταλικὰ ἐργοστάσια ἐξῆλθον: 170 ἀεροπλάνα ἐπιθέσεως, ὑπεράνω τῆς γῆς, 70 ἀναγνωρίσεως ὑπεράνω τῆς γῆς, 90 βομβαρδισμοῦ ξηρᾶς, 130 ὑδροπλάνα. Μέση δύναμις τῶν μοτὲρ εἶνε 500 ἵπποι.

Τὰ ἀεροπλάνα ταῦτα, ἐδήλωσεν ὁ κ. Μπάλμπο, εἶνε Ἰταλικῆς ἐμπνεύσεως καὶ ἔχουν δώσει ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα παντοῦ ὅπου ἐχρησιμοποιήθησαν.

Ἡ ἱκανότης τῶν ἀεροπόρων

Καὶ αὕτη μὲν εἶνε ἡ ἱκανότης τῶν μηχανῶν. Ποία ὅμως εἶνε ἡ ἱκανότης καὶ ἡ ἐπιδεξιότης τοῦ ἀνθρωπίνου, τοῦ ἐμψύχου, ὅπως λέγεται, ὑλικοῦ;

Αὐτὸ φαίνεται ἀπὸ τὰς ἐπικινδύνους πτήσεις ποὺ ἐξετελέσθησαν ἀπὸ τὰς διαδρομὰς καὶ ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν δυστυχημάτων.

Ἐπικινδύνους πτήσεις ἡ Ἰταλία ἔχει τοῦ Νόμπιλε εἰς τὸν Πόλον, τοῦ Ντὲ Πινέντο καὶ ἄλλων. Ἡ στατιστικὴ τῶν διαδρομῶν δίδει τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα:

Κατὰ τὸ 1924 τὸ ἄθροισμα τῶν ὡρῶν ἐτησίως εἶνε 60.103 ὥρας, κατὰ τὸ 1927 αὗται ἀνέρχονται εἰς 98.821. Αἱ ὧραι τοῦ τελευταίου ἔτους κατανέμονται ὡς ἑξῆς: 34.468 ὧραι πτήσεις ἀεροπλάνων, 11.197 ὑδροπλάνων, 4201 πηδαλιουχουμένων ἀεροπλοίων, 15.459 τῆς Ἀεροναυτικῆς Ἀκαδημίας καὶ αἱ ὑπόλοιποι ἀπὸ πτήσεις τῶν μαθητῶν τῶν διαφόρων σχολῶν.

Ἡ στατιστικὴ κατ' ἄτομον δεικνύει τὸν ὑφυπουργὸν μὲ 295 ὥρας, τὸν στρατηγὸν Ἀρμάνι μὲ 136, τὸν Ντὲ Πινέντο μὲ 450 ὥρας. Ἀκολουθοῦν οἱ Καποῦτζο μὲ 61 ὥρας καὶ 45' λεπτά, ὁ Λομπάρντε μὲ 36 ὥρας καὶ 15', ὁ Βέτσε μὲ 43 καὶ 30' καὶ ὁ Βάλλε μὲ 37 καὶ 20' λεπτά.

Ἐὰν ὑπολογίσωμεν εἰς ἑκατὸν χιλιάδας περίπου τὰς ὥρας πτήσεως τοῦ 1927 μὲ μέσην ταχύτητα 160 χιλιομέτρων καθ' ὥραν, ἔχομεν 16 ἑκατομμύρια χιλιομέτρων διανυθέντα ὑπὸ Ἰταλῶν ἀεροπόρων. Δηλαδὴ οἱ Ἰταλοὶ ἀεροπόροι εἶνε ὡς νὰ ἔκαμαν 400 φορὰς τὸν γῦρον τοῦ κόσμου.

Εἰς τὴν ἀεροπορικὴν δρᾶσιν τῆς μητροπόλεως δὲν ὑστεροῦν καὶ αἱ ἀποικίαι. Οἱ ἀεροπόροι τῆς Κυρηναϊκῆς διέδραμον 5000 περίπου ὥρας, τῆς Τριπολίτιδος 1800, τῆς Σομαλίας 153. Αἱ πτήσεις αὗται, γενόμεναι ὅλαι διὰ πολεμικοὺς σκοπούς, ἦσαν ἀπὸ τὰς πλέον κινδυνώδεις.

Σχετικῶς μὲ τὰ δυστυχήματα, ὁ Ἰταλὸς ὑφυπουργὸς ἔδωκε τὴν ἑξῆς στατιστικήν: Κατὰ τὸ 1924 ἡ ἀναλογία ἦτο ἓν θανατηφόρον δυστύχημα εἰς 1001 ὥρας πτήσεως. Ἐν ὅλῳ τότε συνέβησαν 60 δυστυχήματα. Κατὰ τὸ 1925 τὰ θανατηφόρα δυστυχήματα ἦσαν 55, δηλαδὴ ἡ ἀναλογία ἦτο ἓν δυστύχημα εἰς 1071 ὥρας πτήσεως. Κατὰ τὸ 1926 ἀναλογεῖ ἓν δυστύχημα εἰς 987 ὥρας πτήσεως. Ἐν συνόλῳ συνέβησαν τότε 71 δυστυχήματα. Κατὰ τὸ 1927 ἐσημειώθησαν 96 θανατηφόρα δυστυχήματα καὶ ἡ ἀναλογία εἶνε ἓν διὰ 1091 ὥρας πτήσεως.

Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ κανεὶς νεκρὸς ἢ τραυματίας δὲν ἐσημειώθη εἰς τὴν ἐμπορικὴν ἀεροπλοΐαν. Τὰ σημειωθέντα κατὰ τὸ 1927 δυστυχήματα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ τῶν ἄλλων χωρῶν, δὲν εἶνε καὶ πολλά, δεδομένου μάλιστα καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι μεταξὺ τῶν ἀεροπόρων πλεῖστοι εἶνε νέοι καὶ μὲ ὄχι μεγάλην πρακτικὴν πεῖραν.

Ἐν καιρῷ πολέμου

Τὰ περισσότερα ἀεροπλάνα ἐν καιρῷ ἐχθροπραξιῶν θὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ πολεμικοὺς σκοπούς. Ἡ φασιστικὴ Ἰταλία καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ εὑρίσκεται τὴν μοιραίαν ἐκείνην στιγμὴν μὲ ὅσον τὸ δυνατὸν καλύτερον ἔμψυχον καὶ ἄψυχον ὑλικόν. Πῶς θὰ κατορθωθῇ αὐτὸ δὲν εἶνε δυνατὸν ἐκ τῶν προτέρων νὰ κανονισθῇ.

Ἐὰν δὲν εἶνε δυνατὸν ἀπὸ σήμερον νὰ ἔχωμεν ἰδέαν τοῦ κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν πολέμου, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ τέλους ἔχομεν καὶ τὴν πεῖραν τόσων καὶ τόσων πολέμων, κατὰ μείζονα λόγον δὲν δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν πῶς θὰ ἐξελιχθῇ ὁ ἐναέριος πόλεμος. Ἡ ἀεροπορία ἐξελίσσεται ραγδαίως. Ὅ,τι μέχρι χθὲς ἦτο ὄνειρον, σήμερον γίνεται πραγματικότης.

Εἶνε βέβαιον ὅτι τὰ ἀεροπλάνα θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ παίζουν βοηθητικὸν ρόλον εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι δὲν θὰ ἀναλάβουν νὰ παίξουν καὶ κύριον ρόλον εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀμειλίκτου καταστροφῆς τοῦ ἀντιπάλου. Τότε θὰ ἐπιβάλλεται ἡ δρᾶσις ἐναερίων στολίσκων. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἤδη ἀπὸ τοῦδε οἱ ἀεροπόροι ἀσκοῦνται εἰς τὸν ἐναέριον ὁμαδικὸν πόλεμον.

Σχετικῶς ὁ κ. Μπάλμπο ἐδήλωσεν ὅτι τοῦ λοιποῦ εἰς τὸν πόλεμον δὲν θὰ γίνωνται ἀτομικαὶ ἐπιθέσεις, μονομαχίαι εἰς τοὺς αἰθέρας, ἀλλὰ σταυροφορίαι τοὐλάχιστον 80 ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα συγχρόνως θὰ ἵπτανται καὶ θὰ δρῶσι.

Εἰς τὸν νέον αὐτὸν πόλεμον θὰ γίνεται πολλάκις κοινὴ δρᾶσις ἀεροπλάνων καὶ ὑδροπλάνων. Θὰ εἶνε ἀπαραίτητον ὅμως διὰ τὴν καλυτέραν δρᾶσιν νὰ ὑπάρχουν εἰς ὅλην τὴν Ἰταλίαν αἱ κατάλληλοι βάσεις τῶν ἀεροπλάνων.

Εἰς πολλὰς πόλεις πρόκειται νὰ κατασκευασθοῦν ἀεροδρόμια. Τὸ παράδειγμα δίδει τὸ Μιλᾶνον. Μεγάλη ἔκτασις παρεχωρήθη διὰ νὰ δημιουργηθῇ τὸ καλύτερον Ἰταλικὸν Ἀεροδρόμιον, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ προσγειοῦνται ὄχι μόνον ἀεροπλάνα, ἀλλὰ καὶ ὑδροπλάνα. Διὰ τὰ δεύτερα κατασκευάζεται τεχνητὴ λίμνη, ἓν εἶδος «ὑδρολιμένος» μήκους πλέον τῶν δύο χιλιομέτρων καὶ πλάτους 300 μέτρων.

Αἱ ἐμπορικαὶ ἐναέριοι γραμμαὶ ἔδωκαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα. Πλέον τῶν 10 χιλιάδων ἐπιβατῶν ἐταξείδευσαν διὰ τῶν ἰταλικῶν ἐναερίων γραμμῶν. Μεταξὺ τούτων ὑπάρχουν πλέον τῶν χιλίων ξένοι.

Δύο ρεκὸρ

Οἱ Ἰταλοὶ ἀεροπόροι ἔλαβον μέρος καὶ εἰς τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνας. Τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦσαν ἀνάλογα τῶν προσδοκιῶν, δὲν ἦσαν ὅμως καὶ ἀποκαρδιωτικά. Οἱ Ἰταλοὶ—ἀνέφερεν ὁ κ. Μπάλμπο, κατέχουν ἤδη τὸ ρεκὸρ τοῦ ὕψους καὶ τὸ ρεκὸρ τῆς ταχύτητος. Τὸ πρῶτον τὸ ἔχει ὁ Ντυάτι, ὁ ὁποῖος ἀνῆλθεν εἰς ὕψος 11.827 μέτρων καὶ τὸ δεύτερον ὁ Ντὲ Μπερνάντι, ἀναπτύξας ταχύτητα 470 χιλιομέτρων τὴν ὥραν.

ΝΕΜΟ

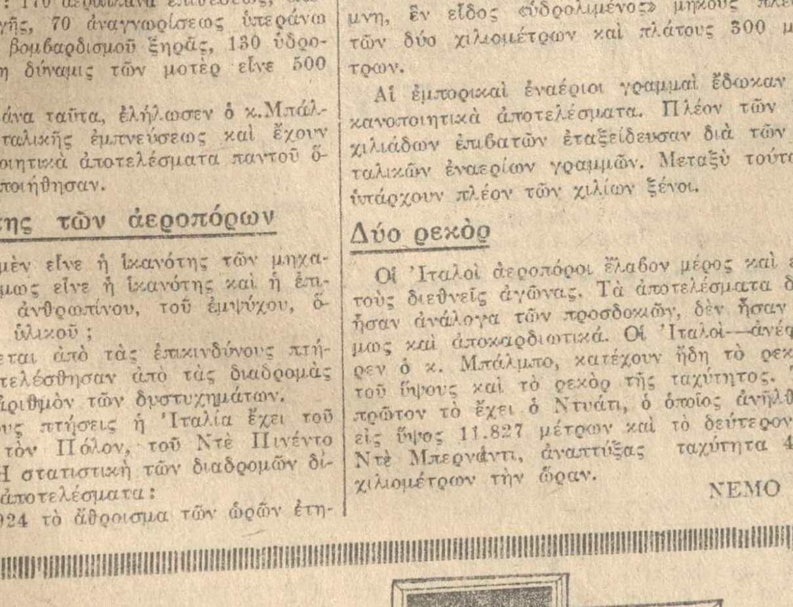

ΤΑ ΣΤΕΡΕΩΤΕΡΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΤΕΡΑ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ
GENERAL AMERICAN MOTOR CARS Co
ΒΟΥΤΣΑΡΑ
ΒΟΥΛΗΣ 3 ΑΘΗΝΑΙ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΤΣΙΜΙΣΚΗ 67
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΜΠΗΤΥ & ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ
ΚΑΛΑΜΑΙ ΟΔΟΣ ΓΟΡΤΥΝΙΑΣ
ΣΕΡΡΑΙ
ΚΟΖΑΝΗ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ
ΜΕ ΤΗΝ Κ^{ΑΝ} ΚΟΥΣΟΥ-ΣΕΒΑΣΤΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ. - ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

Ὅσοι ἀρνοῦνται τὴν ψῆφον εἰς τὴν γυναῖκα, ὁρμώμενοι ἀπὸ τὴν παλαιὰν προκατάληψιν, εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ κλονισθοῦν πρὸ μερικῶν γυναικείων μορφῶν, αἱ ὁποῖαι, χωρὶς νὰ χάνουν τίποτε ἀπὸ τὴν γυναικείαν χάριν καὶ γοητείαν, δείχνουν ἐν τούτοις φανερὰ ὅλην τὴν ἐνεργητικότητα καὶ τὴν δρᾶσιν ποὺ περικλείουν. Μία τῶν μορφῶν αὐτῶν εἶνε ἡ κυρία Κουσοῦ-Σεβαστοῦ, εἰς ἣν ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ ὑπουργείου τοῦ Ἐμπορίου ἡ διεύθυνσις τοῦ Τμήματος Προπαγάνδας τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις Ἐκθέσεως καὶ ἡ φροντὶς τῆς ἐκδόσεως τοῦ σχετικοῦ ἀναμνηστικοῦ λευκώματος.

Ἡ κυρία Κουσοῦ-Σεβαστοῦ, σύζυγος τοῦ διακεκριμένου συγγραφέως, μελετητοῦ καὶ φιλοσόφου δόκτορος Π. Κουσοῦ, καὶ διευθύντρια τῆς μεγάλης γυναικείας παρισινῆς ἐπιθεωρήσεως. Γαλλὶς ἐκ τοῦ γάμου της καὶ Ἑλληνὶς ἐκ καταγωγῆς, γεννηθεῖσα ἐν Ἀθήναις, ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ἐγκατεστημένη εἰς τὸ Παρίσι, ἦτο ἡ ἐνδεδειγμένη, οὐ μόνον ἐκ τοῦ ἔργου της, διὰ τὴν λεπτὴν ὄντως ἀποστολήν της, τῆς γνωριμίας δηλονότι τῶν δύο ἐθνῶν, μὲ τὰ ὁποῖα ἴσοι δεσμοὶ τὴν συνδέουν. Καὶ ἡ ἀγάπη της πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκδηλοῦται διὰ τῶν ὡραίων ἄρθρων, πλουσίως εἰκονογραφημένων, τὰ ὁποῖα κοσμοῦν τὰ τελευταῖα τεύχη τῆς ὡραίας της ἐπιθεωρήσεως, ὅπως καὶ ἡ ἀγάπη της πρὸς τὴν Γαλλίαν διὰ τῆς δράσεως της ὑπὲρ τῆς γαλλικῆς ἐκθέσεως.

Μὲ ὑπεδέχθη χθὲς προσηνὴς καὶ εὐγενικὴ εἰς τὸ σαλόνι τοῦ «Ἴλιον Παλὰς» ὅπου ἔχει καταλύσει, ἀφοῦ ἐπὶ τινα λεπτὰ ἐπέμενα νὰ συντροφεύσῃ στοργικὰ μέχρι τῆς ἐξόδου, μίαν συμπαθητικὴ γρηοῦλα.

—Μὲ συγχωρεῖτε, μοῦ εἶπε, ὅταν ἐπανῆλθε, ποὺ σᾶς ἔκαμα νὰ περιμένετε.

Ἡ γρηοῦλα αὐτὴ εἶνε ἡ «νταντά» μου, ποὺ μὲ ἀνέθρεψε ἀπὸ τριῶν ἐτῶν, ὅταν ἔχασα τὴν μητέρα μου. Θὰ μοῦ ἔκαμνε πολὺν κόπον ἐὰν δὲν τὴν ἔβλεπα, τώρα ποὺ ἦλθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εὐχαριστήθηκα ὅσον καὶ αὐτή. Διότι, δὲν εἶμαι μόνον Ἑλληνίς. Εἶμαι καὶ Ἀθηναία. Ἐγεννήθηκα εἰς τὸ σπίτι τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη, εἰς τὴν ὁδὸν Βουλῆς.

Ἡ μορφή της, ποὺ πλαισιώνουν ὑπότεφρα μαλλιά, ἐγκαταλείπει πρὸς στιγμὴν τὴν δρᾶσιν καὶ ἀφίνεται εἰς τὴν συγκίνησιν τῶν παλαιῶν ἀναμνήσεων. Ὁμιλεῖ τὰ ἑλληνικὰ μὲ κάποιαν δυσκολίαν, καὶ συνεχίζει γαλλιστί:

—Μὲ συγχωρεῖτε ἂν μιλῶ γαλλικά. Τὰ ἑλληνικὰ μὲ προδίδουν πολλὲς φορές.

Τὴν ἐρωτῶ διὰ τὴν ἀποστολήν της.

—Ἡ ἀποστολή μου; Μία ἀπὸ τὰς πλέον εὐχαρίστους, διότι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὴν γαλλοελληνικὴν προπαγάνδαν, σκοποῦσαν τὴν προσέγγισιν τῶν δύο λαῶν, καὶ ὑποβοηθοῦσαν τὸ ἔργον τῆς γαλλικῆς ἐν τῷ Ζαππείῳ ἐκθέσεως. Ἡ Γαλλία εἶνε χώρα παραγωγική, μὲ μέγα ἐμπόριον καὶ βιομηχανίαν, εἰδῶν τῶν ὁποίων μέγας εἰσαγωγεὺς εἶνε ἡ Ἑλλάς. Διὰ τῆς ἐκθέσεως ἀποσκοποῦμεν νὰ γνωρίσῃ εἰς τοὺς Ἕλληνας τί διαθέτει ἡ Γαλλία, καὶ εἰς τοὺς Γάλλους τὴν δυνατότητα τῆς Ἑλλάδος δι' ἀγοράν. Ἀνασυνδέονται οὕτω μὲ πρακτικώτερον πνεῦμα αἱ παλαιαὶ σχέσεις καὶ τονοῦται ἡ ἀρχαία φιλία. Οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Γάλλοι εἶνε λαοὶ συγγενεῖς καὶ ὁμοιάζουν πολύ, ἰδίως εἰς τὰ μικρὰ τῶν ἐλαττώματα... προσθέτει γελῶσα, διότι τὰ προτερήματα καὶ αἱ ἀρεταί, κάπως ἰδεαλιστικώτερα, δὲν ὑποπίπτουν πολὺ εἰς τὴν ἄμεσον ἀντίληψίν μας.

Ἐπίσης ἡ ἔκθεσις θὰ βοηθήσῃ πολὺ εἰς τὸ νὰ γνωρισθῇ ἡ Ἑλλάς, ὅπως πραγματικῶς εἶνε, χώρα πλήρης ζωῆς, δράσεως, ἀναδημιουργίας, διότι οἱ ξένοι δὲν τὴν γνωρίζουν ὅσον καὶ ὅπως πρέπει καὶ τοῦτο εἶνε σφάλμα ἰδικόν μας. Ὅταν διαβάζῃ κανεὶς τὰς εἰδήσεις τῶν ξένων ἐφημερίδων, ποὺ προέρχονται φυσικὰ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν τύπον, τὴν φαντάζεται κανεὶς μίαν χώραν διχονοιῶν καὶ καθυστερημένην, ἐνῷ εἶνε ἄλλη ἡ πραγματικότης.

Τὴν ὡραίαν αὐτὴν Ἑλλάδα ἐπιδιώκομεν νὰ γνωρίσωμεν διὰ τοῦ ἐκδοθησομένου λευκώματος εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐν γένει, διότι τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ κυκλοφορήσῃ μόνον ἐν Ἑλλάδι καὶ Γαλλίᾳ, ἀλλὰ καὶ εἰς πλείστας ἄλλας χώρας. Ἰδοὺ τὰ περιεχόμενα τοῦ λευκώματος, εἰς τὸ ὁποῖον συνειργάσθησαν διάφοροι προσωπικότητες.

Τὸ λεύκωμα θὰ ἀποτελῆται, πλὴν τῶν γενικοτήτων, ἐκ δύο μερῶν. Ἓν μέρος θὰ εἶναι ἀφιερωμένον εἰς τὴν Ἑλλάδα, τὸ ἄλλο εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ὁ πίναξ περιεχομένων τοῦ λευκώματος, τὸν ὁποῖον μοῦ ἐπιδεικνύει, κοσμεῖται πράγματι ἀπὸ γνωστὰ καὶ διακεκριμένα ὀνόματα, καὶ οἱ τίτλοι τῶν πραγματειῶν δεικνύουν τὴν ἐπιλογήν. Εἰς τὸ γαλλικὸν τμῆμα ὑπάρχουν ἄρθρα τοῦ Μισὲλ Ντιφὲ «Αἱ τέχναι», τοῦ Βιλλεμὼζ «Αἱ μηχανικαὶ τέχναι», τοῦ Στρόβσκυ «Ἡ φιλολογία», τοῦ Λανζεβὲν «Αἱ ἐπιστῆμαι», τοῦ Ζινιοῦ «Ἡ βιομηχανία» κλπ. Εἰς τὸ ἑλληνικὸν τμῆμα τοῦ Ἀμπὲλ Ἑρμὰν «Αἱ μεγάλαι ἀναμνήσεις», τοῦ κ. Γ. Καφαντάρη «Τὰ ἑλληνικὰ οἰκονομικά», ἄρθρα περὶ τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας, γεωργίας, ἐμπορίου, σιδηροδρόμων, ναυτιλίας, τύπου καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι θὰ ἠδύνατο νὰ γνωρίσῃ ἀμοιβαίως τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Γαλλίαν.

—Τὸ πρόγραμμά μας ὁμιλεῖ καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον, μοῦ λέγει ἡ κυρία Κουσοῦ, καὶ ἡ προσπάθειά μας, εἶμαι βεβαία, ὅτι θὰ ἀποβῇ καρποφόρος καὶ ἐπωφελής. Ἡ γαλλικὴ ἔκθεσις δὲν πρόκειται νὰ παραμείνῃ ἓν μεμονωμένον γεγονός, ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσῃ ἀπαρχὴν μιᾶς στερεᾶς μελλοντικῆς φιλίας, βασιζομένη ἐπὶ τῆς ἀμοιβαίας πραγματικῆς γνωριμίας καὶ ἐκτιμήσεως καὶ τοῦ ἀμοιβαίου συμφέροντος. Λυποῦμαι ὅτι ἀφίνω συντόμως τὴν Ἑλλάδα,—διότι φεύγω τὸ Σάββατον, ἐπιστρέφουσα εἰς τὸ Παρίσι — τὴν ὡραίαν μας Ἑλλάδα, εἶδα τόσον διαφορετικὴν ἀφ' ὅτι τὴν ἐφανταζόμην καὶ ἀφ' ὅτι τὴν εἶχα ἀφήσει.

Καὶ ἡ ὡραία μορφή, ἀφίνει καὶ πάλιν τὴν ἔκφρασιν τῆς δράσεως, διὰ νὰ μὲ ἀποχαιρετίσῃ μὲ κάποιαν νοσταλγίαν.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Η ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἡ Στρατ. Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ραφὴν τῶν θερινῶν στολῶν καὶ πηλικίων τῶν μαθητῶν αὐτῆς ἐνεργηθησόμενον τὴν 10ην Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ., ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Διαχειρίσεως αὐτῆς (Ρούφ) συμφώνως τοῖς ὅροις τῶν συμφωνιῶν ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρ' αὐτῇ καθ' ἑκάστην π.μ.

Τὰ ἔξοδα τῆς διακηρύξεως βαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην.

ΙΩΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΕΑΣ
Συν)ρχης πεζικοῦ

Μετὰ πέντε ἔτη παντοδυναμίας

Αἱ ἰδέαι καὶ τὸ ἔργον τοῦ Μουσσολίνι

Ποῖος θὰ διαδεχθῇ τὸν Ντοῦτσε.—Ἡ μυστικοπαθὴς μανία του: δημιουργία μιᾶς νέας ἰταλικῆς ράτσας.—Τὰ θεμέλια τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἰταλίας

Τέσσαρα ἄρθρα τοῦ πρώην Ἀμερικανοῦ πρεσβευτοῦ κ. Ρίτσαρντ Οὐώσμπορν Τσάϊλντ

3ον

Γνωρίζω κάλλιστα πόσον οἱ δημοκρατικοὶ λαοὶ ἀντιπαθοῦν τὴν καταπίεσιν. Ἀκόμη καὶ τὴν καταπίεσιν ἑνὸς Μουσσολίνι ὁδηγοῦντος τὴν χώραν του διὰ μέσου μιᾶς προοδευτικῆς ἐπαναστάσεως. Εἶνε φορὲς ποὺ μὲ «σοκάρει» σήμερον τὸ γεγονός, ὅτι κατάσκοποι ὑπάρχουν παντοῦ, ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ ζωὴ τῶν πολιτῶν παρακολουθεῖται, ὅτι αἱ κινήσεις ὡρισμένων προσώπων καὶ τῶν οἰκογενειῶν των εἶνε περιωρισμέναι, ὅτι ἡ λογοκρισία φαίνεται τυραννική.

Ἂν ἐπρόκειτο νὰ ἐπικρίνω τὸ νέον ἐν Ἰταλίᾳ καθεστώς, ἡ ἐπίκρισίς μου θὰ ἐστηρίζετο ἐπὶ τῆς δοξασίας ὅτι τὸ πρῶτον δικαίωμα τοῦ ἀνθρώπου εἶνε νὰ σκέπτεται ὅπως τοῦ ἀρέσει, νὰ ἠμπορῇ νὰ μάθῃ ὅλα τὰ γεγονότα, εἴτε ὡραῖα εἴτε ἄσχημα εἶνε ἡ ἀλήθεια, καὶ νὰ ἔχῃ πλήρη ἐλευθερίαν ἀναπτύξεως.

Πειθαρχία ἢ ἐπιείκεια; — Ἐργασία ἢ χάος;

Ὑπάρχουν ὅμως δύο πράγματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τὸ φασιστικὸν καθεστώς:

Τὸ πρῶτον εἶνε ὅτι πειθαρχία παραπλησία πρὸς τὴν χρησιμοποιουμένην κατὰ τὴν κρίσιμον ὥραν τοῦ πολέμου, πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται εἰς μίαν χώραν, ἡ ὁποία διέρχεται ὥρας κινδύνου καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης. Ἡ περίοδος μιᾶς ἐσωτερικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς οἰκοδομήσεως ἑνὸς κράτους δὲν εἶνε βεβαίως ἡ ἐποχή, καθ' ἣν αἱ αἰσθηματικαὶ συμπάθειαι ὑπὲρ τοῦ ἀτόμου καὶ κατὰ τοῦ συνόλου πρέπει νὰ ἀφεθοῦν ἀχαλίνωτοι. Ἡ ἐπανάστασίς σας ἢ θὰ ἐπιτύχῃ ἢ θὰ χρεωκοπήσῃ. Πειθαρχία ἢ ἐπιείκεια; Ἡ μία φέρει ἐργασίαν, ἡ δευτέρα φέρει χάος.

Τὸ δεύτερον πρᾶγμα εἶνε ὅτι ἡ καταπίεσις ἐν Ἰταλίᾳ παρεστάθη λίαν ἐξωγκωμένως. Ἀκούσαμεν τόσα καὶ τόσα περὶ τῆς καταλύσεως τοῦ Τύπου ἐν Ἰταλίᾳ. Πολλαὶ ἐκ τῶν ἰδεῶν μας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου στηρίζονται ἐπὶ τῆς πλήρους ἡμῶν ἀγνοίας, ὅτι κυρίως ἡ κατάλυσις ἀπέβλεπεν εἰς ἀνατρεπτικὰ κομμουνιστικὰ ὄργανα, τῶν ὁποίων ἡ ἔκδοσις θὰ ἠδύνατο ἐξ ἴσου καλῶς νὰ διακοπῇ εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην ἢ τὸ Λονδῖνον, καὶ ἀκόμη ὅτι πρὸ παντὸς ἀπηγορεύθη ἡ ἔκδοσις ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξαγορασθοῦν διὰ σκοποὺς προπαγανδιστικοὺς ἀκόμη καὶ ὑπὸ ξένων προπαγανδιστῶν, αἱ ὁποῖαι ἦσαν φύλλα ἐκβιαστικὰ ἢ προσωπικὰ ὄργανα χρησιμοποιούμενα κυρίως διὰ τὴν ὑποβοήθησιν κάποιας προσωπικῆς πολιτικῆς φιλοδοξίας. Ὅπως εἶπε κάποτε ὁ Πρίμο ντὲ Ριβέρα: «Εἶνε ἀληθέστατον ὅτι ὡρισμένων ἐφημερίδων ἀπηγορεύθη ἡ ἔκδοσις. Λέγουν ὅτι τοιουτοτρόπως κατέλυσα τὴν ἀλήθειαν. Ἀλλά, ἀφοῦ αἱ ἐφημερίδες αὗται ἦσαν διεφθαρμέναι καὶ ἔσπειραν τὸν σπόρον τοῦ ψεύδους, ἡ ἔκλειψίς των δὲν σημαίνει ὅτι ἐβλάβη ἡ ἀλήθεια, ἀλλὰ μᾶλλον, ὅτι ἡ ψευτιὰ ἐρρίφθη εἰς τὸ σκότος.»

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ θέσις καὶ αἱ γνῶμαι τοῦ Μουσολίνι σήμερον εἶνε ἐντελῶς σαφεῖς. Ὄχι ἀντεκδικήσεις, ὄχι ἀντίποινα. Χαλάρωσις τῶν αὐστηρῶν μέτρων εὐθὺς ὡς τὰ ἀποτελέσματα τῆς χαλαρώσεως δικαιολογοῦν τὴν ἐπιείκειαν. Συγχωρήσεις τῶν πολιτικῶν ἐχθρῶν, οἱ ὁποῖοι δὲν θὰ ἀπειλήσουν τὴν εὐημερίαν τοῦ συνόλου. Ἀλλ' ἀποφασιστικότης ὅσον ἀφορᾷ τὸν αὐστηρὸν περιορισμὸν ἐκείνων, οἵτινες συνωμοτοῦν κατὰ τοῦ κράτους.

Ἡ πικρία τῆς ἐξουσίας. — Χολὴ καὶ ὄξος

Οἱ κρύφιοι ἐχθροὶ τοῦ Μουσολίνι πιστεύουν, ὅτι ἐδοκίμασε καὶ αὐτὸς τὴν πικρίαν τῆς ἐξουσίας. Πιστεύω ὅτι ἔχουν ἀπολύτως δίκαιον. Ἂν ὑπῆρχεν εἰς τὸν Μουσολίνι μέθη τῆς ἐξουσίας, ἔχει ἤδη παρέλθει. Παρέρχεται ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς — ἐκτὸς τῶν μεθυσμένων ἀπὸ τὴν χλιδὴν ἢ τῶν ζαλισμένων ἀπὸ τὰς ποικίλας καταχρήσεις. Ὁ Μουσσολίνι οὔτε τὸ πρῶτον, οὔτε τὸ δεύτερον εἶνε. Εἶνε λιτός, σχεδὸν ἀσκητικός· χρῆμα δὲν ἔχει καὶ χρῆμα δὲν θέλει· τὸ χρῆμα καὶ ὅλα τὰ ἀφορῶντα τὸ ἀτομικόν του χαρτοφυλάκιον εἶνε δι' αὐτὸν ἐνοχλήσεις, ὅπως ἦσαν ὅταν ἐδούλευε κτίστης κατὰ τὴν ἐξορίαν του εἰς Ἑλβετίαν. Μισεῖ τὴν ὑλικὴν εὐμάρειαν ὅσον σχεδὸν μισεῖ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ζητοῦν νὰ ἐπιβληθοῦν μὲ τὴν γενειάδα των ἢ μὲ τὰ λόγια των ἢ μὲ τὸ μονύελον — σχεδὸν ὅσον μισεῖ τοὺς δειλοὺς καὶ τοὺς κόλακας. Ἡ χλιδὴ δὲν σημαίνει τίποτε δι' αὐτόν, ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερον τὸ «σίτσιο» ποὺ ἐρεθίζει τὰ νεῦρα. Αὐτὰ εἶνε τὰ γυμνὰ γεγονότα. Ἐπομένως δὲν χρησιμοποιεῖ ναρκωτικὰ κατὰ τῆς πικρίας τῆς ἐξουσίας.

Καὶ ἡ ἐξουσία τὸν ἔχει ἀγκαλιάσει σήμερα καὶ δὲν τὸν ἀφίνει νὰ φύγῃ. Δὲν θέλω νὰ εἰπῶ, ὅτι θὰ ἤθελε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐξουσίαν. Ἡ ἐξουσία νὰ ξαναπλάσῃ τὴν Ἰταλίαν, νὰ ὁλοκληρώσῃ τὸ νέον κράτος, νὰ τὸ θέσῃ εἰς κίνησιν καὶ νὰ τὸ ἴδῃ λειτουργοῦν εἶνε τὸ πάθος του. Δὲν εἶνε ἀνώτερος τῶν δεισιδαιμονιῶν καὶ ἡ κυριωτέρα δεισιδαιμονία του εἶναι ὅτι θὰ περατώσῃ τὸ ἔργον, πρὸς τὸ ὁποῖον ἡ εἱμαρμένη προέτεινε τὸν λεπτὸν μυώδη δάκτυλόν της. Ἀλλὰ ἡ ἐξουσία εἶνε πικρά, ὅταν δὲν χρησιμοποιῇ κανεὶς ναρκωτικὰ ἐναντίον της.

Μία ἀπὸ τὰς καθημερινάς του δόσεις ὄξους καὶ χολῆς θὰ προέρχεται ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰς συνεχεῖς ἀπογοητεύσεις του ἐξ αἰτίας τῶν ἀνθρώπων. Ὄχι διότι ὑστερεῖ ἡ Ἰταλία ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Τὸ πείραμα τοῦ Μουσσολίνι, συνιστάμενον εἰς τὴν οἰκοδόμησιν ἑνὸς νέου κράτους, εἶνε πείραμα καταπληκτικῶν διαστάσεων καὶ ταχύτητος, τρομερὸν ἢ ἐνθουσιαστικόν. Ὁδηγοὶ μικρῶν βραδυκινήτων ὀχημάτων εἶνε εὔκολον νὰ εὑρεθοῦν, ἀλλ' ἄνθρωποι διὰ νὰ καθοδηγήσουν τοὺς τροχοὺς μεγάλων ταχυκινήτων μηχανῶν δὲν ἀπαντῶσι τόσον συχνά. Ἡ ἐσοδεία τῶν ἀνθρώπων τῶν συγκομισθέντων ὑπὸ τοῦ Μουσσολίνι δὲν ὑπῆρξεν ἐξαιρετικῶς κακή· λαμβανομένου ὑπ' ὄψει τοῦ ἀπροπαρασκευάστου των, οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἐκπληκτικῶς καλοί. Ἀλλὰ οἱ καλοὶ ἐξεδιαλέχθησαν ἀπὸ μίαν μᾶζαν ἡ ὁποία, ὅπως πάντοτε, παράγει ζιζάνια καὶ σκόνην καὶ σκουλήκια μέσα εἰς τὸν σῖτον. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἐξήγησις τοῦ φόνου τοῦ Ματτεότι, ἑνὸς ἐπεισοδίου τὸ ὁποῖον μόνον παράφρονες θὰ ἠδύναντο νὰ μὴ θεωρήσουν ὡς ἀποτρεπτέαν τραγῳδίαν καὶ ὡς κίνδυνον διὰ τὸν Μουσσολίνι, τὰς πατριωτικάς του ἐλπίδας καὶ τὸ προσωπικόν του συμφέρον. Αὐτὸς ὑπῆρξεν ὁ λόγος τῆς ἐκλείψεως διαφόρων ἀστέρων τῆς πρώτης περιόδου τῆς ἐπαναστάσεως, οἱ ὁποῖοι δὲν ἠμποροῦσαν νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὰς νυκτερινὰς λέσχας ἢ ἐνόμιζαν ὅτι ἡ παλαιὰ ἐποχή, καθ' ἣν μερικοὶ δημόσιοι λειτουργοὶ ἐλάμβανον φιλοδωρήματα σὰν γκαρσόνια θὰ ἐσυνεχίζετο. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἀπεχώρησαν ἀθορύβως. Μερικοὶ ἐξ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἐξεφυσοῦσαν πάρα πολὺ μέσα εἰς τὴν ζέστην τῆς ἐξουσίας, ἐκλήθησαν ὑπὸ τοῦ Μουσσολίνι καὶ προήχθησαν εἰς λιμένας μακρὰν τῆς Ρώμης, ὅπου ἡ ἐργασία εἶνε ἄφθονος καὶ τελεταὶ δὲν γίνονται ποτέ. Ὑποψιάζομαι ὅτι ἐνίοτε ὁ Ντοῦτσε ἀπὸ σκοποῦ δοκιμάζει τὸ θάρρος ἑνὸς ἀνθρώπου, ἀναθέτων εἰς αὐτὸν δυσάρεστα καὶ δυσχερῆ ἀξιώματα. Παρετήρησα τὰς κινήσεις ὡρισμένων ἀτόμων, τὰ ὁποῖα προσεπάθησαν κάπου νὰ δημιουργήσουν σιγὰ-σιγὰ μίαν προσωπικὴν πολιτικὴν ἐπιρροὴν δαπάναις τοῦ φασιστικοῦ συνόλου· ἔρχεται ἀμέσως ἡ διαταγὴ νὰ πᾶνε ἀλλοῦ, ἀκριβῶς ὅπως ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας μιᾶς τῶν ἀμερικανικῶν πόλεων διατάσσει τὴν μετάθεσιν ἑνὸς ἀστυνόμου ἀπὸ μίαν περιοχήν, ὅπου γλεντᾷ, εἰς ἄλλην ἀπομεμακρυσμένην περιοχήν. Ὁ Μουσσολίνι διευθύνει αὐτὸν τὸν χορόν. Δὲν ἐδιάβασε τὸν Μακιαβέλλι γιὰ τὸ τίποτε.

Ποῖος ὁ διάδοχος τοῦ Μουσσολίνι;

Ἵδρυσεν ἕνα νέον κράτος· δὲν ἔπλασεν ὅμως καὶ τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ. Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀπάντησις εἰς μίαν ὑπὸ πολλῶν προβαλλομένην ἐρώτησιν ἐν σχέσει μὲ τὸν Ντοῦτσε. Ἀλλὰ ὁ Μουσσολίνι, ὅσον καὶ ἂν ἠγωνίσθη νὰ σύρῃ πόδια γιὰ τὰ παπούτσια του, ξεύρει πολὺ καλὰ ὅτι ἔχει δύο εἰδῶν πιθανοὺς διαδόχους. Τὸ πρῶτον εἶδος εἶνε ἕνας ἄνθρωπος. Τὸ δεύτερον εἶνε αὐτὸς οὗτος ὁ ὀργανισμός. Ἂν τυχὸν κάτι τὸ αἰφνίδιον καὶ βίαιον θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Μουσσολίνι, θὰ κηρυχθῇ παρευθὺς καὶ προσωρινῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν ὁ στρατιωτικὸς νόμος. Εἷς ἐκ τῶν ἐμπίστων Ἰταλῶν στρατηγῶν θὰ ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν. Κατόπιν ὁ βασιλεύς, συμβουλευόμενος τὸ Μέγα Φασιστικὸν Συμβούλιον, θὰ ἐκλέξῃ τὸν πρωθυπουργόν. Λεπτομερὲς καί, καθὼς πιστεύω, ἀποτελεσματικὸν πρόγραμμα ὑφίσταται πρὸς πρόληψιν ὅλων τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους προφητεύουν ὅσοι διατείνονται ὅτι φοβοῦνται τοὺς δικτάτορας, διότι φοβοῦνται τὴν ἐξαφάνισίν των.

Ἀλλὰ ὁ Μουσσολίνι, ὁ ὁποῖος τόσες φορὲς μοῦ εἶπεν ὅτι τὰ προγράμματα εἶναι πιὸ εὐκολοεύρετα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ θὰ τὰ ἐφαρμόσουν, προσπαθεῖ τώρα, ἂν δὲν κάμνω λάθος, νὰ καταστήσῃ διάδοχόν του ὄχι ἕναν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ἕνα παγιωμένον ὀργανισμόν. Τὸ νέον κράτος — τὸ «καθεστώς», ὅπως τὸ ὀνομάζει — θὰ εἶνε ὁ ἐπίδοξος διάδοχος μιᾶς ἐξουσίας, ἡ ὁποία μέχρι τοῦδε—ἡ εἰλικρίνεια μᾶς ἀναγκάζει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν — ὑπῆρξε κατὰ μέγα μέρος προσωπική. Τὸν ὀργανισμὸν αὐτόν, τὸν ἵδρυσε καὶ τὸν τελειοποιεῖ. Ἐπεσκόπησα καὶ συνεζήτησα μαζί του τὰ πέντε ἔτη αὐτοῦ τοῦ κτισίματος.

Ἡ οἰκοδόμησις ἔλαβε χώραν εἰς τοὺς κόλπους ἑνὸς ἔθνους, τὸ ὁποῖον εἶδα νὰ φθάνῃ εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου. Ἔπρεπε νὰ ἐκκαθαρισθοῦν οἱ ἀνάξιοι διὰ νὰ κτισθῇ τὸ ἐντελῶς νέον αὐτὸ κράτος. Τὸ κράτος ἔπρεπε νὰ κτισθῇ ἐπὶ ἑνὸς θεμελίου καὶ τὸ θεμέλιον αὐτὸ ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῇ ἀπὸ μίαν πνευματικὴν ἀφύπνισιν. Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει προηγούμενον ἐφάμιλλον εἰς ἔκτασιν μιᾶς ἐργασίας, ἡ ὁποία μέσα σὲ πέντε χρόνια ἐδημιούργησε διὰ σαράντα καὶ πλέον ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ἕνα νέον βάθρον, μίαν νέαν ἑνότητα, μίαν νέαν ὀργάνωσιν καί, χωρὶς ἴχνος ὑπερβολῆς, ἔδωκεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον περισσότερα νὰ σκεφθῇ καὶ νὰ ζυγίσῃ, νὰ ἀποδεχθῇ ἢ νὰ ἀπορρίψῃ, ἀπὸ ὅσα τοῦ ἔδωκαν εἴτε ὁ Οὐΐλσων, εἴτε ὁ Λένιν.

Ἕνας κόσμος, στερούμενος αἰσθαντικότητος, ἀδυνατεῖ ἀκόμη περισσότερον νὰ ἐννοήσῃ ὁποίαν πρόκλησιν τὸ νέον αὐτὸ οἰκοδόμημα ἀποτελεῖ διὰ τὰς παλαιὰς παραδόσεις, τὰ παλαιὰ συναισθήματα.

Τὰ παλαιὰ καὶ τὰ αἰώνια. — Πρὸς τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας ράτσας

Ὁ Μουσσολίνι ἐπάτησεν ἀμειλίκτως ἐπὶ ὅλων αὐτῶν καὶ διήνοιξε τὸν δρόμον του διὰ μέσου ὅλου τοῦ κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος. Μέσα σὲ πέντε χρόνια ἔγιναν τόσα, ὥστε ἐκεῖνο ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ δώσῃ κάποιαν ἐπαρκῆ ἰδέαν ἢ ἀνάλυσιν τῶν, βλέπει ὅτι ὄχι μία σύντομος σειρὰ ἄρθρων, ἀλλὰ μόνον μία βιβλιοθήκη ἠμπορεῖ νὰ ἀπεικονίσῃ μὲ λόγια τὴν πραγματικότητα τῶν ἔργων.

Ἀπὸ τὴν κρυσταλλοποίησιν ἑνὸς ἑνιαίου ἐθνικοῦ πνεύματος, καταλυθέντος ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς πτώσεως τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἐν μέρει μόνον ἀφυπνισθέντος ὑπὸ τοῦ «ρισοργιμέντο», τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη πρὸ ἡμίσεος μόλις αἰῶνος, ἤρχισεν ἡ προσπάθεια. Τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἔπρεπε νὰ καθοδηγηθῇ πρὸς συγκεκριμένας κατευθύνσεις. Ἤγαγεν εἰς τὴν πορείαν ἐναντίον τῆς Ρώμης, εἰς τὴν ἄνισον μάχην κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ εἰς τὸν πεισματώδη, ἀλλὰ νικηφόρον ἀγῶνα κατὰ τῆς διαφθορᾶς, τοῦ χάους καὶ τοῦ πομφολυγώδους ἰμπεριαλισμοῦ. Εἰς τὸ ἑνωτικὸν αἴσθημα τοῦ ἐθνικισμοῦ ὁ Φασισμὸς προσέθεσε τὸ ἑνωτικὸν αἴσθημα τῆς θρησκείας, ἐμποτίζων ἐκ νέου τὴν νεολαίαν τῆς Ἰταλίας, διὰ τῶν σχολείων, καὶ τὸν λαὸν ὁλόκληρον μὲ μίαν νέαν συναίσθησιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ὑπηρετεῖν, τοῦ ὑποβάλλεσθαι εἰς περιορισμούς, τῆς εὐσεβείας— μὲ δύο λόγια, ἐμποτίζων τὸν λαὸν μὲ τὴν προσήκουσαν συναίσθησιν τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ ἀτόμου πρὸς τὸ σύνολον.

Τὸ πνεῦμα αὐτό, ἅπαξ ἀφυπνισθέν, ἔπρεπε νὰ ἐξοπλισθῇ διὰ τῆς διανοήσεως. Τὸ πρόβλημα διὰ τὸν Μουσσολίνι ἦτο νὰ τὰ καταφέρῃ μ' ἕνα λαόν, ὅστις εἶχεν ταλαιπωρηθῇ λόγῳ τῆς ἀγραμματωσύνης. Σήμερον δὲν ὑπάρχει εἰς τὸν νοῦν τοῦ Μουσσολίνι μεγαλυτέρα φροντὶς ἀπὸ τὴν παιδείαν μετὰ τὰ ἐπείγοντα μέτρα τὰ ὁποῖα ἦσαν ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξαγωγὴν τοῦ ἔθνους ἀπὸ τὴν κρίσιν.

—Τῷ 1871, λέγει ἕνας ἁρμόδιος, μόνον τὸ ἕνα τρίτον τοῦ λαοῦ ἤξευρε νὰ διαβάζῃ. Σήμερον πλησιάζομεν νὰ καταργήσωμεν τὸν ἀναλφαβητισμόν».

Ἀλλὰ τὴν φασιστικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τῆς ἀγραμματωσύνης ἐνισχύει ἡ ἀπόφασις τοῦ Μουσσολίνι καὶ ὅλου τοῦ συγκροτήματός του νὰ περιλάβουν εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν ὄχι μόνον τὰς συνήθεις σχολικὰς ἀσκήσεις ἀλλὰ καὶ τὴν ἠθικὴν ἐμψύχωσιν.

«Ἔσο ἰσχυρὸς διὰ νὰ εἶσαι ἁγνός· ἔσο ἁγνὸς διὰ νὰ εἶσαι ἰσχυρός», εἶπεν ὁ Ἐπίκτητος, καὶ τὸ ρητὸν αὐτὸ τίθεται ὡς ἐπίτιτλος τοῦ δημοσιεύματος, τὸ ὁποῖον ἐξιστορεῖ τὰ κατορθώματα τοῦ Φασισμοῦ εἰς τὸν πρόσθετον ἐκεῖνον ἐκπαιδευτικὸν κλάδον, τὸν ὁποῖον ἀποκαλοῦν «σωματικὴν καὶ ἠθικὴν καλλιέργειαν τῆς ράτσας μας».

«Ὁ Μουσσολίνι δὲν ἀρκεῖται νὰ μᾶς κτίσῃ ἕνα νέον κράτος, μέσα εἰς τὸ ὁποῖον νὰ ζήσωμεν, ἔγραφεν ἕνας Ἰταλὸς μαθητής. Θέλει νὰ δημιουργήσῃ καὶ μίαν νέαν φυλήν, ἡ ὁποία νὰ ζήσῃ μέσα εἰς αὐτὸ τὸ Κράτος».

Ἡ οἰκογένεια, ἡ μητρότης, ἡ θνησιμότης τῶν παίδων, ὅλα τὰ προβλήματα τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας ἀντιμετωπίσθησαν ἢ θὰ ἀντιμετωπισθοῦν διὰ τῶν νόμων.

—Παλαιὸν πρόγραμμα, εἶπα εἰς τὸν Ντοῦτσε.

—Παλαιότατον, εἶπε — παλαιὸν καὶ αἰώνιον».

Μεγαλοφυΐα καὶ μυστικισμὸς

Εἰς τὸ πρόγραμμά του δὲν ὑπάρχει χῶρος διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν γεννήσεων καὶ τοὺς ἄλλους ἐκείνους —ισμούς, τοὺς ὁποίους θεωρεῖ ὡς ἀντιθέτους πρὸς τὸν ροῦν τῆς ἐξελίξεως τῆς Φύσεως. Τὰ κακὰ τοῦ ἐκφυλισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπιφέρουν τὰ πλήγματα κατὰ τῆς οἰκογενείας, τῆς μητρότητος, θεωροῦνται χειρότερα — πολὺ χειρότερα κατ' αὐτὸν — ἀπὸ τοὺς πολέμους. Πράγματι, ὅσον ἀπειλητικὸς καὶ ἂν εἶναι ὁ ἀσφυκτιῶν πληθυσμὸς τῆς Ἰταλίας, ὅσον περιωρισμένα καὶ ἂν εἶναι τὰ ἀποτελέσματα τῶν διαφόρων μέτρων, πλὴν τῆς μεταναστεύσεως καὶ τοῦ ἀποικισμοῦ, πρὸς μετριασμὸν τῆς ἐκρηκτικῆς αὐτῆς πιέσεως, δὲν πιστεύω ὅτι θὰ τὸν ἴδωμεν ποτὲ ἐνδίδοντα εἰς τὰ γνωστὰ συμβιβαστικὰ προγράμματα τῶν θιασωτῶν τῆς κοινωνικῆς εὐημερίας.

Εἰς τὰς ἐκδηλώσεις αὐτάς—τὸν ἐθνικισμὸν τῆς Ἰταλίας, τὴν εὐημερίαν τῆς νεολαίας, τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἀνάπτυξιν μιᾶς δυνατῆς ράτσας — βλέπομεν τοὺς πραγματικοὺς ἐνθουσιασμοὺς τοῦ Μουσσολίνι. Ἡ διοίκησις τοῦ κρατικοῦ ὀργανισμοῦ τὸν γοητεύει, ἀλλὰ καὶ τὸν κάμνει νὰ ἀνιᾷ. Εἰς τὰ ζητήματα τῆς διοικήσεως καὶ τῆς ὀργανώσεως ἀπεδείχθη μεγαλοφυΐα, προσαρμόζων τὰ μέτρα του μὲ τὸν ροῦν τῶν γεγονότων, γοργὸς καὶ ἔμπειρος εἰς τὰς ἀποφάσεις του, δεσπόζων ἀκόμη καὶ τῶν συμβουλίων τῶν ἐμπειρογνωμόνων μὲ τὴν βαθεῖαν του γνῶσιν τῆς δημοσιονομίας, τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας, τῶν ἐμπορικῶν καὶ τῶν τεχνικῶν μεθόδων. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰταλικῆς ράτσας ἔχει τὸ πάθος τοῦ μυστικιστοῦ, τοῦ φανατικοῦ ὁ ὁποῖος πιστεύει ὅτι μία νέα πνευματικὴ ἀφύπνισις, μία νέα σωματικὴ ἀναγέννησις, μία νέα ἐντολὴ τῆς εἱμαρμένης εἶναι μπροστά του. Προλέγω ὅτι ἡ μελλοντικὴ σταδιοδρομία του θὰ ἀπασχοληθῇ μὲ τὸ θέμα τοῦ ἐθνικοῦ ᾄσματος «Γκιοβανέτζα» —τὴν νεότητα.

RICHARD WASHBURN CHILD

Αὔριον τὸ τελευταῖον ἄρθρον: Αἱ σημεριναὶ κατευθύνσεις τοῦ Μουσσολίνι. — Ὁ ἀγὼν κατὰ τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ. — Αἱ βάσεις τοῦ νέου Κράτους. — Φασισμός, σοσιαλισμὸς καὶ κομμουνισμός. — Ὁ Σπαρτιάτης.

Μέσα εἰς τὰς περιπετείας τῆς Ρωσικῆς Ἐπαναστάσεως

Ἡ Πριγκήπισσα Μάσσα

Μέρος δεύτερον.— Ὁ πόλεμος

Τοῦ Ρώσσου συγγραφέως Ἰβὰν Μπελοῦκιν

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ὁ Βορσίνσκυ θὰ φροντίσῃ, τοῦ εἶπε. Ἀλλὰ τὸ καλύτερο εἶνε νὰ ἰδῶ ἐγὼ τὴ Βυρούμποβα.

—Πότε; ἠρώτησε ὁ Τσερκώφ. Εἶνε δυνατὸν αὐτὸ νὰ γίνῃ ἀπόψε;

Ἡ μοίρα της αὐτὴ τὴ φορὰ τῆς φαινόταν καλή. Ὁ Τσερκὼφ βιαζόταν νὰ φύγῃ γιὰ τὴ Σουηδία τὸ ταχύτερο. Ἀπόψε χάρις στὴν προσπάθεια ποὺ ἀνελάμβανε γιὰ νὰ ἐγκριθῇ ἡ ἀποστολή του, θὰ περνοῦσε τὶς περισσότερες ὧρες ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της καὶ ἔτσι θὰ ἀπηλλάσσετο ἀπὸ τὸ νὰ μείνῃ μόνη μὲ τὸν Τσερκὼφ καὶ νὰ ἀνεχθῇ τὶς τρυφερότητές του, πρᾶγμα ποὺ τὴν ἔκανε νευρικὴ ἀπὸ τὴν πρώτη ἡμέρα ποὺ εἶχε λάβει τὸ τηλεγράφημά του ὅτι ἔρχεται στὴν Πετρούπολι. Καὶ ὕστερα θὰ τὰ κατάφερνε ἴσως νὰ μὴν τὸν ἀκολουθήσῃ ἀμέσως βρίσκοντας ἕνα λόγο ἀπὸ τὶς εὐκαιρίες ποὺ θὰ τῆς ἔδινε ἡ βιασύνη του νὰ φύγῃ πάρα πολὺ γρήγορα.

Καὶ τοῦ ἀπήντησε:

—Πηγαίνω ἀμέσως στὸ σπίτι τῆς Βυρούμποβα. Πιθανὸν νὰ ἀργήσω λίγο. Ἴσως δὲν θὰ εἶνε τώρα ἐκεῖ.

—Ναί. Κάθε βράδυ πηγαίνει στ' Ἀνάκτορα. Τὸ ξέρω.

—Γυρίζει ὅμως πάντοτε γιὰ νὰ κοιμηθῇ στὸ σπίτι της. Θὰ τὴν περιμένω. Θὰ πάρω μαζί μου ἕναν ἄνθρωπο γιὰ νὰ μὲ συνοδεύσῃ.

—Τὸν Βορσίνσκυ; ἐρώτησε ἐκεῖνος.

—Ὄχι, εἶπε ἡ Μάσσα. Ὁ Βορσίνσκυ μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ αὔριο ἂν δὲν μπορέσω ἐγὼ νὰ κάμω τίποτε. Θὰ μὲ συνοδεύσῃ ὁ Ἀλέξης, ὁ ἁμαξᾶς.

Αὐτὸ καθησύχασε τὸν Τσερκώφ, ποὺ ἡ ἀνάμιξις τοῦ Βορσίνσκυ στὴν ὑπόθεσί του, ὅσο καὶ ἂν τὴν εἶχε ἐπιζητήσει ὁ ἴδιος, τοῦ ἦταν δυσάρεστη. Θὰ συνώδευε τὴ γυναῖκά του ὁ ἄνθρωπος τῆς ἐμπιστοσύνης του, ὁ Ἀλέξης.

—Θὰ πάω κι' ἐγὼ στὸ ἐπιτελεῖο, τῆς εἶπε. Ἔχω ν' ἀναφέρω σπουδαῖα πράγματα. Ἐλπίζω ὅτι κατὰ τὸ μεσονύκτιο θὰ εἶμαι ἐδῶ.

Ἡ Μάσσα ἐφόρεσε ἀμέσως τὸ βαρὺ πανωφόρι της, ψηλὲς μπότες, ἕνα καπελλάκι ἀπὸ γουναρικὸ κι' ἐπέρασε στὴν τραπεζαρία ποὺ ἦταν ὁ Βορσίνσκυ.

—Ἡσυχάστε, τοῦ εἶπε. Ὁ Τσερκὼφ ἴσως αὔριο θὰ φύγῃ γιὰ τὸ ἐξωτερικό. Ἀπόψε θὰ περάσω ὅλη σχεδὸν τὴ νύχτα στῆς κοντέσσας. Εἶνε φρόνιμο νὰ μὴν ἔρθετε ἀπὸ κεῖ. Ὅλα θὰ τελειώσουν καλά.

Ὁ Τσερκὼφ ἐμπῆκε κι' αὐτὸς στὴν τραπεζαρία, καὶ ἡ Μάσσα εἶπε στὸ φίλο της μὲ δυνατὴ φωνὴ σὰν νὰ ἐσυνέχιζε τὴν ὁμιλία:

—Μὲ συγχωρεῖτε ποὺ σᾶς ἀφήνω, Δημήτρη Βορσίνσκυ. Ἂν σᾶς χρειασθοῦμε αὔριο θὰ σᾶς παραγγείλουμε στῆς κοντέσσας Ροῦσκι. Ἐσεῖς κάθε μέρα περνᾶτε ἀπὸ κεῖ. Ἴσως θὰ μᾶς χρησιμεύσετε σὲ κάτι.

Καὶ τὸν ἀπεχαιρέτησε.

Ὁ Βορσίνσκυ, ἀφοῦ τῆς ἐφίλησε τὸ χέρι, ἐχαιρέτησε τὸ στρατηγό.

—Εὑρίσκομαι πάντα εἰς τὰς διαταγάς σας, εἶπε.

Ὁ Τσερκὼφ ἐπροσπάθησε τώρα νὰ τοῦ φανῇ εὐχάριστος.

—Ἂν δὲν ἦταν ἀνάγκη νὰ πάω αὐτὴ τὴ στιγμὴ στὸ ἐπιτελεῖο θὰ σᾶς κρατοῦσα νὰ μοῦ κάμετε συντροφιὰ ὡς ποὺ νὰ γυρίσῃ ἡ Μάσσα Τσέρκοβα.

Καὶ τοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι φιλικά.

Ὁ Βορσίνσκυ ἔφυγε. Ἡ αἰσιοδοξία τῆς Μάσσας τὸν εἶχε καθησυχάσει, μολονότι δὲν ἤξερε ἀκόμη περὶ τίνος ἐπρόκειτο.

Ὁ Τσερκὼφ καὶ ἡ Μάσσα ἐμπῆκαν μαζὶ στὸ ἔλκυθρο. Ἐκείνη ἐσταμάτησε στὸ μέγαρο τῆς κοντέσσας Ροῦσκι, ἀπὸ ὅπου θὰ ζητοῦσε πληροφορίες μὲ τὸ τηλέφωνο πότε ἡ Ἄννα Βυρούμποβα θὰ ξαναγύριζε στὸ σπίτι της, καὶ ὁ Τσερκὼφ ἐξακολούθησε τὸ δρόμο του πρὸς τὸ ἐπιτελεῖο. Ὁ Ἀλέξης θὰ ξαναγύριζε σὲ λίγο μὲ τὸ ἔλκυθρο γιὰ νὰ μείνῃ στὴ διάθεσι τῆς κυρίας.

Ἡ Μάσσα διηγήθηκε στὴν κοντέσσα Ροῦσκι ὅλα ὅσα συνέβησαν. Ἴσως θ' ἀναγκαζόταν ἀπόψε νὰ μείνῃ στὸ σπίτι της γιὰ νὰ ἀποφύγῃ νὰ περάσῃ τὶς νυκτερινὲς ὧρες μὲ τὸν Τσερκώφ.

Αὔριο θὰ τοῦ ἐδικαιολογεῖτο ὅτι ἡ Βυρούμποβα ἐγύρισε πολὺ ἀργὰ στὸ σπίτι της καὶ ὅτι ἐπέρασε τὴ νύχτα περιμένοντάς την. Δὲν ἐφοβόταν μήπως τὴν προδώσῃ ὁ Ἀλέξης. Ὁ ἁμαξᾶς ποὺ τὸν θεωροῦσε ὁ Τσερκὼφ ἀφοσιωμένον σ' αὐτὸν θὰ ἔλεγε στὸν κύριό του ὅ,τι ἤθελε αὐτή.

Ἐτηλεφώνησε στὸ σπίτι τῆς Βυρούμποβα καὶ τῆς ἀπήντησαν ὅτι συνήθως ἡ κυρία ἐπέστρεφε κατὰ τὶς δυὸ μετὰ τὸ μεσονύκτιο. Καμμιὰ φορὰ ἀργοῦσε περισσότερο.

Στὶς δυὸ ἡ Μάσσα βρισκόταν μὲ τὸ ἔλκυθρό της μπροστὰ στῆς Βυρούμποβα. Ἡ κυρία δὲν εἶχε γυρίσει ἀκόμη. Ἀνέβηκε καὶ τὴν ἐπερίμενε, ἀφοῦ ἔδωσε ἐντολὴ στὸν Ἀλέξη νὰ πάῃ στὸ μέγαρο Τσερκὼφ καὶ νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κύριο ὅτι ἡ πριγκήπισσα βρισκόταν ἀκόμη στῆς Βυρούμποβα, περιμένοντάς την νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα. Ἂς μὴν ἀνησυχοῦσε λοιπὸν ὁ Τσερκώφ.

Ἡ Βυρούμποβα ἦρθε σὲ λίγο. Ἐξεπλάγη ποὺ εἶδε στὸ σπίτι της τὴ Μάσσα. Ἐνόμιζε ὅτι ἐπῆγε νὰ τῆς μιλήσῃ γιὰ τὸν ἐξάδελφό της.

—Δὲν ἐμάθατε, τῆς εἶπε, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Βορσίνσκυ ἐπῆρε καλὸ τέλος;

Καὶ τῆς εἶπε ὅτι, παρὰ τὴν ἀρχική της ἀπόφασι, δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῇ καὶ ἐφρόντισε. Χάρις σὲ μιὰ ἐνέργεια ποὺ ἔκαμε τὸ πρωῒ ἐστάλη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖο ἕνα ἔγγραφο στὴν ὑγειονομικὴ ἐπιτροπὴ τῆς στρατολογίας, ἔπειτα ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν μποροῦσε παρὰ νὰ ἀπορριφθῇ ἡ αἴτησις τοῦ Βορσίνσκυ.

—Ὥστε τὸ σωτήριο ἐκεῖνο ἔγγραφο ὠφείλετο σὲ σᾶς, εἶπε ἡ Μάσσα. Ἔπρεπε νὰ τὸ μαντεύσω. Εἶσθε μιὰ μεγάλη καρδιά.

Καὶ τῆς πῆρε τὰ χέρια καὶ τὰ ἐφίλησε.

—Τώρα ἦρθα, τῆς εἶπε, γιὰ μιὰ μεγαλύτερη ἐνόχλησι.

Καὶ τῆς ἐμίλησε γιὰ τὴν ἐπάνοδο τοῦ Τσερκὼφ καὶ τὴν ἐπιθυμία του νὰ σταλῇ στὸ ἐξωτερικὸ γιὰ νὰ διευθύνῃ τὴ ρωσσικὴ ἀντικατασκοπεία ἀπὸ τὴ Σουηδία. Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ θὰ τὴν ἔσωζε. Ὁ Τσερκὼφ θὰ ἀπεμακρύνετο γιὰ πολὺν καιρὸ ἀπὸ τὴ Ρωσσία καὶ ἴσως θαὔρισκε τὸν τρόπο νὰ μείνῃ ἐκείνη στὴν Πετρούπολι, ἂν διετάσσετο ἡ ἀποστολὴ τοῦ στρατηγοῦ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν. Ἔπρεπε νὰ μὴν προφθάσῃ νὰ τὴν παραλάβῃ μαζί του ὁ Τσερκώφ.

—Ποιὸν ἄνθρωπο παντρευθήκατε, Μάσσα Τσέρκοβα, τῆς εἶπε ἡ Βυρούμποβα. Πρὸ ὀλίγου στὰ Ἀνάκτορα μιλούσαμε γι' αὐτόν.

—Γιὰ τὸν Τσερκώφ; Εἶνε ἀφωσιωμένος στὸν Τσάρο. Εἶνε τὸ μόνο ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ τοῦ ἀρνηθῇ κανείς. Ἡ ἔγκρισις τῆς ἀποστολῆς δὲν θὰ βρῇ δυσκολίας, μολονότι ἐκεῖνος φοβᾶται ὅτι δὲν θὰ τὸν στείλουν.

—Τὸ φοβᾶται γιατὶ ξέρει περισσότερα ἀπὸ σᾶς. Ξέρει ὅτι ἔπρεπε μόλις θὰ ἔφθανε στὴν Πετρούπολι νὰ συλληφθῇ.

—Γιατί; ἐρώτησε ἔκπληκτη ἡ Μάσσα.

—Συνωμοτεῖ κατὰ τοῦ Τσάρου, εἶπε ἡ Βυρούμποβα. Ὑπάρχουν στ' Ἀνάκτορα λεπτομερεῖς πληροφορίες γιὰ τὴν ἐπαίσχυντη διαγωγή του.

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΜΕΓΑΛΑ ΘΕΜΑΤΑ

Οἱ παλαιότεροι διηγοῦνται ὅτι πρὸ πολλῶν ἐτῶν, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου, ἐγίνετο ἕνας περίεργος καὶ σεμνὸς πανηγυρισμὸς μέσα εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία δὲν ἦτο τότε ἐντὸς τοῦ κτιρίου, ἀλλὰ εὑρίσκετο ἐγκατεστημένη εἰς μικρὰν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βουλῆς οἰκίαν. Οὔτε οἱ τόμοι ἦσαν πολλοὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, οὔτε ἡ κίνησις τῶν ἀναγνωστῶν μεγάλη.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς Βιβλιοθήκης κατεῖχεν ἀπὸ τοῦ 1844 μία ἀληθῶς ἐξαιρετικὴ μορφὴ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.

Ὁ Γεώργιος Τερτσέτης, ὁ ἐκ Ζακύνθου ποιητὴς καὶ νομικός, ὁ παλαιὸς δικαστής, ὁ ὁποῖος ἠρνήθη νὰ καταδικάσῃ εἰς θάνατον τὸν Κολοκοτρώνην, ἀδιαφορήσας διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῆς Βαυαρικῆς ἀντιβασιλείας.

Ὁ Τερτσέτης λοιπόν, εἶχε καθιερώσει τὸ ἔθιμον νὰ καλῇ κάθε χρόνο μερικοὺς μέσα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Βιβλιοθήκης καὶ νὰ ἀπαγγέλῃ τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἐθνικῆς ἡμέρας.

Μετεχειρίζετο, κατὰ τὰς ὁμιλίας του ἐκείνας, δημοτικὴν γλῶσσαν, καί, καθὼς μᾶς πληροφοροῦν οἱ παλαιότεροι, τὸ μεγάλο κατόρθωμά του ἦτο τὸ ἑξῆς: Κάθε χρόνο ὁ λόγος του δὲν ἔμοιαζε μὲ τοὺς λόγους τῶν προηγουμένων ἐτῶν.

Ὁσονδήποτε ὡραῖο, ἐκτεταμένον καὶ βαρυσήμαντο καὶ ἂν εἶνε ἕνα θέμα, ἐξαντλεῖται κάποτε κανεὶς ὅταν τὸ μεταχειρίζεται συνεχῶς, ὁ Τερτσέτης κατώρθωσε νὰ μὴν ἐξαντληθῇ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ὁλοκλήρων.

Ἦτο καὶ ὁ Ἀναστάσιος Γεννάδιος—ὁ ἰδιότροπος ἐκεῖνος καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου—δυνατὸς ρήτωρ, ἀλλὰ ἀφοῦ ἐμίλησε μίαν φορὰν διὰ τὴν 25ην Μαρτίου, καὶ πράγματι ἀπήγγειλεν ἔξοχον λόγον, δὲν μπόρεσε νὰ σημειώσῃ νέαν ἐπὶ τοῦ ἰδίου θέματος ἐπιτυχίαν.

Ἀπεπειράθη, ἀλλὰ εἶπε τὸ ἴδιον. Πνευματώδης δὲ λόγιος ἔγραψε τότε εἰς μίαν ἐφημερίδα ὅτι «ὁ κ. Γεννάδιος ἐπανέλαβε χθὲς τὴν περυσινὴν ὁμιλίαν του!»

Ὁ εὐλογημένος ὁ Γεννάδιος θὰ ἔπρεπε τοὐλάχιστον ν' ἀλλάξῃ τὰ λόγια, τὰ ρητορικὰ σχήματα. Φυγόπονος ὅπως ἦτο, δὲν ἐσκέφθη νὰ κάνῃ οὔτε αὐτό, ὁπόταν ἀσφαλῶς ὁ πνευματώδης λόγιος θὰ ἔχανε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐνοχλήσῃ τὸν Ἀναστάσιον Γεννάδιον μὲ πείραγμα τόσον δριμὺ δι' ἄνθρωπον ποὺ τόσον ὑπερηφανεύετο διὰ τὴν ρητορικήν του.

Διότι, τί τὰ θέλετε, τὰ μεγάλα γεγονότα ἔχουν ἀκούσει τόσα ἐγκώμια, ὥστε δὲν ἀπομένει πλέον εἰς τοὺς ἐγκωμιαστὰς αὐτῶν παρὰ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἐπαναλάβουν τὸ ὅσα εἶπαν ἄλλοτε οἱ ἴδιοι, ἢ τὰ ὅσα ἐλέχθησαν κατὰ καιροὺς παρ' ἄλλων.

Πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἀδελφότητα τῶν Ἀθηνῶν ἔλαβε χώραν τὸ ἑξῆς σχετικὸν ἐπεισόδιον:

Οἱ ἁρμόδιοι ἐμοίρασαν πρὸς τοὺς νέους τῆς Ἀδελφότητος ὡρισμένα ποιήματα γνωστῶν ποιητῶν διὰ νὰ τὰ ἀποστηθίσουν καὶ νὰ τὰ ἀπαγγείλουν κατὰ τὴν ἐθνικὴν ἑορτήν. Τὴν ἐπομένην ἕνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἐπανέρχεται διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ ποίημα.

—Καὶ διατί τὸ ἐπιστρέφεις;

—Δὲν μοῦ ἀρέσει.

Καὶ μὲ αὐτὴν τὴν περιφρόνησιν, καταθέτει ἐπὶ τῆς τραπέζης τοὺς στίχους τοῦ Δημητρίου Παπαρρηγοπούλου!

—Καὶ ποιὸν ποιητὴν προτιμᾷς παιδί μου;

—Ἔγραψα κάτι δικό μου.

—Τότε αὐτὸ θὰ εἶνε τὸ καλύτερο—ἀπαντᾷ ὁ ἐντεταλμένος τῆς Χ.Α.Ν.

Καὶ ὁ νέος αὐτὸς—ὀνομαζόμενος Ἀγο-

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ
ΕΞΗΝΤΑΡΗ ΚΑΙ ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΙΑ ΤΟ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κ. Ἐξηντάρης μετέβη χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ συνειργάσθη μετὰ τῶν Διοικητῶν αὐτῆς κ.κ. Δροσοπούλου καὶ Τσουδεροῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν δικαιούχων τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν, ὡς ἀνεκοινώθη, διεκανονίσθησαν καὶ αἱ τελευταῖαι λεπτομέρειαι τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει πλέον οὐδεμία δυσχέρεια. Ἡ ὑπογραφὴ θὰ λάβη χώραν ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, ἐλπιζομένου ὅτι δὲν θὰ προβληθῇ καμμία ἀντίρρησις ἐκ μέρους τῶν προσφύγων βουλευτῶν, ἐνδιαφερομένων ἐξ ἴσου διὰ τὴν ταχυτέραν ἔναρξιν τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιούχων.

Ὁ κ. Ἐξηντάρης τὴν ἑσπέραν, ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τύπου ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν, ὑπενθυμίσας προγενεστέραν του τοιαύτην, καθ' ἣν θεωρεῖ πλέον ὡς προσβολὴν πρὸς τὴν ὑπουργικήν του ἀξιοπρέπειαν, τὸ νὰ παρέχῃ καθημερινῶς διαβεβαιώσεις περὶ τῆς πληρωμῆς τοῦ συμπληρωματικοῦ, ἀκριβῶς τὴν 1ην Μαΐου, διὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει — ὡς εἶπεν — οὐδὲν ἐμπόδιον.

Κατ' ἄλλας πληροφορίας, ὁ κ. Ἐξηντάρης θὰ συνεργασθῇ ἐκ νέου κατ' αὐτὰς μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, πιθανῶς δὲ καὶ μετὰ τῶν Διοικητῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς καθορισμὸν καὶ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως. Ἡ πρόσκλησις πρὸς τοὺς πρόσφυγας βουλευτάς, ἵνα καὶ οὗτοι λάβουν γνῶσιν τῆς συμβάσεως, πρὸ τῆς ὑποβολῆς της εἰς τὴν Βουλήν, θ' ἀπευθυνθῇ πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος, ὥστε ἡ σύσκεψις νὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἢ Πέμπτην.

Ἐτονίζετο χθὲς ἐξ ἁρμοδίας πηγῆς ὅτι αἱ τελευταίως διεξαχθεῖσαι μεταξὺ τῶν ὑπουργείων Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀφ' ἑτέρου συνεννοήσεις, δὲν ἀφεώρων τὸ μέρος τῆς συμβάσεως τὸ σχετικὸν μὲ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ὁμολογιῶν, ἀλλὰ τὸ ἀφορῶν τὸν τρόπον τῆς ἐκποιήσεως τῶν Μουσουλμανικῶν κτημάτων, δι' ἣν ἄλλωστε ἐπῆλθεν ἤδη πλήρης συμφωνία.

—Οἱ ἀγρόται τῆς Μακεδονίας

Ἐκ μέρους τῆς «Ἀγροτικῆς Προσφυγικῆς Ὁμοσπονδίας» ἀνεκοινώθη χθὲς ὅτι διεξάγονται μετὰ τῶν Ἀγροτικῶν Προσφυγικῶν Ὀργανώσεων Μακεδονίας καὶ Θράκης συνεννοήσεις, διὰ τὴν ὑποβολὴν ὑπομνήματος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τοῦ ὁποίου εἰς ἐνίσχυσιν σχετικῶν προτάσεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Συνεδρίου Θεσσαλονίκης νὰ ζητοῦν:

1) Τὴν ταχίστην ἐγκατάστασιν εἰς τοὺς ἀγροὺς τῶν ἐναπομεινάντων εἰς τὰς πόλεις γεωργικῶν οἰκογενειῶν καὶ τὴν παροχὴν κλήρου εἰς τοὺς ἐργάτας τοὺς δυναμένους νὰ ἐγκαθίστανται μακρὰν τῶν βιομηχανικῶν κέντρων, ἐφόσον θὰ κρίνεται τοῦτο δυνατὸν ὑπὸ τῶν κατοίκων.

2) Εἰδικῶς εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ἀπαλλοτριώσεως τὴν ἄμεσον ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου περὶ ἀμέσου παραχωρήσεως νομῆς.

3) Αἱ διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου περὶ ἀνταλλαγῆς κτημάτων γενικευόμεναι χάριν βελτιώσεως τῆς καλλιεργείας νὰ ἐφαρμοσθοῦν καὶ ἐπὶ τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ε.Α.Π. καὶ εἰς μὴ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα.

4) Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ὑπὲρ τῶν καλλιεργητῶν νὰ ἐπιβάλλωνται καὶ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῶν γεωργικῶν κλήρων καὶ εἰς τὰς ἐγκαταστάσεις τῆς Ε.Α.Π.

καὶ 5) Τὴν ἐπίσπευσιν τῆς διαδικασίας τῶν ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς τροποποιήσεως εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ
ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ
ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τῆς Βουλῆς συνῆλθε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς πολύωρον σύσκεψιν ἡ ἐκ τῶν προσφύγων βουλευτῶν τῶν παραμενόντων εἰς τὰ κυβερνητικὰ κόμματα, ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, κατηρτίσθη διὰ νὰ φέρῃ εἰς πέρας τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὴν σύνταξιν τοῦ νομοσχεδίου, διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ σχετικὸς νόμος περὶ τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Εἰς τὴν σχετικὴν τροποποίησιν περιελήφθησαν διατάξεις εὐνοϊκαὶ τῶν διαφόρων κατηγοριῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων, καὶ διάφοροι ἄλλαι διατάξεις προστατευτικαὶ τῶν καθυστερησάντων εἰσέτι νὰ ὑποβάλουν δηλώσεις, ὡς καὶ τῶν δικαιούχων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται ἀδικηθέντες ἀπὸ τὰς ἐκτιμήσεις τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν. Διὰ τοῦ καταρτισθέντος τροποποιητικοῦ νομοσχεδίου καθορίζεται ἐπίσης σαφέστερον ἡ σχέσις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ἀπέναντι τῶν ἀποφάσεων τοῦ Μικτοῦ Διαιτητικοῦ Δικαστηρίου τῆς Κων)πόλεως, καθορίζεται δὲ ἐπίσης ὅτι δὲν θεωροῦνται αἱ ἀποφάσεις αὗται ὁριστικαί.

Τὸ νομοσχέδιον τοῦτο θὰ ὑποβληθῇ σήμερον εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν προσφύγων κυβερνητικῶν βουλευτῶν, συνερχομένων ἐπὶ τούτῳ πρὸς ἔγκρισιν. Μετὰ ταῦτα — ἀφοῦ ἐννοεῖται ὑποστῇ καί τινας τροποποιήσεις κατὰ τὰς διεξαχθησομένας σχετικὰς συζητήσεις — θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ γίνῃ δεκτόν. Τὸ νομοσχέδιον υἱοθετούμενον ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως θὰ ὑποβληθῇ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Βουλὴν πρὸς κύρωσιν.

—Διάβημα τῶν δικαιούχων Πειραιῶς

Ἐν σχέσει μὲ τὸ ἀνωτέρω ζήτημα ἐπεσκέφθη τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς ἀντιπροσωπεία τοῦ σωματείου Ἑλλήνων ὑπηκόων Πειραιῶς καὶ παρεκάλεσεν ὅπως ληφθοῦν σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν τὰ αἰτήματα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων συνιστάμενα εἰς τὰ ἑξῆς:

Νὰ καταστοῦν ὁριστικαὶ αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐν ἐνεργείᾳ προσωρινῶν ἐπιτροπῶν.

Νὰ καταβάλῃ τὸ κράτος τὸ ἀρχικῶς ὁρισθὲν ποσόν, 8 ο)ο εἰς μετρητὰ καὶ 22 ο)ο εἰς ὁμολογίας ἀμέσως μετὰ τὴν ἐκδίκασιν ἑκάστης ὑποθέσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐγγυήσεως ἢ ὑποθήκης.

Νὰ καταβληθῇ μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔργου τῶν ἐνταῦθα ἐπιτροπῶν εἰς τοὺς δικαιούχους τὸ ὑπολειπόμενον ποσὸν 7 ο)ο ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ.

Νὰ δοθῇ ἀποζημίωσις καὶ διὰ τὰς ἐγκαταλειφθείσας κινητὰς περιουσίας.

—Θρακικαὶ διαμαρτυρίαι

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης μεταξὺ τῶν Θρακικῶν κύκλων ἐπικρατεῖ αὐτόθι δυσφορία διότι κατὰ τὸ Ἀγροτικὸν Συνέδριον τῆς Θεσσαλονίκης, δὲν συνεζητήθη τὸ καπνικὸν ζήτημα καὶ διότι διετυπώθησαν παράπονα διὰ τὴν ἐν Θράκῃ ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γηγενῶν καὶ προσφύγων ὡς καὶ διότι δὲν συνεζητήθη τὸ ζήτημα τῶν ὁμήρων καὶ ζημιωθέντων πολέμου συμφώνως πρὸς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Α' Πανομηρικοῦ Συνεδρίου, ἀντιπρόσωποι τοῦ ὁποίου κατέθεσαν καὶ σχετικὸν ψήφισμα διαμαρτυρίας εἰς τὸ προεδρεῖον τοῦ ἤδη περατώσαντος τὰς ἐργασίας του Ἀγροτικοῦ Συνεδρίου.

—Τὸ Συνέδριον τῶν Κων)πολιτῶν

Τὸ συνέδριον τῶν Κωνσταντινουπολιτῶν, τὸ ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ συγκροτηθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακήν, ἀνεβλήθη διὰ τὴν μεθεπομένην Κυριακὴν 8ην Ἀπριλίου ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐν Γενεύῃ διεξαγομένων ἑλληνοτουρκικῶν συνομιλιῶν.

ρόπουλος—παιδὶ τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ἐμφανίζει ἕνα χαρτὶ μὲ αὐτοὺς τοὺς στίχους:

Μέσα στῆς ἱστορίας τὶς σελίδες
Λάμπουν φωτὸς ἀνέσπερου ἀκτίδες,
Δυὸ λέξεις μόνο: Εἴκοσι ἕνα
Αὐτὲς θυμίζουν κλεινὰ μαρτύρια
Βοὴ ἀγώνων καὶ νικητήρια
Στὴν Ἐπανάστασι τοῦ Εἰκοσιένα.
Εἰκοστὴ Πέμπτη Μαρτίου ἦτανε
Στὴν Ἅγια Λαύρα ποῦ μαζευτήκανε
Καὶ ὅρκο δώσανε γιὰ τὴν Πατρίδα
Ὅλοι νὰ πέσουν ἀνδρειωμένα
Κι' ἔτσι ἀνάψανε τὴν θρυαλλίδα
Στὴν Ἐπανάστασι τοῦ Εἴκοσι ἕνα.
Εἰς τὴν ψυχή μας βαθειὰ θὰ μένῃ
Τέτοια παράδοση ἀγαπημένη
Ποῦ ξεχωρίζει ἀπ' τὸ καθένα
Χιλιάδες χρόνια κι' ἂν θὰ περάσουν
Ποτὲ οἱ Ἕλληνες δὲν θὰ ξεχάσουν
Τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ Εἴκοσι ἕνα.

Τί περικλείουν οἱ σύντομοι αὐτοὶ στίχοι;

Πράγματα ποῦ ἐλέχθησαν πολλὲς φορές. Ἀκούονται ὅμως συμπαθητικώτερα ὅταν προέρχωνται ἀπὸ ἕνα νέο βιοπαλαιστή, ὁ ὁποῖος προσπάθησε νὰ διατυπώσῃ τὸν ἁγνό του ἐνθουσιασμὸ καὶ τὸ πατριωτικό αἴσθημά του. Μὲ τὸ ἴδιο αἴσθημα τοὺς ἀπήγγειλε.

Καὶ ἐνῷ ἠκούοντο μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν, τὰ ζωηρὰ τοῦ ἀκροατηρίου χειροκροτήματα ὁ Δημήτριος Παπαρρηγόπουλος παρέμενε λησμονημένος ἐπάνω στὸ τραπέζι, ποῦ νεαρὸς ἐρασιτέχνης τὸν ἐγκατέλειψε τὴν προηγουμένη ἡμέρα.

Νὰ λοιπὸν ποῦ γιὰ τὸ ἴδιο θέμα μποροῦν νὰ λεχθοῦν πολλὰ καὶ νὰ μὴ θεωροῦνται ἀντιγραφαὶ ἢ ἐπαναλήψεις ὅταν ἀλλάζουν τὸν τρόπο τῆς ἐκφράσεως καὶ τὰ λόγια.

ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Δήλωσις

Προκηρύσσομεν μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 31ην Μαρτίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ε.Α.Π. (Τμῆμα Προμηθειῶν) Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰ τῆς Γ.Δ.Ε.Μ. (Τεχνικὸν Τμῆμα) ἐν Θεσσαλονίκῃ, διὰ τὴν προμήθειαν (380) τριακοσίων ὀγδοήκοντα κιβωτίων ὑαλοπινάκων.

Οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας εἰσὶ κατατεθειμένη εἰς τὰ ὡς ἄνω Γραφεῖα ἡμῶν,

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

ΤΟΥΒΛΑ ΑΤΛΑΝΤΟΣ

Διαφόρων διαστάσεων πλήρη καὶ διάκενα.

ΣΤΕΡΕΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ

20—30 %

ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ

ὅλων τῶν γνωστῶν τούβλων.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἔντυπον ὁδηγὸν τιμοκατάλογον Γαμβέττα 14 τηλέφ. 13—62 νέον.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΩΝ

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν:

Κύριε Διευθυντά,

Παρακαλῶ ὅπως φιλοξενήσητε εἰς τὴν ἀξιότιμον ἐφημερίδα σας τὴν παροῦσάν μου. Θὰ ἦτο σκοπιμωτέρα ἡ φιλοξενία εἰδικοῦ ἀρθριδίου μου, ὡς ἀποστομωτικὴ ἀπάντησις εἰς πάντα ἀνυπόγραφον λιβελλογράφον κατὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας Κύρκου, ἀρκοῦμαι ὅμως εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης ἀπευθυνομένης πρὸς πάντα αὐτοκαλούμενον παράγοντα καὶ ἐπιθυμοῦντα, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἀσκήσεως δημοσιογραφικοῦ ἐλέγχου, νὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιραν πνιγηρὰν κατὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ, τοῦ ἐξυπηρετήσαντος καὶ ἐξυπηρετοῦντος τὴν προσφυγικὴν ὁλότητα, μέχρι παρανοήσεως καὶ μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ κινδυνεύῃ νὰ ἀπωλέσῃ ὅλας τὰς πολιτικὰς παρὰ τοῖς γηγενοῖς συμπαθείας, καὶ εἰδικῶς, ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας μὲ τὸ ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ δικαίωμά του, ἐκήρυξεν ἐκπτώτους ὡρισμένους δικαιούχους οἰκημάτων ἐν τῷ συνοικισμῷ Ν. Φιλαδελφείας (Ποδονίφτι), δυνάμει ἐκδοθεισῶν διατακτικῶν παρὰ τῶν λειτουργησασῶν, ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπῶν, ἐπὶ τῷ δικαίῳ λόγῳ, ὅτι αὐτοὶ μέν, ὡς μὴ χρησιμοποιήσαντες ἐπὶ σειρὰν μηνῶν τὸ εὐεργέτημα, ἀποδεικνύουν περίτρανα, ὅτι δὲν ἔχουν, κἂν, ἔμμεσον ἀνάγκην αὐτῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς ἄλλους τελείως ἀστέγους.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐκηρύχθησαν ἔκπτωτοι ἐκεῖνοι, οἵτινες διὰ παντοίων ἐκνόμων μέσων ἐπέτυχον τὴν ἔκδοσιν διατακτικῶν ἐμφανίζοντες, ὡς δικαιούχους, ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας των ὑπὸ διαφόρους ἐπωνυμίας καὶ οὕτω παρατηρεῖται μία καὶ ἡ αὐτὴ οἰκογένεια ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν μελῶν νὰ ἔχῃ ἐπιτύχῃ τὴν χορήγησιν ἰσαρίθμων οἰκημάτων, ἐπὶ τῷ μόνῳ σκοπῷ ὅπως μὲ πρώτην εὐκαιρίαν παρουσιαζομένην προβαίνουν εἰς τὴν παρασκηνιακὴν μίσθωσιν τῶν πλεοναζόντων.

Ἄλλη κατηγορία προκαλέσασα τὴν ἐνεργὸν ἐπέμβασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ εἶνε ἡ ἑξῆς:

Πᾶς πρόσφυξ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ χορήγησιν οἰκήματος παρ' οἱῳδήποτε προσφυγικῷ συνοικισμῷ, εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ ὑποβάλῃ ὑπεύθυνον δήλωσιν, ἐν ᾗ νὰ δηλώνῃ ὑπευθύνως ὅτι δὲν ἔτυχεν χορηγήσεως ἄλλου οἰκήματος, οὔτε εἶνε ἰδιοκτήτης οἰκίας ἢ καὶ οἰκοπέδου. Ἀτυχῶς πολλοὶ ἐπιτυχόντες τὴν ἔκδοσιν διατακτικῶν, ἦσαν ἰδιοκτῆται καὶ ἄλλων οἰκιῶν καὶ οἰκοπέδων, δι' αὐτοὺς ἔδει, ὅπως ὁ κ. ὑπουργὸς μὴ ἀρκεσθῇ εἰς τὸ νὰ τοὺς κηρύξῃ ἐκπτώτους, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς παραπέμψῃ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν διὰ τὴν αὐτεπάγγελτον ἐπὶ ψευδορκίᾳ δίωξίν των. Καὶ ἤδη ἐρχόμεθα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πυροπαθῶν Γηροκομείου τὴν ἀπασχολήσασαν σοβαρώτερον τὸν ἀξιότιμον ὑπουργὸν καὶ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου.

Τυγχάνει γνωστὸν ὅτι μετὰ τὸ ἀτύχημα τῆς πυρκαϊᾶς τοῦ συνοικισμοῦ Γηροκομείου, ὁ ὑπουργὸς κ. Κύρκος ἐνεκολπώθη φιλανθρώπως τὰ θύματα ἀνερχόμενα εἰς πλείονα τῶν 400 οἰκογενειῶν καὶ τὰ ἐγκατέστησε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, εἰς τὸν συνοικισμὸν Ν. Φιλαδελφείας. Πολλοὶ ὅμως ἐξ αὐτῶν, ἐπιλήσμονες καὶ τῶν στοιχειωδεστέρων πρὸς τὸν κ. ὑπουργὸν συναισθημάτων εὐγνωμοσύνης, παρέδιδον τὰ οἰκήματα εἰς ἄλλους ἀντὶ παχυλοῦ τιμήματος.

Δι' ὅλα τὰ ἄτοπα ταῦτα διετάχθησαν παρὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ, οἱ ἐντιμώτεροι καὶ οἱ ἐργατικώτεροι ὑπάλληλοι κ.κ. Π. Μοίρας καὶ Μ. Ρηγάδης ἵνα ἐνεργήσουν αὐστηρὸν ἔλεγχον, προβαίνοντες εἰς ὅλας τὰς ἐνδεικνυομένας κατ' αὐτῶν ἐνεργείας.

Ἐπιτρέψατέ μοι κ. ὑπουργὲ νὰ σᾶς συστήσω νὰ κωφεύσητε εἰς πᾶσαν δημοσιογραφικὴν λιβελλογραφίαν διότι αὐτὴ προέρχεται ἀπὸ τοὺς κατ' ἐπίφασιν παράγοντας, οἱ ὁποῖοι δὲν ἀσχολοῦνται εἰς ἄλλο, εἰμὴ εἰς τὸ νὰ προκαλοῦν διὰ τῶν δημοσιευμάτων των ἀτμόσφαιραν ἀρέσκουσαν εἰς τούς, κατὰ τακτικὴν ἐκνόμους, βαδίσατε ἐπὶ τὸ ἔργον σας καὶ μὴ ὑπολογίζετε τὰς δυσαρεσκείας, τῆς μειονότητος, γιατὶ ἔχετε μαζί σας τὴν πλειονότητα, ἡ ὁποία βαρύνει περισσότερον εἰς τὴν πλάστιγγα τῆς πολιτικῆς σκοπιμότητος. Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ
Πρόεδρος τοῦ προσφυγικοῦ συλλόγου Κοινοτήτων «Χαλκηδόνος» Στοὰ Φέξη ἀρ. 104

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Αἱ πλημμύραι καὶ ἡ γεωργία

ΦΛΩΡΙΝΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ἡ ἀπό τινος χρόνου ἐπικρατοῦσα κακοκαιρία, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἐπέφερε κρίσιν δεινὴν εἰς τὴν κτηνοτροφίαν καὶ οἱ κάτοικοι διατελοῦν ἐν ἀπογνώσει. Τὸ δριμὺ ψῦχος, αἱ ἄφθονοι χιόνες καὶ ἡ πολυομβρία τῶν τελευταίων 20 ἡμερῶν ἀνέκοψε τὴν βλάστησιν, ἧς ἡ κτηνοτροφία ἔχει ἀνάγκην καὶ οἱ κάτοικοι δὲν εὑρίσκουσιν ἤδη ξηρὰς τροφὰς λόγῳ τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ αἱ ὀλίγαι ἐναπομείνασαι ἀποκρύπτονται ἢ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ὑπερόγκους. Οὕτω τὸ χόρτον καὶ ἄχυρον, μεταφερόμενα ἐκ Θεσσαλίας, τιμῶνται τὸ μὲν πρῶτον πρὸς 5 δραχμὰς τὸ δὲ δεύτερον πρὸς 3 δραχμὰς εἰς τοὺς σιδηροδρομικοὺς σταθμοὺς Σόροβιτς καὶ Ξυνοῦ Νεροῦ.

Ἂν ἡ κακοκαιρία αὕτη ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ πολὺ ἀκόμη ἡ κτηνοτροφία μας θὰ ὑποστῇ πλῆγμα δεινὸν καὶ θὰ ἐπιφέρῃ εἰς τοὺς χωρικοὺς οἰκονομικὰς καταστροφάς, γνωστοῦ ὄντος, ὅτι τὸ πλεῖστον μέρος αὐτῶν ἀποζεῖ ἐκ ταύτης.

* * *

Κατεδείχθη πλειστάκις ἡ ἀνάγκη τῆς λήψεως μέτρων διὰ τὴν διαρρύθμισιν τῆς κοίτης τοῦ ποταμοῦ, ὁ ὁποῖος διασχίζει τὴν πόλιν μας, πολὺ δὲ περισσότερον ἤδη μὲ τὴν πολυομβρίαν τῶν τελευταίων ἡμερῶν, καθ' ἣν τὰ ὕδατα ἐξωγκώθησαν καὶ κατέστησαν ὁρμητικώτερα. Οἱ περίοικοι μὲ τὴν παραμικρὰν βροχήν, καταλαμβάνονται ὑπὸ δικαίων φόβων, ἀναλογιζόμενοι τοὺς κινδύνους, οὓς διατρέχουσιν ἐκ μιᾶς ὑπερεκχειλίσεως. Ἀνάγκη νὰ ληφθῶσι ριζικὰ μέτρα καὶ ὄχι ἡμίμετρα. Αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ φθινόπωρον ἐπιχωματώσεις εἰς πλεῖστα σημεῖα τῆς κοίτης ὑπεχώρησαν ἢ παρεσύρθησαν ὑπὸ τῶν ὑδάτων καὶ αἱ δαπάναι, εἰς ἃς ὑπεβλήθη ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ ἐπῆγαν χαμέναι. Τὸ ζήτημα σοβαρὸν ὡς παρουσιάζον κινδύνους διὰ τοὺς περιοίκους, πρέπει δὲ νὰ ἀπασχολήσῃ σοβαρῶς τοὺς ἁρμοδίους.

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν Πτολεμαΐδα

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν;

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Μαρτίου 1928.

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ λύπης μου εἶδον σήμερον εἰς τὴν «Πρωΐαν» ταχ)κὴν ἀνταπόκρισίν σας ἐκ Πτολεμαΐδος καὶ διαμαρτυρίαν τῶν κατοίκων διὰ τὴν οἰκτρὰν κατάστασίν των. Ἄρτι ἐπανακάμψας ἐκ ταξειδίου μου ἀνὰ τὴν περιφέρειαν Πτολεμαΐδος (Καϊλαρίων), ὅπου μετέβην πρὸς συνάντησιν τῶν οἰκείων μου, δύναμαι νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι ἡ κατάστασις τῶν ἐκεῖ δυστυχῶν προσφύγων εἶνε ἔτι δεινοτέρα ἀφ' ὅ,τι περιγράφεται ἐν τῇ διαμαρτυρίᾳ των· ἐὰν καλῶς ἐνθυμοῦμαι πόσοι κ.κ. ἁρμόδιοι ἐκτελέσαντες περιοδείας ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν δὲν μᾶς περιέγραψαν ἐνταῦθα λαμπροτάτην τὴν κατάστασιν τῶν ἐκεῖ προσφύγων ἀπὸ πάσης ἀπόψεως καὶ μᾶς ἐξεφούρνισαν τοῦ κόσμου τὰ ψέμματα!

Πεντήκοντα χιλιάδες πρόσφυγες Πόντιοι, Θρᾷκες καὶ Μικρασιᾶται, ἐγκατεστημένοι ἐν τῇ περιφερείᾳ Πτολεμαΐδος ἀποζῶσιν ἐκ τῆς γεωργίας καὶ δὴ τῆς καλλιεργείας καπνοῦ καὶ σιτηρῶν. Καὶ τὰ μὲν σιτηρὰ λόγῳ τῆς ἀτελοῦς καλλιεργείας ἐλλείψει μέσων καταστρέφονται συχνάκις, ὁ δὲ καπνὸς (ἰδίως τὸ παρελθὸν ἔτος) μὴ πωλούμενος, μένει ἐναποθηκευμένος (διότι οἱ ἔμποροι προσφέρουσιν εἴκοσι (20) δραχμὰς κατ' ὀκᾶν!!!) καὶ σήπεται πρὸς δόξαν τῆς τρανῆς Ἑταιρίας Προστασίας Καπνοῦ. Κατὰ τὴν ἐφετεινὴν γεωργικὴν περίοδον οὐδεμία σπορὰ ἐγένετο λόγῳ τῆς οἰκτροτάτης οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων καὶ οὕτω εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν ἤθελε ληφθῇ πρόνοια ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων, οἱ πρόσφυγες οὗτοι δὲν ἀναμένουσι πλέον εἰμὴ τὸν ἐκ πείνης θάνατον.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω σᾶς ἐρωτῶ, κύριε Διευθυντά, τί κάνει τὸ ἐκεῖ Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ καὶ Γραφεῖον Προστασίας Καπνοῦ;; Ὑπάρχει Ὑπουργεῖον Γεωργίας; Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως; καὶ χίλιοι ἄλλοι Σωτῆρες τῶν Προσφύγων!!!

Μετὰ πλείστης τιμῆς
ΝΙΚΟΛ. ΤΣΑΜΑ·Ι·ΔΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως, ψευδώνυμοι οὔτε ἐνεργοῦνται. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὰ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος!. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Ε. Γαλανόπουλον. Τζεφερεμίνη. Τὰ παράπονά σας διεβιβάσαμεν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν μὲ τὴν σύστασιν τῆς ταχυτέρας διορθώσεως τοῦ ἀτόπου. Τὴν ἀπάντησιν τῶν ἁρμοδίων θὰ σᾶς γνωρίσωμεν διὰ τῆς παρούσης στήλης. Γίνεται σκέψις νὰ προσληφθοῦν καὶ τῆς 6' σειρᾶς. Συνεργασίαν σας δεχόμεθα.

κ. Ἀν. Κ. Λάμπρου Βόλον. Κατεχωρήθητε ὅλαι εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Σαφρανίου διὰ τὴν πρᾶξιν 39.

κ. Γρ. Ἰσαὰκ Ἀγρίνιον. Θὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον συμπληρωματικοῦ Νεαπόλεως Καισαρείας. Ἀποστέλλομεν ἀντίγραφα τῶν ὑπευθύνων δηλώσεών σας.

κ. Σοφίαν Πασχάλογλου Ἄργος. Εἰς τὸ συμπληρωματικὸν κατεχωρήθη μόνον ἡ Δέσποινα. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας διὰ νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον.

κ. Ἀν. Κυρετοπούλου Μεσολόγγιον. Ἀποστείλατέ μας τὴν ὑπεύθυνον δήλωσίν σας διὰ νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ καὶ γράψατε τὴν διεύθυνσίν σας νὰ σᾶς στείλωμεν ἀντίγραφα πράξεως. Ὁ Θεόδωρος κατεχωρήθη εἰς τὸ Α' μητρῷον.

κ. Δ. Νικολέτον Βόλον. Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν ἀντίγραφον.

κ. Ι. Κ. Μακρίδην Βόλον. Ὁμοίως ἀντίγραφα ὑπευθύνων δηλώσεών σας.

κ. Εἰρ. Κιρκιτζιώτη Ν. Κοκκινιάν. Ὑπεύθυνος δήλωσις ἐπεδόθη ἁρμόδιον Συνεργεῖον πρὸς τακτοποίησιν τοῦ φακέλλου σας.

κ. Ε. Ἀργυρίου Χαλκίδα. Ἀποστέλλομεν αἰτηθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

κ. Δημ. Παντελίδην Ἐνταῦθα. Ἡ δήλωσίς σας δὲν ἐξεδικάσθη διότι εἶνε ἐκπρόθεσμος.

κ. Μ. Καρπούζαν Ρέθυμνον. Κατεχωρήθη μόνον ἡ Στέλλα εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Βουρνόβα. Ἀποστείλατέ μας τὸ ἀπόκομμα τῆς ὑπευθύνου δηλώσεώς σας διὰ νὰ καταχωρηθῆτε εἰς τὸ φύλλον.

κ. Π. Δαΐογλου Λάρισσαν. Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Νεαπόλεως Καισαρείας.

κ. Α. Φ. Ἄμφισσαν. Ὁμοίως Μάκρης Πισσιδίας.

κ. Δ. Τριμέρην Ἰωάννινα. Ἐπρωτοκολλήθη μὲ ἀριθμὸν Γενικοῦ Μητρῴου 8989)27)3)28.

κ. Ἐλισ. Ἰωαννίδου Ἰωάννινα. Ὁμοίως 8990.

κ. Κυρ. Τριμέρη Ἰωάννινα. Ὁμοίως 8991.

κ. Ἀναστ. Κατροζόγλου Ἰωάννινα. Ὁμοίως 8992.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην Ἀμαρούσιον. Τὸ τρίτον μέρος τῆς «Ἑλληνικῆς Κρίσεως» τοῦ κ. Καμπάνη θ' ἀρχίσωμεν δημοσιεύοντες λίαν προσεχῶς.

κ. Σοφ. Σιναΐδου Ἰωάννινα. Ἀποστέλλομεν τὰ δικαιολογητικά σας.

κ. Π. Παυλακίδην Σπάρτην. Ὁμοίως.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.

Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.

Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

7.500.000
ΠΡΑΞΕΙΣ
διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.

5.000.000
ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.

ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ
διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΜΑΡΤΙΟΥ & ΑΠΡΙΛΙΟΥ

29 «Πάτρια» Πειραιεὺς-Κων)πολιν-Βηρυτ.
29 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
30 «Θεοδώρα» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
31 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
1 «Πιὲρ Λοτί» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
2 «Φρίντων» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
7 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
7 «Τάδλα» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
7 «Βύρων» Πειραιεὺς — Νέα Ὑόρκη
7 «Ὀρτούνα Ροσέλλ» Παλλὶς-Κρίστομπαλ
7 «Ἀμέρικα» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
7 «Λαπλάνδ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
7 «Ἀκουϊτάνια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκην
7 «Μαρλός» Χερβοῦργον—Σ. Τζῶν
9 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
11 «Πάρις» Χάβρη — Νέα Ὑόρκη
11 «Ἀλκαντάρα» Χερβοῦργον-Β. Ἄϋρες
11 «Μαζέστικ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
11 «Ὀρζόβα» Πὸρτ Σαΐδ—Αὐστραλίαν
12 «Μυκάλη» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
12 «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι Ν. Ὑόρκη
12 «Ἔντιμπουργ Κάστλ» Σούθ.-Κὰπ Τάουν
12 «Ζ. Γουάσιγκτων» Χερβοῦργον-Ν. Ὑόρκη
12 «Φόρια» Μασσαλία — Καμερούν
14 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς—Μασσαλία
14 «Πιέρτο Ρίγο» Σ. Ναζὲρ—Κρίστομπαλ
14 «Ἄραμπικ» Χερβοῦργον Ν. Ὑόρκη
14 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
15 «Λαμαρτίν» Πειραιεὺς— Μασσαλία
18 «Ἰλλ ντὲ Φρὰνς» Χάβρη—Ν. Ὑόρκη

Εἰσιτήρια Αης, Βας καὶ Γης θέσεως δι' ὅλους.

CONTONIS BROTHERS

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park ave
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Vicenzo Russo
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΙΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
ΒΟΛΟΣ Μέγαρον Σκρέτα

Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54, Πειραιῶς 1—41

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 30 Μαρτίου

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 6 1)2 π.μ.
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
«Θεοδώρα» 8 π.μ. Βρινδήσιον.
Ἰταλικὸν 10 π.μ. Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Ἰταλίαν.
«Ἀγγελική» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην, Καβάλλαν,
«Τάσος» 2 μ.μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν.
«Ἄρης» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.
«Ναυσικᾶ» 2 μ. μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον,
«Πόπη» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.
«Ἕλενα Μ.» 2 μ. μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά.
«Σέριφος» 2 μ.μ. Δωδεκάνησα.
«Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Εὔδηλον, Ἀρμενιστήν, Σάμον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν πελατῶν μας καὶ τῶν μεθ' ἡμῶν συναλλασσομένων ὅτι ἡ Ἑταιρία μας συσταθεῖσα ἐν ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ συμφώνως τοῖς Ἀμερικανικοῖς Νόμοις ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

PHAROS AGENCY INC

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο «ΦΑΡΟΣ» Α. Ε.

ἀνεγνωρίσθη ὡς ἡμεδαπὴ Μετοχικὴ Ἀνώνυμος Ἑταιρία παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ 8232 καὶ ἀπὸ 20—2—1928 ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας Ὑπουργείου δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 37 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 25-2-1928,

ΤΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο «ΦΑΡΟΣ» Α. Ε.
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ 3

ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ Α. Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς παρακαλέσωμεν, ὅπως δημοσιεύσητε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν μας ἀποσταλεῖσαν χθὲς εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Πατρίς».

Πρὸς τὴν ἀξιότιμον Διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος «Πατρὶς» Ἐνταῦθα

Ἐν τῷ ὑπὸ σημερινὴν ἡμερομηνίαν φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος ὑμῶν ἀναγινώσκομεν τὴν ἀνακρίβειαν, ὅτι ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας Παραγωγῆς κ. Γ. Σαρρόπουλος, ὑπῆρξε μέλος συσταθείσης ὑπὸ τοῦ Κράτους ἐπιτροπῆς πρὸς ἔγκρισιν τῆς Συμβάσεως «Περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν». Ἡ ὡς ἄνω πληροφορία ὑμῶν τυγχάνει ὅλως ἀνυπόστατος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Μαρτίου 1928
Διατελοῦμεν μετὰ πάσης ὑπολήψεως
Α. Κ. ΚΕΜΠ
Διευθύνων Σύμβουλος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Στὰ τέλη τοῦ μηνὸς ἐκδίδεται καὶ κυκλοφορεῖ τὸ μεγαλύτερο Λογοτεχνικὸ Περιοδικὸ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΖΩΗ

Μὲ λογοτεχνικὴ Διεύθυνση τῶν κ. κ.
ΜΙΧ. Π. ΠΑΥΛΟΥ
Θ. Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Συνεργασία τῶν διαπρεπεστέρων Ἑλλήνων καὶ ξένων λογίων: ΠΑΛΑΜΑ—ΦΙΛΗΝΤΑ—ΒΑΡΝΑΛΗ—ΘΕΟΤΟΚΗ—ΠΑΠΑΔΗΜΑ—ΔΑΣΚΑΛΑΚΗ—ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ — SECUR — VILDRAC — DELENDA — VIOLETOF καὶ ἄλλων.

Ζητήσατέ το:

Ἀπ' ὅλα τὰ περίπτερα καὶ Βιβλιοπωλεῖα

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Γαλλικῆς, Ἑλληνικῆς, Litterature. Λογιστικῆς, Correspondance, Ἐμπορικαὶ Ἐπιστῆμαι, Γαλλιστὶ καὶ Ἑλληνιστί. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ διδασκομένων. Cours διάφορα. Groupe de Conversation. Diversité de Sujets. Μέθοδος τελεία. Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι. Παρὰ καθηγητρίας Ἀνωτάτης Παρισινῆς Σχολῆς. Μεταφράσεις παντὸς εἴδους. Παιδικὰ τμήματα. Προσοχή. Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 87-

ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΕΠ. ΤΑΜΠΟΥΡΑΚΗ & ΣΠ. ΜΑΝΤΖΑΝΑ
Ὑδραυλικαὶ καὶ ἠλεκτρικαὶ ἐγκαταστάσεις θερμοῦ ὕδατος καὶ ἀτμοῦ
ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΑΙΩΝ 16
Πλατεῖα Ἀλεξάνδρας
πρῴην Πανελ. Γυμναστήριον

ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΠΡΟΝΟΙΑΣ
ΕΛΑΙΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΛΑΜΩΝ

Προκηρύσσει μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν ἑξήκοντα ὀκτὼ χιλιάδων (68.000) ὀκάδων μελάσσης ζαχαροκαλάμου τοὐλάχιστον 55 βαθμῶν ἢ τεύτλων τοὐλάχιστον 42 βαθμῶν, δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2,500) ὀκ. Ἀρσενικώδους Νατρίου 80 βαθμῶν καὶ 20 ψεκαστήρων χαλκίνων διὰ τὰ Ταμεῖα Προνοίας Ἐλαιοπαραγωγῆς, Ἀρηνοφυγαλείας, Θουρίας, Ἀνδανείας, Αὐλῶνος καὶ Καλαμῶν.

Διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἄνω ὑλικῶν γίνονται δεκταὶ ἔγγραφοι προσφοραὶ μέχρι 10ης Ἀπριλίου ἐ.ἔ. ἀπευθυνόμεναι πρὸς τὸ Ταμεῖόν μας, ἑδρεῦον ἐν Καλάμαις.

Ἡ παράδοσις τῶν ἄνω ὑλικῶν γενήσεται εἰς τὸν λιμένα Καλαμῶν ἐντὸς τοῦ πρώτου δεκαημέρου Μαΐου ἐ.ἔ.

Ὁ τελευταῖος μειοδότης ἅμα τῇ κοινοποιήσει αὐτῷ τῆς ἐγκρίσεως δέον ὅπως καταβάλῃ εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ταμείου μας ἐγγύησιν δραχμῶν 25 χιλιάδων εἰς χρεώγραφα τοῦ Κράτους ἢ ἐγγυητικὴν ἐπιστολὴν ἀνεγνωρισμένης Τραπέζης, ἥτις ἐπιστραφήσεται αὐτῷ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του.

Ἐν Καλάμαις τῇ 10 Μαρτίου 1928
Ὁ Πρόεδρος
Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ καφεζυθοπωλεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καραϊσκάκη 21 μὲ πλήρη ἐπίπλωσιν ἐγκατάστασιν ἠλεκτρικοῦ φωτὸς καὶ ἀεριόφωτος καὶ λοιπὰ χρειώδη. Τιμὴ λίαν συμφέρουσα.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ παρὰ τὴν στάσιν Λεβίδου ἔπαυλις πολυτελεστάτη ἐκ 12 δωματίων, γκαρὰζ καὶ κήπου ἐκ Π. Τ. 2.300 κατάλληλος καὶ διὰ κλινικήν. Πληροφορίαι τμῆμα Ἐπαρχιῶν τῆς «Πρωΐας» 6—8 μ.μ. Μεσῖται ἀποκλείονται.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον RENAULT 10 ἵππων ἀνοικτὸν 5 θέσεων ἐν καλλίστῃ καταστάσει, κατάλληλον διὰ ταξί. Πληροφορίαι ὁδὸς Ρεθύμνης 9.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον Κρίσλερ ἑξακύλινδρον, ἀνοικτόν, 5 θέσεων. Πληροφορίαι Στοὰ Μελᾶ ὁδὸς Ἑρμοῦ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ εἰς συμφέρουσαν τιμὴν σαλονάκι διὰ κυρίαν ἀπὸ ξύλον λεμονιᾶς μαρκετερὶ ἐπενδεδυμένον μὲ μπροσὲ φυστικί. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς οἰκίας Κηφισσίας 2.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον VOISIN 22 ἵππων, ἀνοικτόν, 7 θέσεων, σχεδὸν καινούργιο, ἔχον διανύσει ἐν ὅλῳ 30 χιλ. χιλιόμετρα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀνδρέᾳ Κοτσιφάκη, σωφέρ, ὁδὸς Μουρούζη ἀριθ. 5.

ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ πήχεων 340 παρὰ τὴν πλατεῖαν Κάνιγγος πωλεῖται. Πληροφορίαι Σωλωμοῦ 7.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει γκαράζ, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον διὰ ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' ἐργοστασίου 8Χ6 τ.μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς λεωφ. Κηφισσίας οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ παραδιδόμενον ἀμέσως ἰσόγειον κατάστημα διαστάσεων 10Χ4 1)2 μέτρων ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἓν μέγα δωμάτιον μετὰ διαδρόμου καὶ ἰδιαιτέρας εἰσόδου εἰς τὸν τρίτον ὄροφον τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ δραχμῶν χιλίων πεντακοσίων (1500) μηνιαίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐντὸς τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἓν ἰσόγειον δωμάτιον παραδιδόμενον ἀμέσως μετ' ἰδιαιτέρας εἰσόδου ἀντὶ 1200 δρχ. μηνιαίως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Νικ. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π.μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια μετὰ χωριστῆς εἰσόδου εἰς τὸ πρῶτον πάτωμα τῆς Στοᾶς Πεσμαζόγλου ἀντὶ μηνιαίου μισθώματος δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) δραχμῶν.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ν. Χούντρα δικηγόρῳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου, 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διαμέρισμα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκαβηττοῦ ἐξ ἓξ δωματίων πολυτελῶς ἐπιπλωμένων μετὰ τηλεφώνου, λουτροῦ καὶ λοιπῶν χρειωδῶν. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην 10—11 π.μ. ξενοδοχεῖον «Καπρί» ὁδὸς Βαλαωρίτου 9, δωμάτιον ἀρ. 20.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον καλῶς ἐπιπλωμένον διὰ κύριον ἢ καὶ γκαρσονιέρα. Πληροφορίαι Δ. Κουτήφαρην, Σοφοκλέους ἀρ. 3α.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ δωμάτιον εὐήλιον μὲ τ' ἀπαραίτητα ἔπιπλα. Ὁδὸς Ἕβρου 14, Στάσις Στέγη Πατρίδος, Ἀμπελόκηποι. Τιμὴ λογική.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

ΖΗΤΕΙ ἐργασίαν νυκτοφύλακος, ἐπιστάτου ἢ κλητῆρος εἰς σοβαροὺς κυρίους μὲ πιστοποιητικὰ ἄριστα. Πληροφορίαι Θρασυβούλου 13β Κωνστ. Σακελλαρίου.

ΖΗΤΕΙ ΘΕΣΙΝ τεχνικὸς διευθυντὴς ἐργοστασίου, εἰδικὸς ἐν τῷ κλάδῳ τῆς κατασκευῆς ἀλουμινίου καὶ μεταλλουργικῆς, ἐργαζόμενος ἀπὸ ἐτῶν ἐν Ἑλλάδι, καὶ ἀναλαμβάνει ἐνδεχομένως ἐγκαθίδρυσιν νέων ἐργοστασίων. Γνωρίζει κάλλιστα θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐπὶ παντὸς εἴδους μηχανῶν τὴν κατασκευὴν τῶν διαφόρων ἐργαλείων καὶ συστατικῶν αὐτῶν καὶ πάσας τὰς σχετικὰς μὲ αὐτὰ ἐργασίας. Γράψατε: Η. Κοέν, δικηγόρον, ὁδ. Βενιζέλου 14—Θεσ)νίκην.

ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ τῶν Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν, σπουδάσας ἐν Γερμανίᾳ, ζητεῖ ἀνάλογον θέσιν. Γράψατε Η. Μ. POSTE RESTANTE.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας,,

Τὸ Ξαναγύρισμα

Τοῦ Μαραντᾶ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ναί, μαμᾶ, τὸ σκέφθηκες. Ἐξ αἰτίας τῆς κυρίας Λεσκάν. Γιατὶ θέλεις νὰ θυσιάσωμε τὸν φίλο μας γι' αὐτὴν τὴν ἄπονη γυναῖκα;... Δὲν εἶνε σωστό, μαμᾶ...

Ἡ κυρία Βαρὲζ προσεπάθησε νὰ χαμογελάσῃ. Ἀγκάλιασε τὴν κόρην της, καὶ ὅπως ἡ Ὀδέττη ἦταν πειὸ ψηλή, ἐφάνηκε στὸ κίνημα ἐκεῖνο, σὰν νὰ ὑπερήσπιζε αὐτὴ τὴν μητέρα της. Μέσα εἰς τὴν ἄτολμη τρυφερότητά της, ἡ κυρία Βαρὲζ ἐδοκίμαζε ἀνακούφισιν ὅτι ἡ Ὀδέττη δὲν ὑπωπτεύετο τίποτε. Καὶ ἐθαύμασε, ὅπως ἐθαύμαζε ὅλα εἰς τὴν κόρην της, τὸν ἱπποτικόν της χαρακτῆρα, ποῦ δὲν ἐδειλίαζε ποτέ.

Ἡ ὥρα ἐφάνηκε μακρὰ ὡς ποῦ νὰ γυρίσῃ ὁ Ντεζιρὲ ἀπὸ τὴν Ρῦ-Ὠμάλ. Τέλος, ἐξαναγύρισε μὲ τὴν ἀπάντησιν:

«Ἤμουν πολὺ ἄρρωστος, ἀγαπητὴ καὶ φίλη κυρία, ἀλλὰ εἶμαι καλύτερα καὶ ἐλπίζω συντόμως νὰ ἔλθω νὰ παρηγορηθῶ μὲ τὴν φιλίαν σας. Φιλήσετέ μου τὴν Ὀδέττη.

»Μὲ ἀφοσίωσιν Α. Ντ' Ἐστανζέ.»

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἔδωσε, χωρὶς νὰ μιλήσῃ, τὸ μπιλλέτο εἰς τὴν Ὀδέττην, ποῦ τὸ διάβασε προσεκτικά, χαμογελῶντας γιὰ τὴν τελευταίαν γραμμήν, καὶ τῆς εἶπε μὲ ἀνακούφισι:

—Ἔκαμες πολὺ καλά, νὰ στείλῃς νὰ ρωτήσῃ τί κάνει, μαμᾶ!

Ἦτο ἱκανοποιημένη. Ἡ ἀδιαθεσία τοῦ φίλου των δὲν τὴν ἀνησυχοῦσε. Ἡ ἀσθένεια ἢ ὁ θάνατος ἦσαν ἀκόμη πράγματα τῶν ὁποίων δὲν εἶχε σαφῆ ἀντίληψιν, ἐν ᾧ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ ντ' Ἐστανζὲ δὲν ἤρχετο ἑκουσίως τὴν ἀπήλπιζε. Τώρα ἦτο ἥσυχη. Δὲν ἔθετε ἐν ἀμφιβόλῳ οὔτε τὴν εἰλικρίνειαν τῆς μητέρας της, οὔτε τὸ γράμμα τῆς ἀπαντήσεως.

Ἡ ἀναγγελία τῆς ἀπροόπτου ἀφίξεως τῶν δεσποινίδων Φερνίν, πάντοτε εὐπροσδέκτων, ἤλλαξε τὸ θέμα τῶν σκέψεών των. Ἡ κυρία Βαρὲζ ἔδωσεν ἀμέσως ὁδηγίας νὰ τὰς φέρουν εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Αἱ δύο ἀδελφαί, φοροῦσαι φοῦστες ἀπὸ τσόχαν ἀνοικτόχρωμον, ὄχι καινουργεῖς, καὶ μουλερὸ ἀπὸ ἀστρακιάν, εἰσῆλθον ἀκολουθοῦσαι ἡ μία τὴν ἄλλην. Ἐνηγκαλίσθησαν μὲ ἐνθουσιασμὸν τὰς φίλας των, ζητοῦσαι συγγνώμην καὶ ἐξηγοῦσαι τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς των. Ἤρχοντο νὰ παρακαλέσουν τὴν Ὀδέττην νὰ τὰς συνοδεύσῃ τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο εἰς ἕνα κονσέρτο, διὰ τὸ ὁποῖον τοὺς εἶχαν δώσει εἰσιτήρια.

—Θὰ μᾶς κάμῃ τόσην εὐχαρίστησιν! ἐπανελάμβανεν ἡ δεσποινὶς Φαιδώρα μὲ ὕφος κάποιου ποῦ ζητεῖ χάριν διὰ τὴν ζωήν του.

Ἡ Ὀδέττη ἐδέχθη ἀμέσως καὶ ἐπῆγε νὰ φορέσῃ τὸ καπέλλο της. Ἡ κυρία Βαρέζ, ἐννοεῖται, δὲν εἶχεν ἀντίρρησιν, καὶ ηὐχαρίστησε θερμὰ τὰς δύο ἀδελφάς.

—Εἶσθε πάντα πολὺ καλαὶ νὰ συλλογίζεσθε τὴν Ὀδέττην μου.

—Τὴν ἀγαποῦμε τόσο!...

Καὶ ἤρχισαν νὰ ἐπαινοῦν καὶ νὰ θαυμάζουν τὴν μητέρα, τὴν κόρην καὶ κάθε τι ποῦ ἔβλεπαν.

Ἡ Ὀδέττη ἐπέστρεψεν ἀμέσως. Ἐφίλησε τὴν μητέρα της τρυφερά, ἀλλὰ κάπως βιαστικά, καὶ ἀνεχώρησαν.

Ὅταν τὸ τρίο ἔφυγεν, ἡ κυρία Βαρὲζ ἐπέστρεψε βραδέως εἰς τὸ δωμάτιόν της, ὅπου ἐβημάτισε ἐπ' ὀλίγον κατ' ἀρχάς, μεταβαίνουσα ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἐπίπλου εἰς τὸ ἄλλο, καὶ ἔπεσε ἔπειτα εἰς μίαν πολυθρόναν. Ἄθυμος, μὲ τὰ μάτια κουρασμένα, ἐφαίνετο ὡς νὰ εἶχεν ἐξουθενωθῇ ἀπὸ κάποιαν βαθεῖαν κατάπτωσιν, καταληφθεῖσα ἀπὸ ἓν τρυφερὸν συναίσθημα ἀπελπισίας καὶ μονώσεως. Τῆς εἶχε κάμει ἐντύπωσιν, ὡς μία ἀποκάλυψις, ἡ εὐκολία μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ἀφῆκεν ἡ Ὀδέττη. Ἡ μόνωσις τῶν ὀλίγων αὐτῶν ὡρῶν τῆς ἐφάνη ὡς τὸ σύμβολον ἐκείνου ποῦ τὴν ἀνέμενε. Τί ἦτο ἡ ζωή; Διατί ἔζῃ; Διατί ἠγάπα; Ἡ Ὀδέττη, τὸ εἴδωλόν της, τὸ κέντρον τῶν σκέψεών της, τῆς διέφευγε. Ἡ Ὀδέττη θὰ εἶχε τὴν ἀνεξάρτητον ζωήν της καὶ αὐτὴ θὰ ἦτο ἁπλῶς ἓν ἐξάρτημα.

Ὁ πατήρ της τὴν ἠγάπα βεβαίως, καὶ ὅμως, ἀκόμη κι' ἡ καρδιὰ ἐκείνη ποῦ ἦτο δική της, ἦτο εἰς τὴν διάθεσιν τῆς πρώτης τυχούσης γυναικός... Ὁ υἱός της; Ὑπέσχετο νὰ τὴν ἀγαπᾷ πάντοτε... ἀλλὰ θὰ ἠνδροῦτο καὶ θὰ τὸν ἔπαιρνε καὶ αὐτὸν ἡ ζωή... Ἐκεῖνος, ὁ φίλος ποῦ ἐπανεύρισκε, ἐκεῖνος ποῦ πρὸς στιγμὴν ὑπῆρξε τὸ ὄνειρον τοῦ μέλλοντός της, χαμένος καὶ ἐκεῖνος.

Καὶ τότε τί;

Μία κούρασις ἀπόλυτος τὴν ἐξεμηδένιζε, τὴν συνέτριβε. Ἐξεπλήττετο διὰ τὴν εὐχαρίστησιν τὴν ὁποίαν εὕρισκε ἐπὶ τόσον χρόνον εἰς τὰς ἐπιπολαίας τέρψεις. Ἐδοκίμαζε βαθεῖαν ἀηδίαν δι' ὅλα. Θὰ ἤθελε νὰ μείνῃ πάντα ἔτσι, ἀδρανὴς καὶ σιωπηλή, χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν ἐρωτᾷ τίποτε.

Καὶ ἔμεινε ἐπὶ πολὺ μὲ τὸ πρόσωπον σκυμμένο, χωρὶς δάκρυα, σχεδὸν χωρὶς ζωήν... Κατόπιν, σιγὰ-σιγά, πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν της ἀνεφάνη μία ἀσαφὴς κατ' ἀρχὰς εἰκών, ἡ ὁποία ἐγένετο μετ' ὀλίγον σαφεστέρα... Καὶ τὸν εἶδε, μόνον καὶ λυπημένον, τὸν φίλον τὸν ἔρημον καὶ ἄρρωστον, χωρὶς μιὰ τρυφερότητα κοντά του, καὶ τὸν ἐλυπήθηκε πολύ... Μὲ τὸν οἶκτον, μιὰ θέρμη ἀνέβαινε στὴν ψυχή του, καὶ ἐσκέφθηκε ὅτι θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ φανῇ καλὴ ἀκόμη. Ἡ καρδιά της, ποῦ νόμιζε σβυσμένη ξαναυρῆκε μερικοὺς σπινθῆρες. Μακροὶ στεναγμοὶ ἐξέφυγαν ἀπὸ τὰ χείλη της, στεναγμοὶ ποῦ ἐμοίαζαν μὲ λυγμούς, καὶ ἡ ζωή, ἡ ὀδυνηρὰ καὶ δυνατὴ ζωή, τὴν ἐξαναπῆρε εἰς τὰ χέρια της.

XXVI

Ὁ κ. Δεσπὰς συνεμερίσθη χωρὶς ἀντιρρήσεις τὴν ἰδέαν τῆς κυρίας Βαρὲζ νὰ μεταβῇ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ντ' Ἐστανζέ, τοῦ ὁποίου ἐστεροῦντο καὶ πάλιν εἰδήσεων. Ἡ κυρία Βαρὲζ ἀνησυχεῖ, καὶ ἠρώτησε σχετικῶς τὸν Ντεζιρέ.

—Ναί. Ὁ καμαριέρης τοῦ κ. ντ' Ἐστανζὲ εὕρισκε ὅτι ὁ κύριός του ἦτο πραγματικῶς ἄρρωστος.

—Μήπως σοῦ εἶπε τί ἔχει;

—Ὄχι, κυρία. Ἐσήκωσε μόνον τὸ κεφάλι καὶ εἶπεν ὅτι ὁ καϋμένος ὁ κύριος ἦτο πολὺ ἀδύνατος.

—Λοιπόν, παποῦ, τὸν ρώτησε ἡ Ὀδέττη, ὅταν ὁ κύριος Δεσπὰς ἐπέστρεψε ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Ρῦ-Ὠμάλ, πῶς εἶνε;

—Ὄχι καὶ πολὺ καλά, ὡμολόγησεν ὁ κ. Δεσπάς. Καὶ μὴ νομίζων ὅτι ἔπρεπε νὰ κρύψῃ τίποτε ἀπὸ τὴν ἐγγονήν του, συνέχισε:

—Νομίζω πῶς τὴν ἔχει ἄσχημα. Λέγουν ὅτι ἔχει γρίππη. Ὅλες τὶς ἀρρώστειες ἔτσι τὶς λένε τώρα, γιὰ εὐκολία.

Ἡ Ὀδέττη τὸν ἐκύτταξε τρομαγμένη.

—Μπαμπᾶ, εἶσαι πάντοτε ἀπαισιόδοξος, ἐπενέβη λέγουσα ζωηρῶς ἡ κυρία Βαρέζ. Δὲν εἶνε βέβαια ὅλοι γεροὶ σὰν κι' ἐσένα!

Ἐκεῖνος τῆς ἀπήντησε:

- Θὰ τὸ ἰδῇς, ἄλλωστε. Ὁ ντ' Ἐστανζὲ σὲ παρακαλεῖ πολὺ νὰ πᾷς νὰ τὸν ἰδῇς. Φαίνεται πῶς θὰ τὸν εὐχαριστοῦσε πολύ.

—Νὰ πᾷς, μαμά, διέταξεν ἡ Ὀδέττη.

—Ναί, θὰ πάω! Θὰ πᾶμε νὰ τὸν περιποιηθοῦμε τὸν καϋμένο τὸν φίλο μας.

Καὶ ἐχαμογέλασε πρὸς τὴν κόρην της.

—Θαρρῶ πῶς ἔχει, ἀληθινά, ἀνάγκη. Μοῦ ἔκανε λύπη, συνέχισε ὁ κ. Δεσπάς. Δὲν καταλαβαίνω γιατί ἔχει ἀπομονωθῆ ἔτσι. Αὐτὸς ποῦ γνώριζε τόσον κόσμο, δὲν βλέπει πειὰ κανένα! Τοῦ εἶπα νὰ ἔρχεται συχνά, μοῦ ἠρνήθη. Ἰσχυρίζεται ὅτι αἱ ἐπισκέψεις τὸν κουράζουν, ἀλλὰ ἐσένα σὲ θέλει, Λουΐζα.

—Θὰ πάω. Ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται πρὸ παντὸς στὴν ἀρρώστεια, εἶνε τὸ ἠθικόν.

Ὁ κ. Δεσπὰς δὲν ἀντέλεξε. Εὕρισκε ὅτι μιλήσει ἀρκετὰ γιὰ τὸν ντ' Ἐστανζὲ καὶ ἄλλαξε θέμα ὁμιλίας. Ἡ κυρία Βαρὲζ προσεπάθει ν' ἀπαντᾷ εἰς τὸν πατέρα της μὲ τὴν συνηθισμένην της ζωηρότητα. Ἡ Ὀδέττη εἶχε χαθῆ, ὅπως ἐσυνήθιζε. Ὁ κ. Δεσπὰς εἶχεν ὑποστῆ τὴν ἡμέραν ἐκείνην μιὰν αἰσθηματικὴν ἀπογοήτευσιν, καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς ἤρχετο νὰ παρηγορῆται πλησίον τῆς θυγατρός του. Ἐκείνη τὸ ἐμάντευεν ἐξ ἐνστίκτου, καὶ προσεπάθει νὰ τὸν καθησυχάσῃ, φαινομένη πλέον τοῦ συνήθους τρυφερὰ καὶ στοργικὴ πρὸς τὸν πατέρα της. Τὴν παρετήρει μὲ εὐχαρίστησιν, καὶ τῆς εἶπε:

—Βλέπεις, μικρούλα μου, πῶς τίποτε δὲν ἀντισταθμίζει τὴν οἰκογένειαν. Εἰς δυστυχής, σὰν τὸν ντ' Ἐστανζέ, ποῦ δὲν ἔχει οὔτε γυναῖκα, οὔτε παιδί, εἶνε ἀξιολύπητος ὅταν ἀρρωστήσῃ.

Καὶ σκεπτόμενος τὸν ἑαυτόν του ἐπρόσθεσε:

—Πρέπει νὰ σοῦ φέρω συντόμως τὸν πατέρα σου, γιὰ νὰ τὸν περιποιηθῇς.

—Γιὰ νὰ τὸν ἀγαπῶ, μπαμπᾶ, θέλεις νὰ εἰπῇς, καὶ τὸ γρηγορώτερο μάλιστα.

—Θὰ τὰ ξαναποῦμε, παιδί μου.

—Ὅποτε θέλεις, πατέρα. Ξέρεις ὅτι τίποτε δὲν ἐπιθυμῶ περισσότερον. Κι' ἐγὼ ἀρχίζω νὰ γηράσκω. Ἡ Ὀδέττη θὰ φύγῃ, καὶ θὰ μείνωμε οἱ δυό μας.

—Καὶ θὰ περνᾶμε θαυμάσια! ἀπήντησεν ὁ κ. Δεσπάς, μὲ τὴν καρδιὰ ξεχειλισμένην ἀπὸ ἐγωϊστικὴν εὐχαρίστησιν.

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἐμειδίασε. Προφανῶς οὔτε ὁ εἷς, οὔτε οἱ ἄλλοι θὰ τῆς ἀνεγνώριζαν τὸ δικαίωμα μιᾶς ζωῆς ἰδικῆς της. Ἦτο ἡ Μοῖρά της καὶ ἔπρεπε νὰ ὑποταχθῇ. Θὰ ἔκαμνε ὅ,τι ἔπρεπε γιὰ σήμερα, χωρὶς νὰ σκεφθῇ τὴν ἐπαύριον.

Ἡ καρδία τῆς κυρίας Βαρὲζ ἐκτυποῦσε δυνατά, ὅταν ἐσήμανε εἰς τὴν θύραν τοῦ ντ' Ἐστανζέ. Τὸν εἶχε προειδοποιήσει περὶ τῆς ὥρας τῆς ἐπισκέψεώς της, καὶ δὲν ἐπερίμενε οὔτε λεπτό. Πρὶν καλὰ καταλάβῃ τί συνέβαινε, εὑρέθη κοντά του, κρατοῦσα τὸ χέρι του. Ὁ ὑπηρέτης ἐπλησίασε μιὰν πολυθρόναν κοντὰ εἰς τὴν σαίζ-λόγκ ὅπου ἦτο ξαπλωμένος ὁ ἄρρωστος, καὶ κλείων ἠρέμως τὴν θύραν, ἀπεσύρθη.

—Ὥστε δὲν πᾶμε καλά, πτωχέ μου φίλε; εἶπεν εὐθύμως ἡ κυρία Βαρέζ. Μὰ εἶνε πολὺ ἄσχημα.

Ἐκεῖνος ἦτο πολὺ ὠχρός, μία βαθεῖα ρυτὶς εἶχε χαραχθῆ μεταξὺ τῶν ματιῶν του καὶ μία ἔκφρασις ἀγωνίας διαλειπούσης, συνέσφιγγε τὸ πρόσωπόν του.

—Ὄχι, εἶπεν. Εἶνε ἡ καρδιά μου. Τὸ ἤξευρα ἀπὸ καιρό, ἀλλὰ ἡ κρίσις ἦλθε ἐνωρίτερα παρ' ὅ,τι τὴν ἐπερίμενα.

—Δὲν μοῦ φαίνεσθε πολὺ λογικός! Πρέπει νὰ θέλετε νὰ γίνετε καλά. Τί καλὰ ποῦ εἶσθε ἐδῶ, μὲ τὴν ἄνοιξι μέσα εἰς τὸν κῆπόν σας!

Τὸ παράθυρον ἦτο ἀνοικτὸν καὶ εἰσήρχετο μιὰ γλυκεῖα ἀπριλιάτικη αὔρα, φέρουσα μίαν πνοὴν ἐλπίδος εἰς τὸ δωμάτιον.

Ὁ ντ' Ἐστανζὲ παρετήρησε θλιβερὰ ἔξω. Κατόπιν τὰ φλογισμένα μάτια του ἐγέμισαν ἔρωτα καὶ ἐστράφησαν πρὸς μίαν μεγάλην φωτογραφίαν τῆς Μαργαρίτας, ποῦ ἦτο τοποθετημένη κοντά του.

—Αὐτὴν θέλω, εἶπεν.

Ἡ κυρία Βαρὲζ ἀπήντησε μὲ ἕνα ἀδελφικὸ χάδι ἐπάνω στὸ ἀδύνατο χέρι. Ὁ ντ' Ἐστανζὲ τὴν παρετήρησε μὲ νέαν ἔντασιν.

—Δὲν ἐλπίζω παρὰ σὲ σᾶς! εἶπε.

—Σὲ μένα; Τί μπορῶ νὰ κάμω;

Ἐδίστασε πρὸς στιγμήν, καὶ κατόπιν μὲ τρομακτικὴν ζωηρότητα εἶπε:

(Ἀκολουθεῖ)

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

ΑΙ ΔΙΑΤΙΜΗΣΕΙΣ Ἡ ἀπόφασις περὶ τμηματικῆς ἄρσεως τῶν διατιμήσεων ἀποτελεῖ μέτρον λογικὸν καὶ μέλλον ἀσφαλῶς νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα πρὸ πάντων τοῦ πολλοῦ κοινοῦ. Διότι αἱ διατιμήσεις μέχρι τοῦδε μόνον τὴν ἀπόκρυψιν τῶν διατιμωμένων εἰδῶν ἐπέφερον ἑκάστοτε, διὰ νὰ ὑπερτιμηθοῦν ταῦτα βραδύτερον, συνεπείᾳ τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς ἐλλείψεως ψυχολογικῆς βίας. Ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου εἶναι προτιμοτέρα τῆς διατιμήσεως, καθότι οὕτω θὰ λειτουργήσῃ ἀβιάστως ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως καὶ δὲν θὰ σημειωθῇ πλέον τὸ ἐξώμορον φαινόμενον τοῦ νὰ ζητοῦν οἱ γαλακτοπῶλαι ὑποτίμησιν τοῦ εἴδους των καὶ ν' ἀρνῆται αὐτὴν ἡ Ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία. Δὲν ἐννοοῦμεν μὲ τοῦτο, ὅτι ἡ Ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία πρέπει ν' ἀδιαφορήσῃ τοῦ λοιποῦ διὰ τὰς τιμὰς τῶν εἰδῶν τῆς πρώτης ἀνάγκης. Ἐάν, δηλαδή, εἴτε διὰ τῆς συγκροτήσεως τράστ μονοπωλήσεως εἰδῶν ἤθελεν ἐπιζητηθῇ πιεστικὴ κατὰ τοῦ Κοινοῦ κερδοσκοπία, εἴτε δι' ἄλλου τινὸς τρόπου ἤθελε προκύψει ἐκβιασμὸς τοῦ κοινοῦ τῶν καταναλωτῶν, τὸ Κράτος ἔχει πάντως τὸ δικαίωμα τῆς παρεμβάσεως ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Ἀλλ' εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι οἱ ἔμποροι κατανοοῦν μόνοι των τὸ δι' αὐτοὺς ἰδίως ἀσύμφορον τῆς προκλήσεως δυσφορίας τοῦ κοινοῦ διὰ τοιούτων κερδοσκοπικῶν μεθόδων, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρξῃ περίπτωσις κρατικῆς ἐπεμβάσεως.

ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ Τριάντα δύο ἔτη μετὰ τὸν θάνατον ἑνὸς ἰσχυροῦ καὶ εὐρυτάτων ἀντιλήψεων πολιτικοῦ ἀνδρός, τελεῖται σήμερον τὸ καθιερωθὲν ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ Χαριλάου Τρικούπη. Τρίτον ὅλου αἰῶνος παρῆλθεν ἀφ' ὅτου ὁ ἐκ Μεσολογγίου πολιτικὸς ἐξέπνεεν εἰς τὰς Κάννας, μὲ τὴν πικρίαν μιᾶς προσφάτου ἐκλογικῆς ἀποδοκιμασίας. Καὶ ἡ πρὸς τὴν μνήμην του εὐλάβεια συναθροίζει κατ' ἔτος περὶ τὸν τάφον του πάντοτε περισσοτέρους θαυμαστὰς τῆς μεγάλης του προσωπικότητος καὶ τῆς εὐσταθείας τοῦ χαρακτῆρός του. Εἶνε δὲ χαρακτηριστικὸν τῆς ἀξίας τοῦ ἀνδρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ παρερχόμενος χρόνος ἀντὶ νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἀμβλυνσιν τῆς ἀναμνήσεως τοῦ ἔργου του, τοὐναντίον τὸ φωτίζει περισσότερον.

ΤΟ ΑΘΙΚΤΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ *Ὁ κ. Μουσσολίνι, ὁμιλῶν πρὸς ἀντιπρόσωπον μεγάλης Ἀγγλικῆς ἐφημερίδος, ὑπεστήριξε τὴν γνώμην τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν—«διότι, εἶπε, δὲν πρέπει ν' ἀφεθῇ ἔθνος ἱπποτικὸν ὡς τὸ οὐγγρικὸν ὑπὸ τὸ βάρος ἀδικίας ἀποσπασάσης ἀπ' αὐτῆς τόσας ἐπαρχίας της.» Καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι, γενικεύων, προσέθεσεν ὅτι αἱ συνθῆκαι εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναθεωρηθοῦν κοινῇ συναινέσει τῶν συμβληθέντων καὶ δὲν ὑπάρχει παράδειγμα συνθήκης διατηρηθείσης εἰς τὸ διηνεκές.—Τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε ἀκριβές.—Μία συνθήκη, μέχρι τοῦ τελευταίου πολέμου, ἴσχυεν ἕως ὅτου ἔπαυε, δι' οἱονδήποτε λόγον, νὰ ὑφίσταται ἡ ὑψηλὴ δύναμις, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐστηρίζετο, ἢ ὁ ἕτερος τῶν συμβληθέντων τὴν παρεβίαζε. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ἱδρύθη διὰ νὰ μὴ ἐξαρτᾶται, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἐκ τῆς καλῆς ἢ κακῆς διαθέσεως τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν συμβληθέντων ἡ κατάργησις τῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν. Διότι ὅταν παρεμβάλλωνται τόσα προσκόμματα εἰς τὴν δυνατότητα νέων πολέμων, ὁ ἐνδεχομένως πρόθυμος νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς βίας διὰ νὰ παραβῇ τὰς ὑποχρεώσεις του, θὰ διστάσῃ βεβαίως πρὸ τῶν συνεπειῶν. Ὑπάρχει, ἐν τούτοις, τὸ παράδειγμα τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν, ἡ ὁποία ἔπαυσεν ἰσχύουσα μόλις ἡ ὑλικὴ δύναμις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετέθη ἡ ἐπιβολή της—ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς—ἔπαυσεν ὑφισταμένη ὡς στήριγμα αὐτῆς. Τοῦτο ἀποδεικνύει ἐπίσης τὴν ἀλήθειαν τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. Μουσσολίνι περὶ τῆς μὴ αἰωνιότητος οἱασδήποτε συνθήκης. Ἀλλ' ἀκριβῶς τὴν διατήρησιν τῶν ἰσχυουσῶν μεταπολεμικῶν συνθηκῶν ἐγγυᾶται τὸ ἀθρόον συμφέρον τῶν νικητῶν κατὰ τὸν μέγαν πόλεμον. Εἶνε δὲ βέβαιον ὅτι οὐδέποτε θὰ συμφωνήσουν ὅλοι οἱ ὑπογράψαντες τὰς συνθήκας διὰ τὴν ἀναθεώρησίν των. Οὔτε ἡ Ρουμανία, οὔτε ἡ Νοτιοσλαυΐα, οὔτε ἡ Τσεχοσλοβακία θὰ ἐδέχοντο ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν, ἡ ὁποία θὰ ἀνεστάτωνε τὴν Μεσευρώπην ἐπικινδύνως. Εἶνε δὲ ἐπίσης βέβαιον ὅτι οὔτε ἡ Γαλλία, οὔτε ἡ Ἀγγλία θὰ συνήνουν εἰς τὴν δημιουργίαν προηγουμένου, ἐκ τοῦ ὁποίου πολλαί, ἄμεσοι καὶ ἔμμεσοι, θὰ ἀπέρρεον συνέπειαι, πᾶν ἄλλο ἢ ἐνισχυτικαὶ τῆς ἀναγκαίας εὐρωπαϊκῆς ἠρεμίας διὰ τὴν γενικὴν ἀνασύνταξιν τῆς δοκιμασθείσης ἠπείρου.*

ΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΝΙΡΒΑΝΑΝ Ἡ Ἕνωσις τῶν Συντακτῶν τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τῆς συνελεύσεώς της, εἰς τὴν ὁποίαν παρίστατο καὶ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς διαπρεπὴς καὶ παλαιὸς δημοσιογράφος καὶ Ἀκαδημαϊκὸς Παῦλος Νιρβάνας, ἔσχεν εὐκαιρίαν διὰ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς αὐτὸν τὴν ὑπερηφάνειάν της διὰ τὴν ἐκλογήν του ὡς ἀκαδημαϊκοῦ. Ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως κ. Ἄριστος Καμπάνης, πρὸ πάσης ἄλλης ἐργασίας, ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Παῦλον Νιρβάναν τὸν θερμὸν τῆς Συνελεύσεως, ὡς ἐκπροσωποῦσης τὴν δημοσιογραφικὴν οἰκογένειαν, χαιρετισμὸν καὶ ἐξῆρε τὸ ἔργον του ὡς χρονογράφου, καὶ λεπταισθήτου κριτικοῦ, ὡς ἐξέχοντος χειριστοῦ τοῦ λόγου. Καὶ ἡ Συνέλευσις ἐχειροκρότησε θερμότατα τὰς ἐκφράσεις αὐτὰς ὡς καὶ τὸν Παῦλον Νιρβάναν, ὅταν, εὐχαριστῶν ἐν συγκινήσει ἐτόνισεν ὅτι τὴν πρὸς αὐτὸν ἀκαδημαϊκὴν τιμὴν ἀποδίδει εἰς τὸν ἑλληνικὸν Τύπον, ὡς εἶπε καὶ κατὰ τὸν λόγον του τὸν ἀκαδημαϊκόν.

ΠΕΡΙ ΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ Καλὴ εἶνε καὶ ἡ ἐγκύκλιος τῆς ἀστυνομίας πόλεων περὶ τοῦ πῶς δεῖ τοὺς πεζοὺς εὐλαβεῖσθαι τὰ τροχοφόρα καὶ πῶς πρέπει νὰ κινοῦνται καὶ νὰ διασχίζουν τὰς ἐπικινδύνους διασταυρώσεις ὁδῶν καὶ λεωφόρων. Πρακτικώτερον ὅμως κατὰ πολὺ θὰ ἦτο νὰ τοποθετηθοῦν παντοῦ ρυθμισταὶ τῆς κινήσεως, ὅπως συμβαίνει εἰς τὰ Χαυτεῖα καὶ εἰς ὀλίγα ἄλλα σημεῖα τῆς πόλεως. Πρὸ πάντων δὲ πρέπει οἱ ρυθμισταὶ τῆς κινήσεως νὰ εἶναι καὶ ρυθμισταὶ ὅλης τῆς κινήσεως καὶ ὄχι μόνον τῆς τροχαίας, μὲ τὴν βασικὴν ἀντίληψιν ὅτι οἱ πεζοὶ ἔχουν τοὐλάχιστον ὅσα καὶ οἱ ἐποχούμενοι δικαιώματα ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀρτηριῶν.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΗΜΑ Τὰ παράσημα κατηργήθησαν δι' αὐτοῦ τοῦ συντάγματος. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπικρατεῖ τόση σύγχυσις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ὥστε νομίζομεν ὅτι θὰ ἦτο πρέπον νὰ ληφθῇ κάποιο νομοθετικὸν μέτρον ἀποκαθιστῶν μίαν τάξιν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Εἰς διαφόρους περιστάσεις διάφοροι ἐμφανίζονται μὲ τὰ παράσημά των· αὐτὸς ὁ ἐν Παρισίοις πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος, παρὰ τὴν ἐκ τοῦ συντάγματος ἀπαγόρευσιν, ἐμφανίζεται εἰς ἐπισήμους γαλλικὰς τελετὰς μὲ τὰ παράσημά του καὶ προχθὲς ἀκόμη ἐξεδόθη διαταγὴ στρατιωτικὴ ὁρίζουσα ὅτι ὁ σταυρὸς τῆς ἀνδρείας θὰ φέρεται τοῦ λοιποῦ ὄχι εἰς τὴν δευτέραν κομβιοδόχην, ἀλλ' εἰς ὡρισμένην σειρὰν ἄλλων ἑλληνικῶν παρασήμων. Τέλος πάντων, ἐπιτρέπεται νὰ φέρουν τὰ παράσημά των οἱ ἔχοντες τοιαῦτα, ἢ ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς πρέσβεις καὶ τοὺς στρατιωτικοὺς νὰ τὰ ἀναρτοῦν; Πρὸ πάντων, ἐπιτρέπεται ἡ παραβίασις μιᾶς συνταγματικῆς διατάξεως καὶ πότε καὶ παρὰ τίνων;

Η ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ Ἓν αὐτοκίνητον διεμέλισε χθὲς τὴν ἑσπέραν μίαν γυναῖκα εἰς τὴν ὁδὸν Κοραῆ, διὰ ν' ἀποφύγῃ σύγκρουσιν πρὸς ἄλλο αὐτοκίνητον. Καὶ ὅμως ἡ ὁδὸς Κοραῆ εἶνε ἐκ τῶν εὐρυτέρων τῆς πρωτευούσης —σωστὴ πλατεία. Ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι μία ἀρτηρία εὐρυτάτη διὰ νὰ μὴ διατρέχουν οἱ διασχίζοντες αὐτὴν πεζοὶ τὸν κίνδυνον νὰ κοποῦν. Ἀπαιτεῖται ἀκόμη νὰ ὑπάρχῃ ὁ ρυθμίζων τὴν κίνησιν καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Κοραῆ ἡ ρύθμισις αὐτὴ δὲν ὑφίσταται. Εἰς τὴν μίαν τῆς πλευρὰν σταθμεύουν τὰ αὐτοκίνητα τῶν μαγαζίνων, τὰ ὁποῖα καιρὸς εἶναι πλέον νὰ μετατοπισθοῦν εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως διὰ πολλοὺς λόγους. Εἰς τὴν ἄλλην εἶναι ὁ σταθμὸς τῶν ταξὶ καὶ ἐν τῷ μεταξὺ τὰ διερχόμενα τὴν ὁδὸν αὐτοκίνητα τρέχουν ὅπως θέλουν οἱ σωφέρ, ἀρρύθμως καὶ ἐπικινδύνως διὰ τοὺς διαβάτας. Ἡ κατάστασις αὐτὴ ἐπιβάλλεται νὰ τερματισθῇ τὸ ταχύτερον.

ΑΤΟΠΗΜΑΤΑ Ἀναγνώστης μας μᾶς πληροφορεῖ δι' ἐπιστολῆς του, ὅτι, ἐπισκεφθεὶς τὴν γαλλικὴν ἔκθεσιν τοῦ Ζαππείου τὴν ἡμέραν τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς, ὑπέστη καὶ αὐτός, ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι ἐπισκέπται, τὴν βάναυσον διαγωγὴν τῶν φυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἀνὰ 20 λεπτὰ ἐξεκένωναν τὰς αἰθούσας διὰ νὰ εἰσέλθουν νέοι ἐπισκέπται. Ἀρχιφύλαξ τῆς ἀστυνομίας πόλεων ὅτι πληροφόρησε τὸν ἐπιστολογράφον μας ὅτι θ' ἀνέφερε τὴν παρεκτροπὴν ἑνὸς φύλακος διὰ νὰ τιμωρηθῇ, ἀλλ' ἐδικαιολόγησε τὴν ἰαδιαγωγήν του, ἐκ τοῦ ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἰατρικὴ βιβλιοθήκη τῆς ἐκθέσεως εἶχε λεηλατηθῆ. Ἐὰν τοῦτο συνέβη δὲν ἦσαν, βεβαίως, ὑπεύθυνοι οἱ ἐπισκέπται συλλήβδην καὶ ἐὰν οἱ φύλακες τῆς ἐκθέσεως εἶνε ὄντως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πόλεων θὰ ἔπρεπε νὰ τοῖς ὑποδειχθῇ ὅτι ἄλλος εἶνε ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἔργου των.

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ ΣΩΦΕΡ Ὑπάρχουν μερικοὶ στρατιῶται σωφὲρ ὑπουργῶν, εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὑπηρεσίας των ἔχουν ἐπιβληθεῖ διάφοροι τυπικαὶ ποιναί, τὰς ποινὰς ταύτας ὑποχρεοῦνται τώρα κατὰ τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμούς, νὰ ὑπηρετήσουν οὗτοι καὶ μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς ἡλικίας των. Συνηγοροῦμεν ὑπὲρ τῶν σωφὲρ αὐτῶν, ὅπως χαρισθοῦν αἱ ποιναί των, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἐπιβολὴ τούτων προεκλήθη κατὰ τὸ πλεῖστον διότι, ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπηρετοῦν τοὺς ὑπουργούς, δὲν ἠδύναντο συγχρόνως νὰ εἶναι αὐστηρῶς συνεπεῖς εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς κανονισμούς, διὰ μικροπαραβάσεις τῶν ὁποίων ἄλλως τε καὶ ἐτιμωρήθησαν.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΠΡΟΧΩΡΟΥΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΤΗΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ
ΑΠΕΣΤΑΛΗΣΑΝ ΟΔΗΓΙΑΙ ΚΑΙ ΔΕΛΤΙΑ

Ὁ ἐκ τῶν μηχανικῶν τοῦ [illegible] Συγκοινωνίας κ. Λαμπαδάριος κατόπιν ἐπανειλημμένων πτήσεων ἔλαβεν ἀπὸ ἀεροπλάνου φωτογραφίας τῶν τετραγώνων τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀπογραφικῶν διαγραμμάτων τὰ ὁποῖα θὰ διευκολύνουν τὴν διενέργειαν τῆς ἀπογραφῆς. Τὴν σχετικὴν ἐργασίαν θ' ἀναλάβουν οἱ τοπογράφοι τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διὰ τηλεγραφήματός του πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ Κράτους ἐζήτησεν ὅπως ἀναφέρωσιν ἐὰν τὰ ἀποσταλέντα εἰς αὐτοὺς δελτία καὶ λοιπὰ ἔντυπα τῆς ἀπογραφῆς ἐλήφθησαν καὶ διενεμήθησαν εἰς τοὺς Δήμους καὶ τὰς Κοινότητας εἰς ἀριθμὸν ἐπαρκῆ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πλήρους ἀπογραφῆς πάντων τῶν κατοίκων εἰς ἅπαντας τοὺς κατῳκημένους τόπους ἑκάστου νομοῦ.

Ἐπίσης ζητεῖται ὅπως συμφώνως πρὸς τὰς γενικὰς ὁδηγίας, βεβαιώσουν ὅτι εἰς ἕκαστον δῆμον καὶ ἑκάστην Κοινότητα συνεκροτήθη ἡ σχετικὴ ἀπογραφικὴ ἐπιτροπή, ἡ ὁποία θὰ μεριμνήσῃ διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀπογραφῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ δήμου καὶ τῆς κοινότητος.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ
ΠΕΡΙ ΤΑΜΕΙΟΥ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Ἡ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ὑπέβαλε τὴν ἔκθεσίν της ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συστάσεως ταμείου ἀνεργίας ὑπὲρ τῶν ἐργατῶν θαλάσσης.

Κατὰ τὴν ἔκθεσιν ταύτην, ἡ μέριμνα τῆς πολιτείας ὑπὲρ τῶν ἀνέργων ναυτικῶν ἐξεδηλώθη διὰ τῆς συστάσεως τοῦ «Οἴκου τοῦ Ναύτου», οὗτινος ὁ σκοπὸς ἔσχεν ἀγαθὰ ἀποτελέσματα.

Μέχρι τοῦδε ἐπέτυχε ὁ «Οἶκος τοῦ Ναύτου» νὰ ἐξεύρῃ ἐργασίαν εἰς ἑκατοντάδας ἀργούντων ναυτῶν. Οἱ ἀποσταλέντες μερίμνῃ αὐτοῦ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ναυτικοὶ ὅπως ναυτολογηθῶσιν ἐπὶ ἑλληνικῶν πλοίων ἀνῆλθον εἰς 333, ἐκ τούτων οἱ 43 ἦσαν ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ. Κατεβλήθησαν δὲ ὡς ἔξοδα ἀποστολῆς αὐτῶν δρ. 794.161.

Ἐξ ἄλλου ὁ «Οἶκος τοῦ Ναύτου» ἐμερίμνησε διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐν ἀργίᾳ παραμενόντων ἐν Πειραιεῖ ναυτικῶν. Οὕτω κατέβαλε α' δρ. 106.415 διὰ τὴν διαμονὴν αὐτῶν εἰς ξενοδοχεῖα ὕπνου, β') δρ. 1.648.728 διὰ τὴν τροφοδοσίαν τῶν ἐν Πειραιεῖ καὶ ἐν Κάρδιφ ἀπόρων ἀνέργων ναυτικῶν, γ') 42.316 διὰ τὴν παροχὴν φαρμάκων εἰς οἰκογενείας ἀνέργων ναυτικῶν καὶ δ') δρ. 5.210 διὰ νοσήλεια. Ὡσαύτως κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων διέθεσε χάριν περιθάλψεως 122 ἀξιωματικῶν τῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας δρ. 170.800.

Ἡ ἐπιτροπὴ προτείνει ἐν τῇ ἐκθέσει της νὰ δίδεται ποσοστὸν ἐκ τῶν ἐσόδων τοῦ «Οἴκου Ναύτου» εἰς τὸ ταμεῖον Προνοίας τῶν ἀξιωματικῶν, τὸ παρεχόμενον ποσοστὸν δέον νὰ μὴ εἶνε ἀνώτερον τοῦ 1)2 τῶν ἐσόδων.

ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΦΟΡΙΑΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ἡ Ἕνωσις τῶν ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων ἀνακοινοῖ τὰ ἀκόλουθα:

Ἐξ ἀφορμῆς τοῦ γενομένου θορύβου ἐν τῇ Βουλῇ καὶ τῷ Τύπῳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ποσοστὰ τῶν ἐφορ. ὑπαλλήλων εὑρισκόμεθα εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ αὖθις ν' ἀνακοινώσωμεν ὅτι τὰ περίφημα ταῦτα ποσοστὰ χορηγούμενα ἐπὶ τῇ ἐγκαίρῳ βεβαιώσει δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὰ 3)16 τοῦ μισθοῦ. Τ' ἀναγραφέντα εἰς τὸν προϋπολογισμὸν 15 ἑκατομμύρια δὲν πρόκειται νὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τῶν ἐφορ. ὑπαλλήλων ἀλλ' ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς ἁρμοδιότητος ὑπουργείου Οἰκονομικῶν «κεντρικῶν ὑπαλλήλων, τελωνειακῶν, ταμειακῶν, καπνεργοστασιακῶν, ἐφοριακῶν).

Ἡ Ἕνωσις ἐφορ. ὑπαλλήλων ὑφ' οἷον τύπον χορηγοῦνται τὰ ποσοστὰ ταῦτα ἐπανειλημμένως ἐζήτησε τὴν κατάργησιν τούτων καὶ τὴν χορήγησιν ἐπιδόματος ἴσου πρὸς τὰ 3)16 (ὅπερ ἀσυγκρίτως προτιμώτερον), ὡς ἐγένετο καὶ διὰ τοὺς πλείστους τῶν κεντρικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐὰν ὑπάρχωσιν οἱ λαμβάνοντες ἐξ ἐκδικαστικῶν ἐπιτροπῶν 60 καὶ 80 χιλιάδας κατὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Στάη, οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ὀφείλομεν νὰ τονίσωμεν δὲν εὑρίσκονται μεταξὺ τῶν ἐφοριακῶν.

Ἡ Ἕνωσις ἐφοριακῶν ὑπαλλήλων αἰσθάνεται πικρὸν παράπονον διότι τοσοῦτον ἀνεξετάστως ἐλέγχεται ὁλόκληρος κλάδος καὶ θεωρεῖται ὡς κατ' ἐξοχὴν κερδοφόρος ἐνῷ τοὐναντίον εἶνε ἐντελῶς παρηγκωνισμένος (ἀπὸ ἀπόψεως μάλιστα διαβαθμίσεως) λαμβάνων ἀποδοχὰς ἴσας πρὸς τὸ ἑπταπλάσιον τῶν τοῦ 1911 ὡς διεπιστώθη καὶ ὑπὸ τῆς ἐπὶ τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ συσταθείσης ἐπιτροπῆς.»

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν καταρτίζεται νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου τροποποιεῖται ὁ παλαιὸς νόμος ὁ καθορίζων τὴν θαλασσίαν ὑπηρεσίαν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Π. Ναυτικοῦ τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς ἀπόκτησιν προσόντων προαγωγῆς των.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ

Εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀπὸ ἡμερῶν δημοσιευομένων ἰδίᾳ ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πατρὶς» ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Διανομῆς θεωρεῖ ἐπάναγκες νὰ δηλώσῃ τ' ἀκόλουθα:

Α' Ὡς πρὸς τὰ συμβόλαια συνδρομῆς

Τὸ συμβόλαιον συνδρομῆς, οὗτινος τὴν ὑπογραφὴν ζητεῖ ἡ Ἠλεκτρικὴ Ἑταιρεία Διανομῆς ἀποτελεῖ ἁπλῶς σύμβασιν καθορίζουσαν τόσον τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ καταναλωτοῦ, ὅσον καὶ τῆς Ἑταιρείας, ὑποχρεώσεις τῆς Ἑταιρείας, περὶ τῶν ὁποίων παρέλειψαν οἱ γράφοντες νὰ κάμωσι μνείαν. Τὸ περιεχόμενον δὲ τοῦ συμβολαίου τούτου ἐνεκρίθη διὰ τοῦ ἀπὸ 21 Νοεμβρίου 1927 ἐγγράφου τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, δέον δὲ νὰ λεχθῇ ὅτι οἱ ὅροι αὐτοῦ οὐδόλως διαφέρουσι τῶν ἐφαρμοζομένων τοιούτων παρὰ μεγάλων Ἑταιρειῶν Διανομῆς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ. Ἐπὶ ποινῇ π. χ. ἀμέσου διακοπῆς τοῦ ρεύματος ἀπαγορεύεται νὰ θίγωνται τὰ μηχανήματα τῆς Ἑταιρείας. τοῦθ' ὅπερ ἀποτελεῖ δυστυχῶς ἕξιν λίαν διαδεδομένην μέχρι τοῦδε.

Β' Τὰ δῆθεν τελεσίγραφα τῆς Ἑταιρίας πρὸς τοὺς πελάτας

Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαφόρων διαδοχικῶν ἐργασιῶν, αἵτινες προηγοῦνται τῆς διὰ τοῦ νέου δικτύου τροφοδοτήσεως τῶν πελατῶν, ἀπαραίτητον εἶνε νὰ ὁρισθῶσιν ἐπιτακτικαὶ προθεσμίαι, διότι αἱ ἐργασίαι αὗται εἶνε πολύπλοκοι, δέον δὲ νὰ ἐκτελεσθῶσι μεθοδικῶς πρὸς ἀποφυγὴν ἀνωμαλίας καὶ βλάβης περὶ τὴν νέαν διανομήν. Παρ' ὅλον τοῦτο ὅμως εἰς πολλὰς περιστάσεις ἡ Ἑταιρεία διευκολύνει τοὺς δικαιολογοῦντας τὴν ἀνάγκην προθεσμίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς νέας συνδέσεώς των.

Γ' Ἡ αἰτουμένη συμμετοχὴ τῶν πελατῶν.

Αἱ αἰτηθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας καταβολαὶ εἶνε διτταί:

(1) Καταθέσεις ἐγγυήσεως

Πάντες οἱ καταναλωταί, οἵτινες δὲν εἶνε προσωπικῶς ἐγγεγραμμένοι ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἑταιρείας, ὡς ἐπίσης πάντες οἱ νέοι πελάται ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν ἐγγύησιν διὰ τὴν κατανάλωσιν αὐτῶν.

Ἀπ' ἐναντίας ἐκεῖνοι τῶν παλαιῶν πελατῶν, οἵτινες ἐπλήρωσαν τακτικῶς τοὺς λογαριασμούς των, εἰς οὐδεμίαν ὑπόκεινται καταβολὴν συμπληρωματικῆς ἐγγυήσεως, παρὰ τὸ μηδαμινὸν τῆς ἀξίας (γενικῶς 50 δραχμαὶ) τῆς παλαιᾶς αὐτῶν ἐγγυήσεως. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν ἐγγυητικῶν καταθέσεων ὑπολογίζονται πάντοτε τόκοι οἵτινες εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους προστίθενται διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς μέσης τιμῆς τοῦ ρεύματος τῆς προβλεπομένης ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἐπ' ὠφελείᾳ πάντων τῶν καταναλωτῶν.

(2) Διακλαδώσεις

Ὡς πρὸς τὰς νέας διακλαδώσεις ἡ Ἑταιρεία ἐπιβαρύνεται διὰ δαπάνης πολὺ μεγαλυτέρας ἐκείνης τὴν ὁποίαν ἀπαιτεῖ παρὰ τοῦ πελάτου, πληρώσαντος συμφώνως πρὸς τὴν σύμβασιν, τὴν αὐστηρῶς ἀκριβῆ ἀξίαν τοῦ τμήματος, ὅπερ κεῖται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τοῦ ἀκινήτου.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῇ τις ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἀντικαθιστᾷ ἐξ ὁλοκλήρου δι' ἰδίων αὐτῆς δαπανῶν τὰς διακλαδώσεις ὅλων τῶν ἀπ' εὐθείας παλαιῶν πελατῶν της, ὡς καὶ πάντων τῶν ἐνδιαμέσων πελατῶν, οἵτινες ἔτυχον ἐγκρίσεως, ἐκείνων δηλονότι οἵτινες ἔλαβον τὴν ἔγκρισιν τῆς Ἑταιρείας, ἢ ἔκαμον τὴν διατασσομένην δήλωσιν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Νοεμβρίου 1922. Τῶν πελατῶν μάλιστα τούτων ἡ Ἑταιρεία ἀντικαθιστᾷ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις τὰ ἐν χρήσει μηχανήματα, ἅτινα ἐτέλουν ἐν λειτουργίᾳ κατὰ τὴν πρώην Μαρίου 1927 καὶ ἅτινα ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ εἶχον δηλωθῆ.

Δ' Ἡ μεταβολὴ τῶν ἐσωτερικῶν ἐγκαταστάσεων

Δῆλον εἶνε ὅτι ἡ Ἑταιρεία δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ τὴν δαπάναις αὐτῆς μεταβολὴν τῶν κακῶς γενομένων ἐγκαταστάσεων αἵτινες εἶνε ἐπικίνδυνοι καὶ ὑπὸ τὰς σημερινὰς ἔτι συνθήκας.

Αἱ μεταβολαί, τὰς ὁποίας αὕτη ἐζήτησε, δὲν προέρχονται ἐκ τῆς ἀλλαγῆς τῆς φύσεως τοῦ ρεύματος. Θὰ ἦσαν ἐπιβεβλημέναι καὶ ἂν ἀκόμη τὸ ρεῦμα δὲν μετεβάλλετο.

Οὔτε δύναται ἡ Ἑταιρεία νὰ καταστῇ ὑπεύθυνος ἐὰν πλεῖσται ἐγκαταστάσεις ἐπὶ σκοπῷ κακῶς ἐννοουμένης οἰκονομίας δὲν ἐξετελέσθησαν εὐσυνειδήτως.

Ἡ Ἑταιρεία ἄλλως χορηγεῖ ρεῦμα ἄνευ τινὸς δυσκολίας εἰς πάσας τὰς ἀναγνωρισθείσας ὅτι ἔχουσι καλῶς ἐγκαταστάσεις καὶ ἀναλαμβάνει δι' αὐτὰς ἰδίαις δαπάναις τὰς ἀπαραιτήτους μεταβολάς.

Κρίνει τέλος καλὸν ἡ Ἑταιρεία νὰ δηλώσῃ ὅτι κατ' οὐδένα τρόπον μετέχει εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνωτέρω μεταβολῶν, προκειμένου δὲ περὶ τοῦ ἐλέγχου τῆς ἐκτελέσεως τῶν αἰτουμένων μεταβολῶν, ἐπιδεικνύει τὴν μεγαλυτέραν ἀνοχήν.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ
ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΥΡΚΑΪΑΝ
ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΚΟΠΤΗΡΙΟΥ

Ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 10ου τμήματος κ. Δημάκη προσήχθη καὶ ἀπελογήθη ὁ μυλεργάτης Γ. Διαμαντόπουλος ἀπαγγελθείσης κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ συναυτουργίᾳ ἐμπρησμοῦ. Οὗτος ἀπολογούμενος ἰσχυρίσθη ὅτι εἶνε ἐντελῶς ἀθῷος τῆς εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένης κατηγορίας ἐπικαλεσθεὶς τὸ ἄλλοθι καὶ προσθέσας ὅτι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς πυρκαϊᾶς ἠργάζετο εἰς τὸν κυλινδρόμυλον τοῦ κ. Ρούβαλη. Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὑπὸ τῆς πελάτιδος τῆς συζύγου του καταγγελθὲν ὅτι αὐτὸς ἦτο γνώστης τοῦ ἐμπρησμοῦ ἀπὸ διημέρου, κατέθεσεν ὅτι τοῦτο εἶνε ἀνακριβές. Πιθανὸν αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν συζήτησιν νὰ ἐξέφραζον ἁπλᾶς ὑπονοίας ἐξ ὑποβολῆς.

Οὗτος μετὰ τὴν ἀπολογίαν προεφυλακίσθη. Ἐντὸς τῆς ἡμέρας ὁ κ. ἀνακριτὴς θὰ καλέσῃ καὶ θὰ ἐξετάσῃ κατ' ἀντιπαράστασιν τὰς δύο γυναῖκας, ἐπίσης θὰ κληθῇ ὁ ἀρχηγὸς τῆς χωροφυλακῆς κ. Διαλέτης παρὰ τοῦ ὁποίου θὰ ζητηθοῦν διάφοροι πληροφορίαι ἀναφορικῶς μὲ τὰς κινήσεις καὶ ἐνεργείας τῶν κομμουνιστῶν.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Κατ' ἐπανάληψιν ἀπὸ ἡμερῶν πρωϊνὴ ἐφημερὶς ἀσχολουμένη μὲ τὰς Ἑταιρείας αἱ ὁποῖαι προῆλθον ἐκ τῆς Συμβάσεως «Περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν» προσπαθεῖ νὰ δυσφημήσῃ αὐτάς, ἰσχυριζομένη ὅτι προσέλαβον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των πρόσωπα τὰ ὁποῖα κατὰ τὸ στάδιον τῶν διαπραγματεύσεων πρὸς συνομολόγησιν τῆς συμβάσεως ὑπηρέτουν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Συγκοινωνίας.

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ ἑπομένη:

Ὅλως ἀνακριβὲς τυγχάνει ὅτι ὁ Ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἠλεκτρικῆς Παραγωγῆς κ. Γ. Σαρρόπουλος, ὑπῆρξε μέλος οἱασδήποτε Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἐνέκρινε τὴν Σύμβασιν, ὑπῆρξε δὲ ξένος πρὸς τὴν συζήτησιν αὐτῆς.

Ὁ κ. Κ. Πανταζῆς, ὑπηρετῶν ἐν τῇ Διευθύνσει τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως καὶ ἀποτελῶν μέλος τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐνέκρινε τὴν σύμβασιν ΕΜΕΙΟΨΗΦΙΣΕΝ, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ τῆς 25ης Σεπτεμβρίου 1925, καὶ οὐδεμίαν συνεπῶς παρέσχεν ὑπηρεσίαν, ὡς γράφεται ἐν τῇ ἐφημερίδι «Πατρίς», ἵνα τῷ δοθῇ ὡς ἀντάλλαγμα ἡ θέσις τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Ἐργασιῶν τῆς Σήραγγος τοῦ Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου. Ὁ κ. Πανταζῆς, τελῶν ἀπὸ ἔτους περίπου μακρὰν τῶν διοικητικῶν θέσεων τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας, χωρὶς κἂν νὰ ὑποβάλῃ παραίτησιν προσελήφθη διὰ τὴν εἰδικότητα τῶν γνώσεων αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἔργων τῆς σήραγγος μετὰ τὴν ἀποχώρησιν τοῦ κατέχοντος τὴν θέσιν ταύτην Γερμανικοῦ Μηχανικοῦ κ. Ντούσθ.

Ὁ κ. Σαρηγιάννης ἀποσπασθεὶς παρὰ τῷ Συνδικάτῳ Μελετῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων ἀπὸ τοῦ 1925 ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διὰ τὰ σχετικὰ πρὸς τοὺς Τροχιοδρόμους ζητήματα λόγῳ τῆς εἰδικότητός του καὶ τῆς προϋπηρεσίας του εἰς τὴν Ἑταιρίαν Τροχιοδρόμων, ἐπανῆλθε πράγματι βραδύτερον εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπουργείῳ θέσιν του. Ἀλλ' ὁ κ. Σαρηγιάννης οὔτε ἐπιτροπῆς μετέσχε πρὸς ἔγκρισιν τῆς Συμβάσεως, οὔτε ἄλλην τινὰ ποτὲ ἀνάμιξιν εἶχεν εἰς τὰ κατ' αὐτήν.

Τέλος δὲ ὡς πρὸς τὸν κ. Δ. Λυκιαρδόπουλον δέον νὰ τονισθῇ ὅτι οὗτος ἀνέκαθεν ὢν ἁπλῶς βιομήχανος οὔτε θέσιν οὔτε ἀξίωμα ἔλαβεν οἱονδήποτε παρὰ ταῖς Ἑταιρείαις αἵτινες προῆλθον ἐκ τῆς Συμβάσεως περὶ προμηθείας ἠλεκτρισμοῦ καὶ μεταφορῶν.

Αἱ Ἑταιρίαι φρονοῦσιν ἀδιστάκτως, ὅτι προκειμένου περὶ συμπληρώσεως τοῦ τεχνικοῦ αὐτῶν προσωπικοῦ ὄχι μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ καθῆκον ἔχουσι νὰ στρέφωνται ἑκάστοτε, ὡς συμβαίνει πανταχοῦ τοῦ κόσμου, πρὸς τοὺς εἰδικοὺς καὶ νὰ καταρτίζωσι τὰ στελέχη αὐτῶν διὰ τῆς προσλήψεως Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, εἴτε οὗτοι ἀνῆκον εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν εἴτε μή.

Πάντες οἱ ὡς ἀνωτέρω ὑπάλληλοι προσελήφθησαν εἰς τὰς Ἑταιρείας μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς συνάψεως τῆς Συμβάσεως.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἑλληνικῶν Ἠλεκτρικῶν Ἑταιριῶν Διανομῆς, Παραγωγῆς, Μεταφορῶν, Σιδηροδρόμων).

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ Η. Ε. Διανομῆς, ἔχουσα αὐτὴ μόνη τὸ δικαίωμα νὰ θίγῃ ἀποσυνδέῃ ἢ ν' ἀφαιρῇ τοὺς παρὰ τοῖς πελάταις της ἐγκατεστημένους μετρητάς, οἵτινες τελοῦσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον διαφύλαξιν καὶ εὐθύνην των, παρακαλεῖ τούτους θερμῶς ὅπως ἀποφεύγωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ θίγωσι τοὺς πρὸς τροφοδότησίν των ἐκ τοῦ παλαιοῦ δικτύου ἐγκατεστημένους παρ' αὐτοῖς μετρητὰς οἱ ὁποῖοι παραμένουσιν ἐν ἀχρηστίᾳ, λόγῳ τῆς συνδέσεως τῶν ἐγκαταστάσεών των ἐπὶ τοῦ νέου τριφασικοῦ δικτύου, ἔστω καὶ ἂν ἀκόμη ὁ μετρητὴς εἶναι ἰδιοκτησία των.

Ἡ ἄρσις τῶν μετρητῶν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται, παρὰ μόνον ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ἑταιρείας, ἐφωδιασμένους μὲ δελτία ταὐτότητος, οἱ ὁποῖοι θὰ δίδουν εἰς τοὺς πελάτας ἀπόδειξιν παραλαβῆς, δι' ἧς ἀπαλλάσσονται οὗτοι τῆς εὐθύνης ἣν ἔχουσιν ἀπέναντι τῆς Ἑταιρείας διὰ τὴν φύλαξιν αὐτῶν.

Ὅταν ὁ μετρητὴς εἶναι ἰδιοκτησία τοῦ πελάτου, ἡ εἰς τὴν ἐκτοποθέτησιν αὐτοῦ προβαίνουσα Ὑπηρεσία, θὰ παραδίδῃ τοῦτον αὐτῷ ἐπὶ τόπου, ἐπὶ ἀποδείξει. Ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τοῦ πελάτου ἢ ἀντιπροσώπου του, ἡ Ἑταιρεία θὰ προσκαλῇ τὸν πελάτην ἐγγράφως ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀφαιρέσεως τοῦ μετρητοῦ του, ἵνα παραλάβῃ αὐτὸν ἔναντι ἀποδείξεως, ἀπὸ τὰς ἐν τῇ ὁδῷ Ἀριστείδου 4 Ἀποθήκας της.

Ἡ Η. Ε. Διανομῆς, θεωρεῖ καθῆκον αὐτῆς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν πελατεῖαν της, ὅτι θὰ εὑρεθῇ εἰς λίαν δυσάρεστον θέσιν, νὰ καταστήσῃ καθ' ὁλοκληρίαν ὑπεύθυνον τὸν πελάτην της ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου αἱ ἐγκαταστάσεις ἢ ὁ μετρητὴς εὑρεθῶσιν ὅτι ἔχουσιν ὁπωσδήποτε θιγῇ, ἔστω καὶ ἄν, ὡς προελέχθη, ὁ μετρητὴς τῷ ἀνήκῃ, ἐπιφυλασσομένη ν' ἀσκήσῃ κατ' αὐτοῦ πᾶν δικαίωμά της.

ΑΙ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΑΓΚΑΛΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

Τὴν 7ην μ.μ. ἄρχεται ἡ συνεδρίασις. Μετὰ τὴν κύρωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως καὶ τὴν ἀνακοίνωσιν τῶν πρὸς τὴν Βουλὴν ἀναφορῶν ἡ Βουλὴ εἰσέρχεται εἰς τὴν Ἡμερησίαν Διάταξιν τῆς νομοθετικῆς ἐργασίας.

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ν. Μπακόπουλος, Ἀναστασίου, Μοσχούλας, Σαγιᾶς καὶ Ν. Κατσάκος-Μαυρομιχάλης ζητοῦν νὰ ἐπισπευσθῇ ἡ συζήτησις τοῦ νομοσχεδίου περὶ κυρώσεως τῆς συμβάσεως ΣΠΑΠ. Ἡ Βουλὴ ἀποφασίζει νὰ συζητηθῇ τὸ νομοσχέδιον τὴν Τρίτην.

Ἐπὶ τοῦ εἰς α' συζήτησιν νομοσχεδίου «περὶ προσωρινῆς διοικήσεως τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους καὶ τῶν εἰδικῶν ταμείων χρήσεως 1928—29» ὁ κ. Χ. ΒΟΖΙΚΗΣ παρατηρεῖ ὅτι πρέπει ἐπὶ τέλους νὰ λήξῃ ὁ τρόπος οὗτος τῆς ἐπιψηφίσεως διὰ δωδεκατημορίων τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὁ ὁποῖος καταντᾷ νὰ ψηφίζεται πλέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους ὡς ἀπολογισμός.

Γίνεται εἶτα δι' ἀναστάσεως δεκτὸν ὡς ἐτροποποιήθη εἰς πρώτην συζήτησιν κατ' ἀρχὴν καὶ κατ' ἄρθρον τὸ ὡς ἄνω νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ λέγει ὅτι προέχει νὰ δοθῇ ἡ ἑρμηνεία διὰ τὴν ἰσχὺν τῶν Ν. Δ. τῶν ἐκδοθέντων ἀπούσης τῆς Βουλῆς.

Θ. ΤΟΥΡΚΟΒΑΣΙΛΗΣ (ὑπ. Δικ.) Ἐδηλώθη ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ὅτι εἰς τὸ τετράμηνον δὲν συνυπολογίζονται αἱ διακοπαὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. ΡΑΛΛΗΣ ὑποστηρίζει ὅτι κατεπατήθη τὸ Σύνταγμα καὶ ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης διέπραξε λάθος. Δὲν πρέπει, λέγει, νὰ καταστρατηγῶμεν τὸ Σύνταγμα.

Ὁ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ λέγει ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκκρεμήσῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο μέχρις ὅτου ψηφισθῇ τὸ νομοσχέδιον διὰ τὰ δικτατορικὰ διατάγματα.

Ὁ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ὑποστηρίζει ὅτι ἡ Βουλὴ ὡς ἐφαρμόζουσα τὸ Σύνταγμα δύναται νὰ δώσῃ ἑρμηνείαν εἰς αὐτό, ἀναπτύσει διαφόρους νομικὰς ἀπόψεις καὶ καταλήγων λέγει ὅτι ὀρθὸν θὰ ἦτο νὰ δοθῇ μία ἑρμηνεία εἰς τὸ Σύνταγμα διὰ νὰ βοηθηθῇ ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία.

Ὁ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ λέγει ὅτι ἂν ἡ Βουλὴ δώσῃ ἑρμηνείαν εἰς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος αὕτη δὲν θὰ εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια. Ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν νομικὰς ἀπόψεις καὶ καταλήγει μὲ τὴν σύστασιν νὰ μὴ δεχθῇ ἐπέκτασιν, ἥτις γεννᾷ οὐσιαστικοὺς κινδύνους διὰ τὸ μέλλον.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἔχει, λέγει, ἀμφιβολίας ὡς πρὸς τὴν ὀρθότητα τῆς ἑρμηνείας κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ δικαστήρια ἔχουν τὴν ἁρμοδιότητα νὰ ἐξετάσουν τὸ κῦρος νόμων ψηφισθέντων συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος. Ἐκθέτει τὰς ἀπόψεις ἐν σχέσει μὲ τὸν ὁρισμὸν τοῦ Ἰντέρνα Κόρπορις καὶ λέγει ὅτι πρὸ τῶν πολλαπλῶν ἀναγκῶν αἱ Βουλαὶ ἀνεγνώρισαν πανταχοῦ ὡς νόμιμον, ὡς οὐχὶ ἔκθεσμον τὴν ἐπὶ ζητημάτων ἥσσονος σημασίας διαχείρισιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῆς ἐκτελεστικῆς ἀρχῆς διαχείρισιν διενεργουμένην κατὰ δύο τρόπους. Εἴτε ἡ Κυβέρνησις οἰκειοποιουμένη αὐτοβούλως νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἐξέδιδε νομοθετικὰ διατάγματα τῶν Βουλῶν ἀρκουμένων εἰς τοιούτας περιπτώσεις νὰ κρίνουν ἂν ἔπρεπε νὰ παράσχουν ἢ νὰ ἀρνηθοῦν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν χωρὶς νὰ θίγεται ἐν τούτοις τὸ κῦρος τῶν πράξεων ὑπὸ οὐδεμιᾶς προθεσμίας, ἢ ἐχορηγεῖτο ὑπὸ τῶν Βουλῶν νομοθετικὴ ἐξουσιοδότησις εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἥτις ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῆς τῆς ἐξουσιοδοτήσεως προέβαινεν εἰς λῆψιν νομοθετικῶν μέτρων τὰ ὁποῖα διετήρουν τὸ κῦρός των καὶ ἂν δὲν προσήγοντο ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς Βουλῆς.

Καταλήγων λέγει: Ἂς μὴ καταστήσωμεν αὐτὰς ἔτι στενωτέρας, παραλύοντες οὕτω τὸ νομοθετικὸν ἔργον καὶ δημιουργοῦντες ἄνευ λόγου ζημίας εἰς τοὺς ἀνυπόπτους πολίτας καὶ τὴν κοινωνίαν.

Ὁ κ. Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ λέγει ὅτι κατὰ τὸ παρελθὸν ὅταν κανονικῶς ἐλειτούργει τὸ Πολίτευμα τὰ Ν. Δ. δὲν ἤρχοντο εἰς τὴν Βουλὴν ἁπλῶς μόνον πρὸς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, ἀλλὰ ἐψηφίζοντο κανονικῶς ὡς νόμοι, ὡς θὰ ἐψηφίζετο καὶ οἱονδήποτε ἄλλο νομοσχέδιον.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) Ἴσχυον ἐπ' ἄπειρον, δὲν ὑπῆρχε καμμία προθεσμία.

Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ. Βεβαίως ἴσχυον ἐπ' ἄπειρον, ἀλλ' ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἡ ὁποία τὰ ἐξέδιδε ἠδύνατο νὰ εὑρεθῇ καὶ πρὸ εἰδικοῦ δικαστηρίου. Συνεχίζων λέγει ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἔχει τὴν ἰδέαν ὅτι εἰς τὰς σημερινὰς ἀνάγκας ὁ χρόνος εἶνε ἀνεπαρκὴς διὰ τὴν νομοθετικὴν ἐξουσίαν ἵνα λάβῃ τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἀναγκαιοῦν εἰς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, λέγει, εἴμεθα ἀπολύτως σύμφωνοι καὶ διὰ τοῦτο ὑπεστηρίξαμεν ὅτι εἶνε περιττὴ ἡ ἵδρυσις τοῦ δευτέρου νομοθετικοῦ Σώματος ἥτις θὰ ἐπιβραδύνῃ ἐπὶ μᾶλλον τὴν λειτουργίαν τῆς νομοθετικῆς μηχανῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ρύθμισιν τῶν διαφόρων σχέσεων καὶ τὸν κίνδυνον τὸν ὁποῖον ἤθελον διατρέξει τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν τονίζει ὅτι ἐκ τῆς παρατάσεως τῆς ἐκκρεμότητος θέλει συμβῇ ἀκριβῶς τοῦτο τὸ ὁποῖον φοβεῖται ὁ κ. ὑπουργός, διότι ὅσον περισσότερον ἀφίνομεν νὰ ὑφίσταται ὁ ὑπὸ αἵρεσιν νόμος ἐπὶ τοσοῦτον δημιουργοῦνται νέαι σχέσεις ἐν τῷ κύκλῳ αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ν. ΚΑΜΠΑΝΗΣ λέγει ὅτι θὰ ἠδύνατο ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀκολουθήσῃ ὀρθὴν ὁδὸν εἰσάγουσα εἰς συζήτησιν νομοσχέδιον τὸ ὁποῖον ἔχει ὑποβάλει ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης περὶ τῶν διαταγμάτων αὐτῶν ἐν συνόλῳ. Ἐὰν δεχθῶμεν, ἐπιλέγει, τὴν ἑρμηνείαν τὴν ὑποστηριχθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, θὰ καταλήξωμεν εἰς ὀλίσθημα, καὶ πρέπει πρῶτοι ἡμεῖς νὰ δίδωμεν τὸ παράδειγμα τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος, ἐφ' ὅσον μάλιστα αὗται εἰσὶ ρηταὶ καὶ σαφεῖς καὶ δὲν δύναται νὰ ἀμφισβητηθῇ ἡ ἔννοια αὐτῶν ὑπὸ συζητητῶν καλῆς πίστεως καὶ ἐπιστημονικῶς μορφωμένων.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο διακόπτεται ἡ συνεδρίασις τὴν 9.30' μ.μ. διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ τὴν 11ην νυκτερινήν.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΔΙΑΚΟΠΗΝ

Τὴν 11 καὶ 30' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Ὁ κ. ΚΑΝΤΙΑΝΗΣ λέγει ὅτι ὑπάρχει διὰ τὴν προκειμένην περίπτωσι τὸ συνταγματικῶς ἀπαράδεκτον.

Ὁ κ. Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ δὲν ἐφαντάζετο, λέγει, ὅτι ἐχρειάζετο τόση συζήτησις διὰ τόσον σαφῆ συνταγματικὴν διάταξιν. Ἐκθέτει τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπόψεις του καὶ συνιστᾷ σεβασμὸν πρὸς τὸ Σύνταγμα ἐκ μέρους τῶν κυβερνώντων.

Ν. ΔΑΡΒΕΡΗΣ. Συνιστᾷ νὰ ψηφισθοῦν τὰ διατάγματα ὡς νομοσχέδια.

Ἡ συζήτησις μετὰ τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἀν-
τικειμένου τούτου κηρύσσεται περαιωμένη.

Γίνεται δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 12 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ.» περὶ Ἀνωτάτου Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου».

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 13 Νοεμβρίου 1927 Ν. Δ.» περὶ ἀνακλήσεως ἀξιωματικῶν ἀπομακρυνθέντων ἀπὸ τοῦ ἔτους 1920—1922».

Ὁ κ. Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ὑποστηρίζει τροπολογίαν ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου ἐπεκταθῶσι καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικούς, νὰ περιορισθῶσι δὲ εἰς τὸ ὅριον τοῦ ἔτους 1922.

Ὁ κ. Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ (ὑπ. Στρατ.) λέγει ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ τοῦτο, διότι τὸ νομοσχέδιον ἀφορᾷ ὡρισμένην περίπτωσιν ἀξιωματικῶν, δὲν δύναται δὲ ἕνεκα τούτου τὸ μέτρον νὰ ἐπεκταθῇ.

Ὁ κ. Σ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ ἐπιμένει εἰς τὴν γνώμην του ὅπως τὸ χρονικὸν ὅριον ἐπεκταθῇ μέχρι τῶν μέσων τοῦ 1923.

Ὁ κ. Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ παρατηρεῖ ὅτι δὲν πρόκειται περὶ νέου μέτρου, ἀλλὰ περὶ ἐπικυρώσεως τοῦ παλαιοῦ Διατάγματος, οὐδὲν δὲ δικαίωμα ἔχει νὰ ἀνακαλέσῃ σήμερον ἄλλους ἀξιωματικούς. Ἁπλῶς ἐπικυροῦνται τὰ μέχρι τοῦδε γενόμενα.

Ὁ κ. Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ (ὑπ. Οἰκ.) λέγει ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ τύχῃ νέας ἐφαρμογῆς τὸ διάταγμα, ἀλλὰ δύναται δι' ἑρμηνευτικῆς δηλώσεως νὰ ἀναγραφῇ καὶ εἰς τὰ πρακτικὰ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο κατηναλώθη ἤδη ἀσκηθὲν κατὰ τὸ 1926.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ. Δὲν ὠφελεῖ τοῦτο.

Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ. Ἄγεσθε λοιπὸν ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῇ τὸ μέτρον τοῦτο. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν δύναται νὰ γίνῃ ἄνευ τῆς προσθήκης εἰδικῆς διατάξεως. Ἐκτὸς δὲ τούτου πάντες οἱ λοιποὶ ἀξιωματικοὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῇ βάσει ψηφίσματος τῆς Συνελεύσεως. Πᾶσα δὲ προσθήκη οἱασδήποτε ἄλλης τροπολογίας δὲν θὰ συντελῇ παρὰ εἰς τὸ νὰ δημιουργήσῃ ἐκ νέου ἕνα νέον στρατιωτικὸν ζήτημα.

Ἀναβάλλεται μετὰ τοῦτο ἡ περαιτέρω ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου συζήτησις. Γίνεται δὲ δι' ἀναστάσεως δεκτὸν εἰς ἐφ' ἅπαξ συζήτησιν τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 24 Ὀκτωβρίου Ν.Δ. περὶ κυρώσεως τῶν περὶ Μετοχικοῦ Ταμείου Στρατοῦ διαταγμάτων καὶ τροποποιήσεως ἐνίων διατάξεων αὐτῶν.»

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου «περὶ κυρώσεως τοῦ Ν.Δ. «περὶ καταστάσεως ἀξιωματικῶν» ὁ κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ ζητεῖ διὰ μακρῶν ὅπως τὸ 8ον ἄρθρον ἀποκτήσῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν ἵνα δώσουν λόγον καὶ οἱ φυγάδες τῆς Μ. Ἀσίας. Ἀναπτύσσει διὰ μακρῶν τὴν γνώμην του καὶ ἐπιμένει εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ χυθῇ φῶς εἰς τὸ Μικρασιατικὸν δρᾶμα καὶ ν' ἀνευρεθοῦν οἱ πραγματικῶς ὑπεύθυνοι τῆς συμφορᾶς, οἱ ὁποῖοι μετεβλήθησαν εἰς κριτάς.

Ὁ κ. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ λέγει, ὅτι εἶπε καὶ προχθὲς ὅτι δὲν κρίνει σκόπιμον ν' ἀναμοχλεύσῃ τὰ πάθη.

Ὁ κ. ΚΑΛΚΑΝΗΣ ἐπιμένει ἐπὶ τῆς γνώμης του καὶ λέγει ὅτι πρέπει ν' ἀποκτήσῃ ἀναδρομικὴν ἰσχὺν ὁ νόμος.

Ὁ κ. Γ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ λέγει ὅτι πρέπει νὰ ἐφαρμοσθοῦν οἱ νόμοι καὶ νὰ κληθοῦν ὅλοι οἱ δράσαντες κατὰ τὸ ἐπάρατον ἔτος 1922 νὰ λογοδοτήσουν, διότι τοῦτο ἀξιοῖ ὁ λαὸς καὶ διότι οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ἥττης καὶ τοῦ τραγικοῦ γεγονότος τῆς 15 Νοεμβρίου 1922, τὸ ὁποῖον ἐστιγμάτισε τὸν πολιτισμόν μας δὲν ἀνευρέθησαν ἀκόμη.

Ψηφίζεται εἶτα τὸ νομοσχέδιον καὶ μετ' αὐτὸ μερικὰ ἀκόμη καὶ τὴν 3.30' πρωϊνὴν λύεται ἡ συνεδρίασις διὰ νὰ ἐπαναληφθῇ σήμερον τὴν 5 μ.μ.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ
ΣΠΕΙΡΑΣ ΚΛΕΠΤΩΝ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ τμήματος Ἠθῶν καὶ Λεσχῶν ἀνεκαλύφθη σπεῖρα κλεπτῶν, ἥτις ἔδρα ἀπὸ καιροῦ εἰς τὸ Τελωνεῖον Πειραιῶς καὶ ἐκ τοῦ ὁποίου εἶχον κλέψει διάφορα ἐμπορεύματα ἡ ἀξία τῶν ὁποίων ἀνέρχεται εἰς ἀρκετὰς ἑκατοντάδας χιλιάδας δραχμῶν.

Ἐκ τῶν μελῶν τῆς σπείρας συνελήφθησαν οἱ ἐκτελωνισταὶ Λορέντζος, Φακογιάννης καὶ Ἄριστος Γιούλης. Γενομένης ἐρεύνης εἰς τὰ γραφεῖα αὐτῶν καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν Ι. Βάλβη καὶ Ι. Μπούρη καὶ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ περιπτεριούχου Κολοβοῦ ἀνευρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν 6 τροχοὶ αὐτοκινήτων, 10 τεμάχια μεταξωτῶν ὑφασμάτων καὶ ἰσάριθμα μάλλινα, εἴδη ταπετσαρίας καὶ ποσότητες ναρκωτικῶν εἰδῶν.

Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως διεπιστώθη ὅτι ἡ σπεῖρα ἔδρα ἀπὸ διετίας καὶ εἶχε κλέψει ἐκ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς μεγάλας ποσότητας ἐμπορευμάτων.

Ἐκ τῆς κλοπῆς τῶν ἐμπορευμάτων δὲν ἐζημιοῦντο μόνον οἱ ἔμποροι καὶ αἱ ἀσφάλειαι ἀλλὰ καὶ τὸ δημόσιον διότι δὲν ἐλάμβανε τὸν ἀπαιτούμενον τελωνειακὸν δασμόν.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ
ΔΙ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ηὐτοκτόνησεν εἰς τὴν Νέαν Κοκκινιὰν ὁ ἐδωδιμοπώλης Π. Φωτάκος ἐτῶν 32 ἐκ Λακωνίας βληθεὶς διὰ σφαίρας περιστρόφου εἰς τὴν κεφαλήν. Ἡ σφαῖρα εἰσελθοῦσα ἐκ τῆς κάτω σιαγῶνος ἐξῆλθε διὰ τοῦ κρανίου. Ὁ αὐτόχειρ μεταφερθεὶς εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν Νοσοκομεῖον Ν. Κοκκινιᾶς ἐξέπνευσεν. Ἐξ ἐπιστολῆς εὑρεθείσης εἰς τὰ θυλάκιά του διεπιστώθη, ὅτι ἀπεφάσισε τὴν αὐτοκτονίαν του ἐκ λόγων οἰκονομικῶν. Οὗτος εἶχεν ὑποστῇ ἐσχάτως πολλὰς ζημίας, ἀναμιχθεὶς εἰς ἐπιχειρήσεις τὰς ὁποίας δὲν ἐγνώριζε.

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟΠΕΙΡΑ

Εἰς τὴν ἐν Πειραιεῖ οἰκίαν της ἀπεπειράθη ν' αὐτοκτονήσῃ ἡ 20ετὴς καπνεργάτρια Ἀφροδίτη Βογιατζόγλου λαβοῦσα δόσιν αἰθεριούχου βαλεριάνης. Ἐν κακῇ καταστάσει μετεφέρθη εἰς τὸ Ζάννειον. Τὴν αὐτόχειρα εἶχε διαφθείρει εἷς ἐργάτης ὀνόματι Κ. Σχίνας, οὗτος δὲ ἠρνήθη νὰ τὴν νυμφευθῇ.

ΝΕΟΣ ΥΠΟΦΡΟΥΡΑΡΧΟΣ

Ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ ὑποφρουράρχου Ἀθηνῶν εἰς τὸν ταγματάρχην τοῦ πεζικοῦ κ. Α. Παπαστάμου.

ΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΑ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης μετέβη χθὲς εἰς τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον τοῦ στρατοῦ καὶ συνειργάσθη μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ ὑπαρχηγοῦ κ.κ. Βλαχοπούλου καὶ Βρονταμίτου ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων στρατιωτικῆς φύσεως καὶ εἰδικῶς ἐπί τινων στρατιωτικῶν νομοσχεδίων τὰ ὁποῖα πρόκειται νὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλήν.

ΕΠΕΡΩΤΗΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ ΟΥΛΕΝ

Οἱ βουλευταὶ κ.κ. Ι. Τσακόπουλος, Σ. Σωτηριάδης, Ν. Κρανιωτάκης, Ν. Δαρβέρης καὶ Μ. Μαντᾶς κατέθεσαν χθὲς εἰς τὸ Προεδρεῖον τῆς Βουλῆς τὴν κάτωθι ἐπερώτησιν:

«Παρακαλοῦμεν τὸν ἀξιότιμον ὑπουργὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας νὰ πληροφορήσῃ τὴν Βουλὴν α) Ἐὰν ἔχῃ γνῶσιν ὅτι ἡ Ἑταιρεία Ὑδάτων δι' ἐπιστολῆς της πρὸς τοὺς ὑδρολήπτας εἰδοποιεῖ αὐτοὺς νὰ ἐγκαταστήσουν μετρητὰς ἐπὶ τῆς ὑδροληψίας τούτων καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἔξοδα τῆς ἐγκαταστάσεως βαρύνουν τὸν ὑδρολήπτην, τῶν μετρητῶν χορηγουμένων ἐπὶ μηνιαίῳ ἐνοικίῳ καὶ β) Ἐὰν τοῦτο στηρίζεται ἐπὶ τῆς συμβάσεως καὶ ὡρισμένως ἐπὶ τίνος διατάξεως.»

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ
ΠΑΡΑΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΕΩΣΤΑΣΙΟΥ

Κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, εἰσηγήσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀπεφασίσθη ἡ διὰ διατάγματος παράτασις τοῦ χρεωστασίου, λήγοντος τὴν 31 Μαρτίου, μέχρι τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1928. Ἐπίσης εἰς τὸν σχετικὸν νόμον προσετέθη διάταξις καθ' ἣν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναγκαστικὴ ἐκποίησις τῶν οἰκιῶν τῶν ἐχουσῶν παλαιὸν ἐνοίκιον διὰ τὴν ἀποσόβησιν ἀδικιῶν γενομένων κατὰ τὸ παρελθόν.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ
ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙΪΑΣ

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ συζητηθῇ τὴν προσεχῆ Δευτέραν ἐν συσκέψει τῶν κ.κ. Καφαντάρη καὶ Μεταξᾶ, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ ὑπουργικὸν συμβούλιον.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ
ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ἡ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν χθεσινήν της συνεδρίασιν ἠσχολήθη ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ συλλογικῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Κατόπιν μακρᾶς εἰσηγήσεως τοῦ κ. Γεωργιάδου τὸ νομοσχέδιον ἐγένετο δεκτὸν ἄνευ οὐδεμιᾶς τροποποιήσεως.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

—Μὲ τὸ ἰταλικὸν τῆς γραμμῆς «Γκράτς» διῆλθε χθὲς ἐκ Πειραιῶς κατευθυνόμενος ἐκ Ρόδου εἰς Ρώμην μέσῳ Βρινδησίου ὁ διοικητὴς τῶν Δωδεκανήσων μαρκήσιος Μάριο Λάγκο

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Προκηρύξεις πλειστηριασμῶν ἐκποιήσεως κτημάτων ἐξ Ἀνταλλαγῆς.

Αἱ τιμαὶ εἰς δραχμὰς ἐμφαίνουν τὴν πρώτην προσφοράν.

Ὑποκατάστημα Χίου

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 22 Ἀπριλίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	119	ἀγρὸς	Δρχ.	30.000
» »	151	μαγαζεῖον	»	23.000
» »	237	περιβόλιον	»	90.000
» »	245	»	»	90.000
» »	458	μαγαζεῖον	»	85.000
» »	351	οἰκία	»	70.000
» »	462	μαγαζεῖον	»	90.000
» »	463	»	»	85.000
» »	695	οἰκία	»	35.000
» »	706	τμῆμα αὐλῆς λουτρῶνος	»	12.000

Ὑποκατάστημα Μυτιλήνης

Ἡμερομηνία πλειστηριασμοῦ: 1 Ἀπριλίου 1928.

Ὑπ' ἀριθ.	3872	οἰκία	Δρχ.	10.800
» »	3860	»	»	12.900
» »	3858	»	»	33.200
» »	3753	»	»	17.500
» »	3836	»	»	23.500
» »	3875	»	»	11.500
» »	3816	»	»	10.500
» »	4046	»	»	10.000
» »	4047	»	»	14.000
» »	4064	»	»	10.000
» »	4109	σχολεῖον	»	25.700
» »	4123	οἰκία	»	35.400
» »	4112	»	»	15.200
» »	4113	»	»	14.399
» »	4158	»	»	20.300
» »	4152	»	»	13.600
» »	4146	»	»	11.000
» »	4081	»	»	15.000
» »	4092	»	»	11.300
» »	4099	»	»	16.800
» »	1071	μαγαζεῖον	»	80.000
» »	1072	»	»	40.000
» »	2035	»	»	280.000
» »	2036	»	»	300.000
» »	1709	»	»	60.000
» »	641	οἰκόπεδον	»	
» »	642	μαγαζεῖον	»	
» »	643	»	»	760.000
» »	644	»	»	
» »	1266	ἀποθήκη	»	84.000
» »	2767	3 μαγαζεῖα μετὰ δύο ἐρειπωμένων δωματίων	»	180.000
» »	3384	μαγαζεῖον μὲ αὐλήν	»	48.000
» »	3385	μαγαζεῖον	»	18.000
» »	3386	»	»	20.000
» »	3399	»	»	130.000
» »	3391	»	»	75.000
» »	3392	ἀποθήκη	»	250.000
» »	3389	μαγαζεῖον	»	28.000
» »	3388	»	»	33.000
» »	3387	ἀρτοποιεῖον	»	120.000
» »	3393	μαγαζεῖον	»	78.000
» »	3395	»	»	25.000
» »	3396	»	»	20.000
» »	3417	ἀρτοποιεῖον	»	192.000
» »	3492	οἰκόπεδον	»	356.000
» »	4074)2	φυτώριον	»	100.000

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5Η

ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ ΘΕΩΡΟΥΝ ΔΥΝΑΤΗΝ ΤΗΝ ΣΥΝΑΨΙΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

ΚΡΙΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟΡΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ σπουδαιοτέρα τῶν Κροατικῶν ἐφημερίδων «Ὄμπζορ» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου, γράφει ὅτι ἐκ τῆς συνθήκης ταύτης δὲν δημιουργεῖται νέα κατάστασις ἐν τῇ Βαλκανικῇ, οὔτε μεταβάλλεται ἡ διεθνὴς κατάστασις.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς εὑρίσκει ἱκανοποιητικὸν τὸ ὅτι τὰ συνάψαντα τὴν συμφωνίαν Κράτη δηλοῦν ὅτι αὕτη δὲν στρέφεται ἐναντίον οὐδενὸς Βαλκανικοῦ Κράτους. Ἱκανοποιητικὸν ἐπίσης εὑρίσκει ἡ ὡς ἄνω ἐφημερὶς τὸ ὅτι ἡ συμφωνία δὲν ἀποτελεῖ ἐπιτυχίαν ξένης Δυνάμεως.

Ἀναφερομένη εἰς τὸ ρουμανικὸν ἀνακοινωθὲν καὶ εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος ἡ «Ὄμπζορ» καταλήγει ἐκφράζουσα τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἑλληνορρουμανικὴ συνθήκη θὰ ἀποτελέσῃ ἀφετηρίαν πρὸς διακανονισμὸν τῶν μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν διαφορῶν. Ὁ διακανονισμὸς οὗτος δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τῆς συνάψεως ἰδιαιτέρων συνθηκῶν, αἵτινες θὰ προπαρασκευάσουν τὸ ἔδαφος διὰ τὴν σύναψιν γενικῆς Βαλκανικῆς συνθήκης εἰς τὴν ὁποίαν θὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ Τουρκία.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΣΟΦΙΑ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ ἐφημερὶς «Δημοκρατικὴ Συνεννόησις» εἰς ἄρθρον της ἐπὶ τοῦ συναφθέντος ἑλληνορρουμανικοῦ συμφώνου λέγει ὅτι αἱ δυσκολίαι τὰς ὁποίας συνήντησεν ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Σερβίας πρὸς ἀνανέωσιν τῆς συμμαχίας τὴν ὑποχρέωσαν ν' ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ρουμανίας μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ πραγματοποιήσῃ κατόπιν διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Σερβίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐδεικνύετο τότε πλέον διαλλακτική. Συμπεραίνει ὅτι τὸ σύμφωνον μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἀποτελεῖ μᾶλλον ἐπιτυχίαν τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως.

Ἐξ ἄλλου ἡ ἐφημερὶς «Βουλγαρία» σχολιάζουσα τὸ σύμφωνον, ὑπενθυμίζει ὅτι ὁ πρώην Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρέντης εἶχε κάμει πρότασιν περὶ Βαλκανικοῦ συμφώνου διαιτησίας καὶ μὴ ἐπιθέσεως, ἥτις ἐγένετο ψυχρῶς δεκτὴ ἐν Βελιγραδίῳ.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΛΗΡΩΜΗΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ

ΘΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΘΗ Η ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, αἱ κυριώτεραι τροποποιήσεις τὰς ὁποίας ἐπέφερεν ἡ ἐκ προσφύγων βουλευτῶν ἐπιτροπὴ εἰς τὸν νόμον περὶ ἀποζημιώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων κατὰ τὴν χθεσινὴν αὐτῆς σύσκεψιν, περὶ τῆς ὁποίας γράφομεν εἰς τὴν προσφυγικὴν στήλην, εἶνε αἱ ἑξῆς:

α') Τροποποιεῖται ἡ διάταξις τοῦ νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὸ ποσὸν τῶν καταβληθησομένων εἰς τοὺς δικαιούχους ἀποζημιώσεων, καθοριζομένου ὅτι θὰ καταβληθῇ τὸ σύνολον τῶν 800 ἑκατομμυρίων περὶ ὧν ἀναφέρει ἡ σχετικὴ σύμβασις. Τὸ σύνολον τοῦτο θὰ δοθῇ εἰς ὁριστικοὺς τίτλους (ὁμολογίας) καὶ οὐχὶ προσωρινούς, ὡς ὡρίζετο ὑπὸ τοῦ νόμου.

β') Εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς ἀναλογίας τῆς ἐκ τοῦ συνόλου τῶν 800 ἑκατομμυρίων καταβληθησομένης ἀποζημιώσεως εἰς τοὺς δικαιούχους δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει τὰ ἐπιδικασθέντα ποσὰ τὰ ὑπερβαίνοντα τὰς 10 χιλιάδας λιρῶν.

γ') Καθορίζονται τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων, ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις, ἐπίσης δὲ προβλέπονται καὶ αἱ λεπτομέρειαι τοῦ καταρτισμοῦ σχετικοῦ μητρώου. Εἰς τὴν κατ' ἀναλογίαν κατανομὴν τῶν 800 ἑκατομμυρίων λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν αἱ ἀποφάσεις τόσον τῶν ἐνταῦθα προσωρινῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν ὅσον καὶ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει μικτῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἑλληνοτουρκικῶν περιουσιῶν.

Τὰ σχετικὰ ὑπόλοιπα προβλέπεται ὅτι θὰ καταβληθοῦν εἰς τοὺς δικαιούχους ἐκ τοῦ συναφθησομένου δανείου.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗ ΕΜΠΝΕΕΙ ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΑΝΗΣΥΧΙΑΣ

ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΝΕΩΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΩΝ

Ὁ Γεν. Διοικητὴς Κρήτης κ. Κατεχάκης ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν μακρὰν ἔκθεσιν ἐν σχέσει μὲ τὴν κατάστασιν τῆς νήσου, ὡς αὕτη ἐμφανίζεται μετὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην ἀναφέρει ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Κρήτῃ δὲν εἶνε ἀπολύτως ἤρεμος, διότι οἱ κάτοικοι ἀναμένουν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεων αἱ ὁποῖαι ἐδόθησαν τόσον διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ὅσον καὶ δι' ἀνακοινώσεων πρὸς τὸν ἴδιον κ. Κατεχάκην πρὸς παροχὴν φορολογικῶν εὐκολιῶν κλπ.

Ὁ κ. Κατεχάκης προσθέτει εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ἐκπλήρωσις τῶν δοθεισῶν ὑποσχέσεων ταχέως, διότι ὑπάρχει φόβος συγκροτήσεως νέων συλλαλητηρίων, τὰ ὁποῖα εἰς περισσότερα μέρη θὰ εἶνε ἔνοπλα, ὑπάρχει δὲ φόβος νὰ τὰ ἐκμεταλλευθοῦν ὡρισμένοι παράγοντες, ἀναμένοντες τοιαύτας εὐκαιρίας.

Ἐν τέλει εἰς τὴν ἔκθεσιν ὁ κ. Γενικὸς Διοικητὴς ἀναφέρει ὅτι ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι τὴν Κυριακὴν εἰς ὡρισμένας περιφερείας τοῦ Ἡρακλείου θὰ συγκροτηθοῦν συλλαλητήρια, ὅμοια ἐκείνων τὰ ὁποῖα συνεκροτήθησαν πρὸ καιροῦ.

Τὴν ἀνωτέρω ἔκθεσιν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Ἐπίσης ὁ κ. Μαρῆς ἐδέχθη τὴν νύκτα εἰς συνεργασίαν τὸν κ. Διαλέτην καὶ ἔδωκεν ἐντολὴν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν κατὰ τὸ δυνατὸν τῆς χωροφυλακῆς Κρήτης.

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ

Κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίως πληροφορίας ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα θὰ ἀρχίσῃ λειτουργοῦσα περὶ τὰς ἀρχὰς Μαΐου. Θὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πανεπιστημίου ἀγορασθὲν παρὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Μέγαρον ὅπου εἶχε τὰ γραφεῖά της ἡ Λαϊκὴ Τράπεζα.

Ἡ Κτηματικὴ Τράπεζα, ἥτις ἐπρόκειτο νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὸ μέγαρον τοῦτο θέλει ἱδρύσῃ τὰ γραφεῖά της εἰς ἰδιαιτέραν πτέρυγα τοῦ Κεντρικοῦ καταστήματος τῆς Ἐθνικῆς. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ διορισθοῦν ὁ κ. Διομήδης ὡς διοικητὴς τῆς Ἐκδοτικῆς καὶ ὁ κ. Τσουδερὸς ὡς ὑποδιοικητής, κοινῇ ἀποφάσει Ἐθνικῆς καὶ Κράτους. Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης θὰ ἐκλεγῇ καθ' ὁμόφωνον ὑπόδειξιν τῶν μετόχων ὁ κ. Δροσόπουλος, ὑποδιοικητὴς δὲ ὁ κ. Κορυζῆς.

Ἡ Διοίκησις τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης θὰ προσφερθῇ πιθανῶς εἰς τὸν κ. Μυλωνᾶν, ὅστις ὅμως εἶναι ἄγνωστον ἂν θὰ δεχθῇ. Διὰ τὴν Ἐκδοτικὴν θὰ ἐκδοθοῦν 80000 μετοχαὶ πρὸς 5000 ἑκάστη. Αἱ 40000 θὰ διατεθοῦν ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἐθνικῆς.

Δι' ἑκάστην μετοχὴν τῆς Ἐθνικῆς θὰ καταλογισθοῦν δύο τῆς Ἐκδοτικῆς. Αἱ ὑπόλοιποι 40.000 θὰ διατεθοῦν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου τῆς Τραπέζης. Τὰ διαδόμενα, ὅτι πρόκειται πάλιν ἡ Κτηματικὴ νὰ συγχωνευθῇ μὲ τὴν Ἐθνικὴν εἶναι ἀπολύτως ἀνακριβῆ, διαψεύδονται δὲ μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον. Ἐπίσης ἀνυπόστατα εἶναι τὰ περὶ ἐκδόσεως νέων μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Ἡ ἀνακριτικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἀνέβαλε τὴν χθεσινήν της συνεδρίαν, διότι ὁ κ. Θ. Πάγκαλος λόγῳ ἀσθενείας του δὲν ἠδυνήθη νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν Βουλήν.

Ὁ κ. Π. Ἀραβαντινὸς δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν πελάτην του δηλοῖ ὅτι καταθέτει τὴν ἐντολὴν τὴν ὁποίαν τῷ ἀνέθεσε πρὸς ὑπεράσπισίν του, διότι χαρακτηρίζει τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐνεργεῖ ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ὡς σκανδαλώδη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΔΕΝ ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΟ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΙ ΑΥΞΗΣΕΙΣ ΘΑ ΠΛΗΡΩΘΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΡΙΣΘΕΙΣΗΣ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Συνῆλθον χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν τὰ μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου εἰς συνεδρίασιν, παραταθεῖσαν πέραν τῆς ὥρας.

Κατ' αὐτήν, εἰσηγήσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, διεξήχθη μακρὰ ἐν ἀρχῇ συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐπαγγελματικῶν αἰτημάτων καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τοῦ αἰτήματος περὶ ἀναστολῆς τῆς καταβολῆς τῆς β' δόσεως τῶν διὰ τὰ καταστήματα ὁριζομένων αὐξήσεων τοῦ ἐνοικιοστασίου ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου.

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ διατάξεις τοῦ ἐνοικιοστασίου παραμείνουν ἐν ἰσχύϊ ὡς ἔχουν, ἤτοι ὅπως ἡ πληρωμὴ τῶν ἀξιώσεων καταβληθῇ κανονικῶς, κριθέντος ὅτι οὐδέποτε ἀναστολὴ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σημερινοῦ ἐνοικιοστασίου θὰ ἐπέφερεν ἀνωμαλίας. Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη — κατὰ ρητὴν δήλωσιν τοῦ κ. Καφαντάρη — μόνον ἐκ λόγων σκοπιμότητος, μολονότι ἀνεγνωρίσθη ὅτι ἐπεδείχθη ἐξαιρετικὴ σπουδὴ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία εἶχεν ἐπεξεργασθῇ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἐνοικιοστάσιον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνιοῦσαν κλίμακα ὑπὸ τὴν ὁποίαν ἐτέθησαν αἱ θεσπισθεῖσαι αὐξήσεις καὶ κατ' ἀκολουθίαν ὅτι διετάχθη ἀδικία τις εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς διὰ τῆς καθορισθείσης συντμήσεως τῶν χρονικῶν διαστημάτων μεταξὺ τῶν αὐξήσεων τῶν ἐνοικίων ἀπ' ἀλλήλων.

Κατὰ συναφεῖς ἀφ' ἑτέρου δηλώσεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἡ κρατήσασα εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἄποψις περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ ἐνοικιοστασίου ὡς ἔχει, ἐστηρίχθη εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι οἱαδήποτε νέα ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος τοῦ ἐνοικιοστασίου, γενικευομένη κατ' ἀνάγκην, θὰ ἐπέφερε μείζονας κλονισμοὺς εἰς τὴν κοινωνίαν ἢ ἡ σημερινὴ κίνησις τῶν ἐπαγγελματιῶν.

Ἡ Κυβέρνησις, ἄλλως τε, κατὰ τὸν κ. Τουρκοβασίλην, ὀφείλει νὰ παραμείνῃ ἁπλοῦς διαιτητὴς μεταξὺ τῶν δύο ἀντιμαχομένων τάξεων, ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν, ὅπως εἶναι εἰς θέσιν νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων, μὴ ἐπιτρέπουσα ὑπερβάσεις τῆς μιᾶς τάξεως εἰς βάρος τῆς ἄλλης ἐν οἱαδήποτε περιπτώσει.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν περίπτωσιν κηρύξεως ἀπεργίας ἐκ μέρους τῶν ἐπαγγελματιῶν, ὁ κ. ὑπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις, κατὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν, «θὰ ἀντιμετωπίσῃ μετὰ σθένους τὴν κατάστασιν.»

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ Η ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΟΝΤΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΝ ΩΣ ΙΔΙΩΝΥΜΟΝ ΑΔΙΚΗΜΑ

Κατὰ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν προέβη εἰς μακρὰν εἰσήγησιν περὶ τῶν γενικωτέρων μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, κατόπιν τῆς σημειωθείσης ἐπ' ἐσχάτων ἐντάσεως τῆς ἀνατρεπτικῆς κινήσεως τῶν κομμουνιστῶν τόσον ἐνταῦθα ὅσον καὶ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην καὶ ἀλλαχοῦ. Ὁ κ. Μαρῆς ἐξέθεσε σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὰ πορίσματα τῶν ἰδιαιτέρων συσκέψεων τὰς ὁποίας ἔσχε τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας τόσον μετὰ τοῦ συναδέλφου του ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὅσον καὶ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὑπεστηρίχθη τόσον ὑπὸ τοῦ κ. Μαρῆ ὅσον καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τουρκοβασίλη ἡ γνώμη ὅπως, συμφώνως πρὸς τὴν ἀλλαχοῦ κρατοῦσαν νομοθεσίαν, ὁ κομμουνισμὸς χαρακτηρισθῇ διὰ νόμου ὡς ἰδιώνυμον ἀδίκημα, διὰ τὸ ὁποῖον νὰ θεσπισθοῦν εἰδικαὶ ποιναί. Ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης διεξήχθη μακρὰ συζήτησις.

Ἐν τέλει, τῇ εἰσηγήσει τοῦ κ. Καφαντάρη, ἀπεφασίσθη ὅπως οἱ ἁρμόδιοι ὑπουργοί, Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, ὑποβάλουν εἰς προσεχὲς ὑπουργικὸν συμβούλιον σχετικὸν σχέδιον νόμου καθορίζοντος τόσον τὴν μορφὴν τοῦ ἀδικήματος τοῦ κομμουνισμοῦ, ὅσον καὶ τὰς ἐπιβαλλομένας ποινάς.

Ὁ κ. Καφαντάρης, ἐξηγῶν πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου τὴν σχετικὴν ἄποψίν του, ἐτόνισεν ὅτι ἡ πρόθεσίς του ὑπῆρξεν ὅπως καθορισθῇ σαφὴς καὶ ἀδιαμφισβήτητος διατύπωσις τῆς ἐννοίας περὶ τοῦ κομμουνισμοῦ ὡς ἰδιοτύπου ἀδικήματος, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνασταλῇ πᾶσα ἀνατρεπτικὴ κατὰ τοῦ Κράτους ἐνέργεια, συγχρόνως ὅμως κατοχυρωθῇ καὶ ἡ ἐκ τοῦ Συντάγματος ἐξασφαλιζομένη ἐλευθερία.

Συμφώνως πρὸς τὴν πρότασιν τοῦ κ. Καφαντάρη, καθωρίσθη ὅτι θὰ συσταθῇ εἰδικὴ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἡ ὁποία θὰ εἰσηγηθῇ περὶ τῆς λήψεως ἑνιαίων μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Ἐκ τῶν πρώτων, ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιληφθῇ καὶ τῆς ἐξετάσεως τοῦ συνταχθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν σχεδίου νόμου περὶ δημοσίων συναθροίσεων, τροποποιοῦσα αὐτὸ ἐν ἀνάγκῃ, ὥστε νὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ὑποβολὴ αὐτοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος.

Τὰς γνωματεύσεις της ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη θὰ ὑποβάλῃ πρὸς ἐξέτασιν εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν τῶν ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν, Δικαιοσύνης, Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, Στρατιωτικῶν καὶ Ναυτικῶν. Τὰ πορίσματα τῆς συσκέψεως ταύτης θὰ ἀχθοῦν καὶ πάλιν πρὸς συζήτησιν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου καὶ θὰ ὑποβληθῇ αὐτούσιον τὸ κείμενον τοῦ προαναφερθέντος νομοσχεδίου διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κομμουνισμὸς πρόκειται νὰ κηρυχθῇ ὡς ἰδιώνυμον ἀδίκημα.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ προέλθῃ εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν δύο ἄλλων ὑπουργείων, Δικαιοσύνης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πρὸς καθορισμὸν τῶν τριῶν ἀντιπροσώπων. Οὗτοι θὰ λάβουν παρὰ τῶν ὑπουργῶν ὁδηγίας ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐργασίας των καὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.

Η ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ ΕΚΗΡΥΧΘΗ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

ΤΗΝ ΘΕΩΡΕΙ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Συνῆλθε χθὲς εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἡ ὁλομέλεια τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν ὅπως συζητήσῃ περὶ τῆς τηρηθησομένης στάσεως τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ κόσμου ἔναντι τῆς ἀπειλουμένης ἐπαγγελματικῆς ἀπεργίας. Κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐπηκολούθησε μακρὰ συζήτησις, ἀνεγνωρίσθη δὲ ὁμοφώνως τὸ ἐν πολλοῖς δίκαιον τῶν αἰτημάτων τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως, τὰ ὁποῖα ἄλλως τε εἶνε κοινὰ καὶ πρὸς τὰ τῆς. Ἀνεγνωρίσθη ὅμως ταυτοχρόνως ὅτι εἰ της. Ἀνεγνωρίσθη δὲ ταυτοχρόνως ὅτι εἶνε δυσχερὴς καὶ ἐν πολλοῖς ἀνέφικτος ἡ ὁλοκληρωτικὴ καὶ μονομερὴς ἐπίλυσις αὐτῶν ὑπὲρ μιᾶς καὶ μόνης τάξεως, καθ' ἣν στιγμὴν ὅλαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις ὑποβάλλονται εἰς μεγάλας θυσίας καὶ στερήσεις χάριν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, αὐτὸ δὲ τὸ Κράτος καταβάλλει ὅλας αὐτοῦ τὰς προσπαθείας διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἀνόρθωσιν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους φρονεῖ ὁ ἐμπορικὸς καὶ βιομηχανικὸς κόσμος ὅτι ἡ ἐπαπειλουμένη ἀπεργία, ἀποτελοῦσα τὴν βιαίαν ἐπιδίωξιν μονομεροῦς καὶ ὑπὲρ μιᾶς τάξεως λύσεως αἰτημάτων ἀποβαίνει ἀκατανόητος διὰ τὸν συντηρητικὸν χαρακτῆρα τῶν ἐπαγγελματικῶν τάξεων, ἀποτελεῖ δὲ ταυτοχρόνως ἐπικίνδυνον ὅπλον κατὰ τῆς ἀσφαλείας τῆς κοινωνικῆς γαλήνης καὶ τῆς εὐρύθμου λειτουργίας τοῦ Κράτους. Τὰς ὀλεθρίας συνεπείας τῆς τοιαύτης ἐπαναστατικῆς τακτικῆς πρώτη θὰ ἐδοκίμαζεν ἄλλως τε ἡ πολυάριθμος τάξις τῶν ἐπαγγελματιῶν. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν διεπιστώθη μεθ' ἱκανοποιήσεως παρὰ πολλῶν μελῶν ὅτι κρατοῦν καὶ εἰς πολλοὺς ἐπαγγελματίας ἠρεμώτεραι σκέψεις, οὕτω δὲ ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ ἀποτραπῇ ἡ κήρυξις τῆς ἀπεργίας. Ἐν τῇ περιπτώσει δὲ ταύτῃ ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις ὅπως τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον Ἀθηνῶν ἐνισχύσῃ ἠθικῶς παρὰ τῇ Κυβερνήσει πᾶσαν νομιμόφρονα ἐνέργειαν καὶ πᾶσαν δικαίαν ἀξίωσιν τῆς ἐπαγγελματικῆς τάξεως. Ταυτοχρόνως ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως ὅπως ἐν τῇ ἀπιθάνῳ περιπτώσει τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἀδιαλλάκτων παρὰ τοῖς ἐπαγγελματίαις καὶ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπεργίας τὸ Ἐμπορικὸν καὶ Βιομηχανικὸν Ἐπιμελητήριον ἀπευθύνῃ ἐγκύκλιον ἐντολὴν πρὸς πάσας τὰς ἐμπορικὰς καὶ βιομηχανικὰς ἐπιχειρήσεις τὰς ἀποτελούσας τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὅπως ἀπόσχωσι τῆς τοιαύτης ἀπεργίας καὶ ἐξακολουθήσωσι τακτικῶς τὰς ἐργασίας των. Εἰδικώτερον οἱ μεγαλέμποροι ἀποικιακῶν καὶ τροφίμων ἐν γένει θὰ παρακληθῶσιν ἰδιαιτέρως ὅπως ἐνισχύσωσι πάντα πρόθυμον νὰ ἐνεργήσῃ λιανικὸν ἐμπόριον τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Ἐν τέλει ἐξουσιοδοτήθη ἐν λευκῷ τὸ Προεδρεῖον.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.-ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΑΡΗ

Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπαγγελματιῶν συνεχίζουσα τὰ διαβήματά της μετέβη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐζήτησε νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ κ. Καφαντάρη.

Λόγῳ ὅμως ἀπουσίας αὐτοῦ ἡ ἐπιτροπὴ παρεκλήθη νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. ὑπουργὸν σήμερον.

Κατόπιν ἡ ἐπιτροπὴ μετέβη εἰς τὴν Βουλὴν καὶ παρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ κ. Σοφούλη. Εἰς αὐτὸν ἀνέπτυξε τὰς ἐπαγγελματικὰς ἀπόψεις καὶ ἐζήτησε τὴν συνδρομήν του.

Ὁ κ. Σοφούλης ἐξέφρασεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ὅπως ρυθμισθῇ ἡ κατάστασις σύμφωνα μὲ τὰς ἀπόψεις τῶν Ἐπαγγελματιῶν καὶ συνέστησεν εἰς αὐτὴν ὅπως καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν.

Ἀκολούθως ἡ ἐπιτροπὴ μετέβη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ηὐχαρίστησε τὸν κ. Μαρῆν διὰ τὴν διαταχθεῖσαν ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς διατιμήσεων τιμηματικὴν ἄρσιν αὐτῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι θὰ συνεχίσῃ τὰ ὑπὲρ τῶν ἐπαγγελματιῶν ἀρξάμενα εὐεργετικὰ μέτρα, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅμως καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι νὰ βοηθήσουν πρὸς τοῦτο διὰ τῆς στάσεώς των τὴν Κυβέρνησιν. «Διότι ἐσυνέχισεν ὁ κ. Μαρῆς, εὐθὺς ὡς διαπιστωθῇ οἱαδήποτε κατάχρησις τῆς χορηγουμένης ἐλευθερίας ἐκ μέρους τῶν ἐπαγγελματιῶν τὰ περιοριστικὰ μέτρα θὰ ἐπανέλθουν ἀμέσως.»

Ἀκολούθως ὁ κ. Μαρῆς ἀπηύθυνε συστάσεις μετριοπαθείας ἐν σχέσει μὲ τὴν κήρυξιν ἀπεργίας, διότι δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ ἀνεχθῇ οὐδεμίαν παρεκτροπήν.

Ἡ ἐπιτροπὴ διεβεβαίωσε τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι οἱ ἐπαγγελματίαι δὲν σκοπεύουν ποσῶς νὰ διασαλεύσουν τὴν τάξιν, προσέθεσε δὲ ὅτι, ἂν θ' ἀπεργήσουν, θὰ τὸ πράξουν διότι μὲ τὴν ὑφισταμένην κρίσιν ἀφ' ἑνὸς καὶ τὴν βαρυτάτην φορολογίαν ἀφ' ἑτέρου δὲν δύνανται νὰ ἀνταπεξέλθουν εἰς τὰς ἀνάγκας των.

ΤΟ ΧΘΕΣΙΝΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν συνῆλθον εἰς σύσκεψιν τὰ μέλη τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς παρὰ τῆς ὁποίας ἐν τέλει ἐξεδόθη τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ἐν συνεχείᾳ τῶν ἐνεργειῶν της ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπαγγελματιῶν μετέβη καὶ ἐπεσκέφθη τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλην ὡς ἀρχηγὸν ὁμάδος ἐκθέσασα εἰς αὐτὸν τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα παρεκάλεσε δὲ τοῦτον ὅπως ὑποστηρίξῃ τὰ ἐπαγγελματικὰ αἰτήματα τῶν ὁποίων ὁ κ. Πρόεδρος ὡς πρωθυπουργός, ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Βουλῆς εἶναι γνώστης. Ὁ κ. Σοφούλης ἀπαντῶν ἐδήλωσεν ὅτι εὐμενῶς θὰ κρίνῃ τὰ ἐπαγγελματικὰ ζητήματα.

»Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἐπαγγελματιῶν θεωροῦσα τὴν μελετωμένην καὶ προετοιμαζομένην ἔμπρακτον διαμαρτυρίαν τῶν ἐπαγγελματιῶν ὡς ἔσχατον μέτρον, δὲν σκοπεῖ διὰ τούτου νὰ ἐκβιάσῃ τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν εὐνοϊκὴν τῶν ζητημάτων των ἐπίλυσιν, οὔτε ἄλλως πως νὰ παραβλάψῃ τὰ συμφέροντα ἄλλων τάξεων. Ἐξακολουθοῦσα ἡ ἐπιτροπὴ τὰς ἐνεργείας της θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ὑπολοίπους ἀρχηγοὺς ἐντὸς τῆς αὔριον».

ΜΕΓΑΛΑΙ ΠΛΗΜΜΥΡΑΙ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

ΚΑΤΕΚΛΥΣΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΙΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΑΞΙΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐλήφθησαν χθὲς τηλεγραφήματα τῶν διαφόρων ἀρχῶν Μακεδονίας εἰς τὰ ὁποῖα ἀναφέρεται ὅτι συνεπείᾳ τῶν τελευταίων βροχῶν αἱ περὶ τὴν Θεσσαλονίκην καὶ τὰς Σέρρας πεδιάδες διατρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ κατακλυσθοῦν ὑπὸ τῶν ὑδάτων τῶν πλημμυρισάντων ποταμῶν Ἀξιοῦ καὶ Στρυμῶνος.

Ἐξαιρετικῶς σοβαρῶς εἶνε ὁ κίνδυνος τῆς καταστροφῆς τῆς ἐσοδείας ἡ ὁποία κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις εἶνε πλουσιωτάτη.

Τὰ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν τηλεγραφήματα τῶν ἀστυνομικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν Σερρῶν ἀναφέρουν ὅτι «λόγῳ ραγδαίων βροχῶν καὶ τήξεως χιόνων ἐν Βουλγαρίᾳ ὁ Στρυμὼν πλημμυρήσας κατέκλυσε τὰ παρόχθεια χωρία καὶ τοὺς ἐσπαρμένους ἀγροὺς ἁπάσης σχεδὸν τῆς πεδιάδος Σερρῶν. Ἀνθρώπινα θύματα δὲν ἐγνώσθη ἂν ὑπάρχουν μέχρι τῆς στιγμῆς.»

Διὰ τὸν Ἀξιὸν ἀναφέρεται ὅτι τὰ ὕδατά του πλημμυρήσαντα κατέκλυσαν ἅπαντα τὰ πεδινὰ παραποτάμια χωρία προξενήσαντα ζημίας. Τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ παρέσυραν τριάκοντα μέτρα ξυλίνης γεφύρας τῆς Ἀξιουπόλεως ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς, ἕνεκα τούτου δὲ διεκόπη ἡ συγκοινωνία. Ἀνθρώπινα θύματα καὶ ἐκ τῆς πλημμύρας αὐτῆς δὲν ὑπάρχουν.

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' ἐπειγούσης τηλεγραφικῆς διαταγῆς πρὸς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Μακεδονίας ἐντέλεται ὅπως ληφθοῦν ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα ἐκ τῶν περιστάσεων μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως, πρὸ παντὸς δὲ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς συγκοινωνίας. Ὁ Γενικὸς Διοικητὴς ἐντέλλεται ὅπως προέλθῃ εἰς σχετικὰς συνεννοήσεις μετὰ τοῦ Γου Σώματος Στρατοῦ ἵνα δώσῃ διαταγὰς πρὸς ἀπόσπασιν ἐπαρκοῦς δυνάμεως στρατοῦ διὰ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς χωρικοὺς τῶν χωρίων τὰ ὁποῖα κατεκλύσθησαν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐξ Ἐδέσσης ἐπλημμύρισεν ὁ Ξηροπόταμος καὶ ἀπειλεῖ τὴν πόλιν.

Ἐπίσης τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἐκ Πατρῶν ἀναφέρουν ὅτι ἐπλημμύρισεν ὁ Πηνειὸς καὶ ἐπέφερε βλάβας εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Πύργου—Πατρῶν.

ΑΝΕΧΩΡΗΣΕΝ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΜΑΡΙΑ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΗΣ ΙΛΕΑΝΑΣ

Ἡ βασίλισσα τῆς Ρουμανίας Μαρία δεχθεῖσα πρόσκλησιν τοῦ Γάλλου ναυάρχου Ντὲ Μπουΐ ἐξετέλεσε μετ' αὐτοῦ χθὲς τὴν πρωΐαν θαλάσσιον περίπατον ἀνὰ τὸν Πειραϊκὸν λιμένα μέχρι τοῦ Βασιλικοῦ Περιπτέρου δι' ἀτμακάτου τῆς θαλαμηγοῦ τοῦ Ναυάρχου «Ντιάνας». Ἀκολούθως ἐπεσκέφθη τὴν θαλαμηγὸν καὶ ἐπανῆλθε περὶ τὴν μεσημβρίαν εἰς τὸ διαμέρισμά της ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Βασιλεὺς Κάρολος». Ἡ πριγκήπισσα Ἰλεάνα δι' αὐτοκινήτου τῆς πρεσβείας ἔκαμεν ἕνα περίπατον μέχρι τῶν Ἀθηνῶν, ἀνῆλθε δὲ καὶ ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως. Αἱ ὑψηλαὶ ξέναι ἀνεχώρησαν τὴν 2αν ἀπογευματινὴν ὥραν διὰ Κύπρον, ὅπου θὰ φιλοξενηθοῦν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ Ἄγγλου διοικητοῦ. Εἰς Κύπρον θὰ παραμείνουν ἐπὶ δώδεκα ἡμέρας μεθ' ὃ θὰ ἐπιστρέψουν εἰς Ρουμανίαν διερχόμεναι καὶ πάλιν ἐκ Πειραιῶς.

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΠΟΚΡΟΥΕΤΑΙ Η ΙΔΕΑ ΠΕΡΙ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΡΙΑΝΟΝ

ΠΟΙΑΙ ΘΑ ΗΣΑΝ ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 29 (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*).—**Αἱ παρισιναὶ ἐφημερίδες ἀσχολοῦνται διὰ μακρῶν μὲ τὴν ὑπὸ τοῦ Μουσσολίνι πρὸς τὸν διευθυντὴν τοῦ «Νταίηλυ Μαίηλ» δοθεῖσαν συνέντευξιν, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος δείκνυται διατεθειμένος νὰ δεχθῇ ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν. Αἱ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι ἀναθεωρουμένης τῆς συνθήκης τοῦ Τριανὸν θὰ ἔλθῃ ἡ σειρὰ πρὸς ἀναθεώρησιν καὶ τῆς συνθήκης τοῦ Σαὶν Ζερμαίν. Ἐὰν διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς πρώτης θὰ ἀποσπασθοῦν ἐδάφη ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν διὰ νὰ προστεθοῦν εἰς τὴν Οὐγγαρίαν, διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῆς δευτέρας θὰ ἀποσπασθοῦν ἐδάφη ὄχι πλέον ἀπὸ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτὴν τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Τεργέστη καὶ αἱ δοθεῖσαι εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀκταὶ τῆς Ἀδριατικῆς θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν Αὐστρίαν, δημιουργουμένου οὕτω σπουδαίου γερμανικοῦ συγκροτήματος ἐν τῇ Μεσευρώπῃ, πάντοτε διατεθειμένου νὰ ἐπεκταθῇ πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις.**

Ἡ «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» συνιστᾷ εἰς τὸν Μουσσολίνι νὰ μὴ παραπλανᾶται ἀπὸ τὸν φόβον τῆς Γιουγκοσλαυΐας.

Ἡ «Βολοντὲ» ὁμιλεῖ περὶ ἀπερισκεψίας, ἐνῷ τὸ «Ἔργον» θεωρεῖ τὰς δηλώσεις τοῦ Μουσσολίνι ὡς ἄνευ ἀξίας.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΔΙΑ ΤΟΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ, 29. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ κ. Παπαναστασίου πρὶν ἀναχωρήσῃ ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῆς ἀναμίξεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν πολιτικὴν ἀπήντησεν ὅτι οὗτος ἔχει περισσότερον παντὸς ἄλλου δικαίωμα ἵνα ἀσκῇ τὰ πολιτικά του δικαιώματα καὶ ἐπηρεάζει τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου. Προσέθηκεν ὅτι ἐὰν ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πολιτικὴν θὰ συνεργασθῇ καὶ θὰ βοηθήσῃ τοῦτον. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐπέμεινεν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος πρέπει νὰ ἐκλεγῇ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καίτοι, προσέθηκε, κατὰ τὴν τελευταίαν μετ' αὐτοῦ συνομιλίαν ἀπέκρουσε τοῦτο. Σχετικῶς μὲ τὴν ἐπὶ τὸ ἀμερικανικώτερον τοῦ πολιτεύματος εἶπεν ὅτι τὰ πολιτεύματα δὲν συντάσσονται χάριν ἀτόμων. Ἡ ἐκλογή, κατέληξεν, εἶνε ἔργον τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας εἶνε δὲ ἥκιστα σοβαρὸν νὰ ζητῆται πάντοτε ἡ συγκατάθεσις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπὶ πολιτικῶν πράξεων.

Η ΚΥΡΩΣΙΣ

ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΟΥ ΝΕΤΤΟΥΝΟ

ΡΩΜΗ, 29 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἐν Βιέννῃ ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Μεσσατζέρο» ἡ συνθήκη τοῦ Νεττοῦνο πρόκειται νὰ κυρωθῇ τὴν 27 Ἰουλίου, ὁπότε καὶ θὰ ἀνανεωθῇ καὶ τὸ ἰταλοσερβικὸν σύμφωνον φιλίας, τοῦ ὁποίου ἡ ἰσχὺς λήξασα τὴν 27 Ἰανουαρίου παρετάθη ἐπὶ ἑξάμηνον.

ΑΠΕΦΑΣΙΣΘΗ

Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΖΙΝΩΝ

Εἰσηγήσει τοῦ ὑπουργοῦ κ. Μαρῆ τὸ χθεσινὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς λειτουργίας τῶν χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν Διονύσου καὶ Ἁγίου Ἀνδρέου, ἐπιφυλαχθὲν ν' ἀποφασίσῃ διὰ τὰ καζίνα τῶν λουτροπόλεων. Ἐπειδὴ ὁ χρόνος τῆς ἐνοικιάσεως τῶν καζίνων λήγει τὴν 1ην Ἀπριλίου, τὸ διάταγμα τὸ καταργοῦν τὴν διάταξιν τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἡ λειτουργία τῶν ὡς ἄνω δύο χαρτοπαικτικῶν λεσχῶν θὰ ἐκδοθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας. Αἱ λέσχαι τῶν λουτροπόλεων παραμένουν ἐν λειτουργίᾳ.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

ΠΕΡΙ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε τὴν ἑσπέραν χθὲς ἡ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ τῆς Δικαιοσύνης καὶ ἐσυνέχισε τὴν ἐπεξεργασίαν ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ συστάσεως συμβουλίου Ἐπικρατείας». Τὴν συνέχειαν τοῦ δευτέρου ἄρθρου, καθορίζοντος ποῖοι δύνανται νὰ διορισθῶσι σύμβουλοι, ἡ ἐπιτροπὴ καθώρισεν ὡς ἑξῆς:

1) Ἀρεοπαγῖται ἢ Εἰσαγγελεῖς καὶ ἀντεισαγγελεῖς τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρόεδροι καὶ εἰσαγγελεῖς ἐφετῶν ἢ ἐφέται χρηματίσαντες ἐπὶ δεκαπενταετίαν εἰς θέσεις ἀπὸ τοῦ βαθμοῦ τοῦ Πρωτοδίκου καὶ ἄνω. 4) Νομικοὶ σύμβουλοι ἢ μέλη τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπὶ τριετίαν. 5) Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἐπὶ βαθμῷ γενικοῦ γραμματέως ἐπὶ τριετίαν ἢ διευθυνταὶ α' τάξεως ἐπὶ πενταετίαν. 6) Πάρεδροι τοῦ συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας ἐπὶ πενταετίαν. 7) Δικηγόροι παρὰ πολυμελοῖς δικαστηρίοις ἐπὶ 12ετίαν, ἐφόσον πάντες οὗτοι δὲν ἀπελύθησαν τῆς θέσεώς των λόγῳ πειθαρχικῆς ποινῆς ἢ συνεπείᾳ καταδίκης.

2. Ἀνίκανοι νὰ διορισθοῦν εἶναι οἱ καταδικασθέντες ἐπί τινι τῶν ἐν ἄρθροις 21—24 τοῦ ποινικοῦ νόμου ἀδικημάτων, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ ἐπιβληθεῖσα ποινὴ καὶ ἂν ἐπηκολούθησεν ἀποκατάστασις.

Τὸ ἄρθρον 3ον ἡ ἐπιτροπὴ διετύπωσεν ὡς ἑξῆς: Κατὰ τὴν πρώτην συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ διορισθῶσι σύμβουλοι τῇ προτάσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκ τῶν ἐχόντων τὰ ὡς ἄνω προσόντα.

Τὸ ἄρθρον 4 τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν προεδρείαν καὶ ἀντιπροεδρίαν τοῦ Συμβουλίου ἔμεινεν ὡς διετυπώθη.

Θ' ΑΡΘΗ

Η ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ γίνῃ σύσκεψις τῶν ἁρμοδίων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν καθ' ἣν θὰ ἀποφασισθῇ ἡ ἄρσις τῆς ὑφισταμένης διατιμήσεως ἐπὶ τῶν ἀλεύρων τὴν ὁποίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ ἄρσις τῆς διατιμήσεως ἐπὶ τοῦ ἄρτου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ ἐπὶ τοῦ συναλλάγματος κίνησις δὲν παρουσίασε καὶ χθὲς ἐνδιαφέρον. Ἐλάχισται πράξεις ἐγένοντο μεταξὺ τῶν τιμῶν 368.75—369.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Κατ' ἀμφοτέρας τὰς χθεσινὰς συνεδριάσεις ἡ ἀγορὰ ἔδειξε διαθέσεις ἀνατιμητικάς.

Κατὰ τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς πρωϊνῆς συνεδριάσεως παρετηρήθη μᾶλλον ἀπραξία. Κίνησις εἶχε σημειωθῇ μόνον ἐπὶ τῶν μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης. Βραδύτερον ὅμως ἤρχισαν νὰ ἐμφανίζωνται ἀγορασταὶ ἐπὶ ὅλων γενικῶς τῶν ἀξιῶν. Ζωηρότερον ἐζητήθησαν αἱ μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ἀνατολῆς, Βιομηχανίας, Ἐμπορικῆς, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας, Οἴνων, Οἰνοποιΐας, Πυριτιδοποιείου καὶ Λιπασμάτων. Αἱ τελευταῖαι μάλιστα ἐκέρδισαν περὶ τὰς 100 μονάδας.

Ζωηρὰ ζήτησις ἐσημειώθη ἀφ' ἑτέρου ἐπὶ τῶν μετοχῶν «Τέκτονος», Ἐργοληπτικῆς κα ἰΒερμίου. Αἱ μετοχαὶ Μακρῆ ἐδόθησαν ἐλαφρῶς βελτιωμέναι. Γενικῶς πᾶσαι αἱ ἀξίαι, πλὴν ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, ἐδόθησαν εἰς ἐπίπεδα ἀνώτερα τῶν προχθεσινῶν.

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων ἐσημειώθη ἐλαφρὰ ζήτησις καὶ ἀνάλογος ἀνατίμησις. Τὴν πρωΐαν διεκυμάνθησαν μεταξὺ τῶν τιμῶν 723—728, τὸ δὲ ἀπόγευμα μεταξὺ 727—729.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 29.— Σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Πύργου 4150, Κάμπου 4150, Ἀμαλιάδος 4225, δελτία ἕτοιμα 3805, Ἀπρίλιος 3810, Μάϊος 3830.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Σῖτος Ἀργεντ. Ροζαφὲ εἰδ. βάρ. 80 χιλ. σελ. 236 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμος.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 28 Μαρτίου 1928

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	60.—	5 ο)ο 1914	1795
5 ο)ο 1884	60.—	Τράπ. Ἀθηνῶν	325
4 ο)ο 1887	50.—	» Ἀνατολῆς	342
4 ο)ο 1889	50.—	Οἴνων	698
5 ο)ο 1890	60.—	Λαυρίου	31
5 ο)ο 1893	60.—	Ἠλεκτρικῆς	140
4 ο)ο 1902	58.—	Σ.Π.Α.Π.	231
5 ο)ο 1907	85.—	Σιδ. Θεσσαλίας	418
4 ο)ο 1910	59.50		
5 ο)ο 1914	72.50		
7 ο)ο 1924	10125		
6 ο)ο 1928	91.—		
Κτηματικῆς	98.25		

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμή		368.75	—.—	—.—	—.—	0.335	0.24	0.45	0.75	—.—	—.—	261
Στερλίνα	368.75		4.881	25.341	12.125	124.01	92.40	164.65	277.—	34.08	785	971
Δολλάριον	75.53	4.881		—.—	—.—	25.342	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.54	25.342	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.40	12.118	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.97	124.02	3.932	20.41	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα	3.99	92.40	5.286	27.466	—.—	—.—	0.642	1.30	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.24	164.76	—.—	—.—	—.—	1.349	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δινάριον	1.33	277.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.11	35.03	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λεΐ	0.47	788.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	308	—.—
Λιρ. Τουρκ.	38.35	9.71	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 1928 — ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΟΣ

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.	ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	Π. Μ.	Μ. Μ.
5 ο)ο 1881	4425	4425	ἄτοκον 1885	2.—	2.—
5 ο)ο 1884	4425	4425	5 ο)ο 1898	74.—	74.—
4 ο)ο 1887	3730	3730	5 ο)ο 1900	72.—	72.—
4 ο)ο 1889	3670	3670	1 ο)ο 1906	53.—	53.—
5 ο)ο 1890	4350	4350	6 ο)ο 1917	80.—	80.—
5 ο)ο 1893	4275	4275	6 ο)ο 1918	80.—	80.—
2 1)2ο)ο 1898	32000	32000	8 ο)ο ΑΒ 1919	79.—	79.—
4 ο)ο 1902	4275	4310	» Γ.ΣΤ. 1925	76.—	76.—
5 ο)ο 1907	1240	1240	5 ο)ο1920)π.	188.—	188.—
4 ο)ο 1910	4310	4310	)μ.	190.—	190.—
5 ο)ο 1914	5365	5365	6 1)2ο)ο 1922	94.50	94.50
7 ο)ο 1924	7415	7430	6 ο)ο 1926	78.—	78.—
8 ο)ο 1925	80200	80200	8 ο)ο 1926	97.50	97.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3 ο)ο 1880	1500	1500	2 1)2 ο)ο1912	72.—	72.—
2 1)2 ο)ο1904	72.—	72.—	8 ο)ο 1926	728.—	729.—

Γραφεῖον Γ. Ν. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΤΡΑΠΕΖΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἐθνικῆς	69400	69700
Ἀθηνῶν	982	980
Ἀνατολῆς	1050	1045
Λαϊκῆς	6000	6000
Ἐμπορικῆς	742	745
Πειραιῶς	370	370
Βιομηχανίας	660	665
Οἰκονομίας	175	175
Γενικῆς	2000	2000
Κεντρικῆς	367	367
Κοσμ)πούλ.	750	750
Θεσσαλίας	132	130
Χίου	700	700
Ἑλ. Ἐμ. Πίσ.	240	240
Ἀγγλοαμ.	60.—	60.—
Καραβασίλ.	5000	5000
Σάμου	130	130
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ		
Κάπαρη	16	13.—
Ἀχαϊκῆς	128	128
Ἐθνικῆς	530	535
Παληοῦ	10.—	10.—
Μιχαληνοῦ	550	550
Χιακῆς	370	370
Γιαννουλάτου	240	240
Κορκόδειλος	330	330

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἑρμῆς	240	250
Καπνοῦ	148	146
Ἀπόλλων	220	220
Βασιλειάδη	100	100
Πυριτιδοπ.	2160	2145
Λιπασμάτων	1935	1920
Χρωμάτων	392	395
Ἄγκυρα	47	47
ΒΙΟ	341	341
Παλλάς	350	350
Ἀβεζάπ	27	27
Κιλινδρόμ.	150	150
Ἥλιος	50	50
Ψυγεῖα Θεσ.	240	240
Ἀθηνᾶ	270	270
Παγ. Πατησ.	85	85
Σάνιτας	82	82
Βέλλος	90	90
Ἀλεξόπουλ.	330	330
Κονσέρβαι	200	200
Ψυγεῖα Πει.	290	290
Ἀνατολή	150	150
Χημ. Βιομηχ.	115	115
Μακρῆ	1290	1285
Ἅλατος	229	229

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Οἰνοποιΐας	1050	1065
Οἴνων	2050	2085
Καμπᾶ	431	430
Ἠσαΐα	186	186
Ἕνωσις	332	352
Γεωρ. Βιομ.	353	355
ΔΙΑΦΟΡΟΙ		
Ἠλεκτρικῆς	375	375
Ἐνιαία	595	595
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60	60
Ὑπεγγύων	4825	4825
Κορίνθου	900	900
Γεν. Ἀποθηκ.	645	645
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.		
Ἀλιβερίου	140	140
Ἀνθρακωρ.	47	47
Ἐπ.) Κοιναί	150	155
) Προν.	180	188
Λαυρίου	49.—	49.—
Ὠρωποῦ	196	202

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	Π. Μ.	Μ. Μ.
Ἡρακλῆς	865	893
Τιτάν	1700	1700
Σέκερης	190	190
Τέκτων	358	359
Ἄτλας	208	208
Ἔργον	450	450
Κέκροψ	255	255
Κύκλωψ	240	240
Ἐργοληπτ.	372	374
Ὄλυμπος	200	200
ΑΚΤΕ	239	239
Πρώτη Οἰκοδ.	275	275
Καφαμπέλη	210	210
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ		
Πειρ. Ἐπιχ.	313	314
Ἐριουργίας	481	485
Βερμίου	540	541
Ἔρια	198	194
Ἑλλ. Ταπητ.	310	310
Χρυσαλλίς	132	132
Ὑφαντουργ.	120	120
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑ		
Θεσσαλίας	1210	1210
ΣΠΑΠ	700	700
Ἠλεκτ. Σιδ.	738	738